

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ДРУГА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Трећи дан рада
18. октобар 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Владимир Маринковић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Друге седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 86 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да су у сали присутна 94 народна посланика, односно да је присутно најмање 84 народних посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите, колега.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Имам питање за председника Владе, или председницу Владе госпођу Ану Брнабић а, такође, и за председника државе Александра Вучића, иако је за ову проблематику бар формално надлежна, или би требало да буде надлежна госпођа Брнабић. Али, знамо да се она углавном не бави својим послом, а поготово не може да утиче на понашање министара и односе у Влади коју није она бирала.

У сваком случају, формално гледано, премијер, председник ове владе Ана Брнабић је дужна и ја молим и захтевам да одговори на питање о односу својих министара, о полемици коју њени министри воде јавно, и то не око неких ефемерних питања као што су, не знам, мада нису ни то ефемерна питања, као што су ријалити-програми, већ око најважнијих државних и спољнополитичких тема. Мислим, али не само на овај последњи инцидент са Зораном Михајловић и министром Вулином, него се то опет као неки својеврсни политички ријалити провлачи и понавља из недеље у недељу, из месеца у месец.

Моје питање гласи – да ли је реч о сукобу, озбиљном концепцијском сукобу као што делује, и онда би ту председник Владе био дужан да разреши тај сукоб сменивши једног, другог или оба министра, или је пак реч о фингираном, намештеном сукобу, да би се опет јавност замајавала, а да је све, заправо, координирано из једног центра, односно од стране Александра Вучића?

Шта год да је у питању, то ствара лошу слику, слику конфузије, неорганизованости, непостојања јединствене спољне политике. То је, дакле, питање о овом инциденту и односима у Влади. Да ли су односи заиста тако лоши као што се стиче утисак у јавности и као што то министри својим полемикама свакодневно демонстрирају, или је, кажем, реч о својеврсној игри, што је опет, како бих рекао, увреда и за ову владу и за ову скупштину која је ту Владу бирала?

Моје друго питање, мада је повезано са првим, иде на адресу Министарства спољних послова, а такође и председнице Владе и председника државе. Тиче се јучерашње, дакле, данашње још увек, и текуће посете аустријског председника Фан дер Белена, којем су се домаћини и Александар Вучић и председница Владе Ана Брнабић захваљивали вишеструко за подршку коју пружа евроинтеграцијама, за то што тему проширења ЕУ држи високо на агенди, подсећало се на светле тренутке из заједничке прошлости, а трудило се да се минимализују они мање светли и они трагични из, рецимо, 1914. године.

Шта је моје конкретно питање – да ли председник Владе и председник државе не знају, да ли нису упознати са случајем од пре свега пар дана, када је у истом Бечу, тј. у Аустрији, делегација спољнополитичког одбора Скупштине Србије, овог нашег дома, морала да напусти скуп о спољној безбедносној политици ЕУ, заједно са шпанском делегацијом, зато што су домаћини, ти исти, дакле ти исти Аустријанци којима се захваљују председник Владе и председник државе, поставили не само знак Косова без оне звездице, него је стајала и застава тзв. Косова равноправно са свим другим заставама земаља учесница?

Дакле, пре само неколико дана имамо тај инцидент, а са друге стране нико о томе није чуо, мало ко је написао о томе било коју реч. Ни ми као посланици не знамо довољно о том инциденту који је само један у низу како се понашају пријатељи, са или без наводника, Ане Брнабић и Александра Вучића, а они дакле њему захваљују овде јавно и топе се пред високим гостом не поменувши... Ако нису хтели председник или председница Владе то да помену, могло је бар Министарство спољних послова и зато моје питање првенствено иде на њихову адресу.

Дакле, зашто се наше Министарство није огласило усмено или и писмено нотом Аустрији, која је, дакле, по ко зна који пут прекршила чак и оне стандарде, по нас не превише повољне стандарде ЕУ, како се представља Косово, односно тзв. Косово међународним организацијама?

Дакле, то су два врло конкретна питања на која очекујем одговор, мада га вероватно, и плашим се, на крају неће бити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Горан Ћирић.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Поштоване колегинице и колеге народни посланици, позивам тужилаштво да хитно реагује на цртање мете новинарке Татјани Војтеховски од стране директора „Наменске“, који злоупотребљава синдикате и раднике у покушају новинарке да ради свој посао и обавештава јавност Србије о безбедности радника који раде у Србији. Право свих нас грађана Србије, а наравно и посланица и посланика јесте да буду правовремено и на прави начин информисани о истини. И начин и напад на њу је нешто што је, пре свега, напад на све грађане Србије и њихово је право да знају истину. Да ли има већег интереса свих нас од тога да радници раде у пристојним условима, у безбедним условима? Њен покушај да сачува многе животе радника у будућности је нешто што покушава да се спречи на овакав начин.

Питање за министра енергетике и министра за заштиту животне средине. Видели смо у јавности нека писања која говоре о најави еколошких катастрофа на најлепшим пределима у Србији – Завојско језеро, Власинско језеро, Увац, по 20 метара опадање водостаја у тим језерима. Питања су упућена и министру енергетике и министру за животну средину управо из следећих разлога.

Коришћење вода је прописано на начин да је то опште добро које се користи у интересу свих грађана Србије, а не у интересу Електропривреде Србије. Пошто знамо да је електрана на Завојском језеру вршна електрана и да је потребно по свим прорачунима и капацитету воде у тој акумулацији да ради око два месеца годишње да би надокнадила недостатак струје у одређеном периоду, а то је уобичајено летњи период, очигледно је да је та

експлоатација виша него што је прописано правилима и очигледно је да је на такав начин угрожен и животињски свет у том језеру.

Иначе, овде има посланика из тог краја и знају да је то акумулација са најквалитетнијом пијаћом водом, а знамо и овде да неки храбри људи са Старе планине успевају да одолевају притиску капитала који жели да изгради серију мини-хидроелектрана на рекама Старе планине и тај захват је нешто што свакако треба сачувати. Позивам министра енергетике да седне са министром за екологију и да се договоре о томе шта су прави интереси у Републици Србији.

Иначе, сличну ситуацију смо видели и на језеру Увац. Сличну ситуацију имамо, и можете да се распитате, када се ради о Власинском језеру, а поред ових капацитета и важних акумулација пијаће воде, туристичких капацитета и онога што значи за могући развој туризма и у Златиборском округу и на Власинском језеру и у Пиротском округу, на рекама Старе планине је нешто што се неповратно уништава.

Мислим да људи имају право на ту информацију. Због тога позивам да хитно добијемо одговоре на та питања док не буде апсолутно касно, јер очигледно да се на овакав начин уништава право људи да живе на тим просторима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ћирићу.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Питање је – по ком основу Драгица Николић и њен муж, бивши председник Републике, већ две године користе државну вилу и колики су трошкови које измирује држава на име коришћења виле од 800 квадрата, имајући у виду да стваралаштво којим се бави Драгица Николић не захтева толику квадратуру, а научни рад коме се посветио Томислав Николић и те како не подразумева толико велику квадратуру? Питање је упућено Влади Србије.

Друго питање упућено је Тужилаштву. Шта ће Тужилаштво, односно јавни тужилац да уради, а и органи Владе Србије на јавно изнесену тврдњу генерала Небојше Павковића да је генерал Александар Димитријевић, који је био на челу војнообавештајне службе, све време док је био на тој челној функцији радио за стране обавештајне службе и још додатно сарађивао са Хашким трибуналом тако што је фалсификовао чињенице, измишљао догађаје који су додатно оптерећивали Србе који су заточени у Хагу? То исто је радио и Александар Васиљевић. Шта ће Тужилаштво да уради и да ли ће да покрене било какву иницијативу како би се спречило даље негативно деловање ових генерала издајника?

При томе, да ли ће нешто да предузме Министарство одбране како би за пример будућим генерацијама показало да чин генерала треба да

носе часни и честити људи, а не протуве као што је то Александар Димитријевић, по речима генерала Небојше Павковића, начелника Генералштаба Војске Југославије?

Треће питање је упућено Влади Србије испред Српске радикалне странке. Питам Владу Србије, Министарство финансија и Министарство правде – колико је новца из средстава буџета исплаћено на име штете коју су судски остварила лица која су противзаконито, против свих правила приведена и малтретирана у акцији „Сабља“ 2003. године?

Ви знате, господо, да је 2003. године, под окриљем демократије и борбе против криминала у Србији било приведено близу 12.000 људи. Само је Пиноче привео више људи у једном дану или у неколико дана. Имајући у виду да су откривене убице Зорана Ђинђића за непуних 48 сати, то је апсурд још већи у чињеници да је 12.000 људи приведено под сумњом да су учествовали или били повезани са убиством Зорана Ђинђића. Немали број од ових малтретираних људи није имао никакве везе ни са криминалом, а поготово са убиством Зорана Ђинђића.

Привођени су људи који су политички неистомишљеници тадашње актуелне власти, привођени су чак и швалери супруга чланова актуелне власти, привођени су сви који су били у сукобу са појединцима из тадашње актуелне власти. Они су законским путем остварили своја права и до данас јавност Србије не зна колико је средстава из буџета Републике Србије исплаћено на име реалне штете коју су претрпели грађани Србије.

Да се не бисмо замајавали више тиме колика је то била демократија, каква је то била борба против криминала, ја вас само подсећам да су за непуних 48 сати објављена имена и фотографије учесника у атентату на Зорана Ђинђића. У свету још није забележено да се тако брзо открило ко је убио председника Владе, а при томе до дана данашњег не знамо праву истину, него ти људи који су били у саставу специјалних јединица, по налогу обавештајне службе Енглеске, требало је да буду кривци како би се комплетна специјална јединица расформирала. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мирчићу.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала, председавајући.

Прво питање испред Посланичке групе Слободних посланика и Покрета Центар упућујемо државном секретару у Министарству културе и информисања, господину Александру Гајовићу.

Наиме, у прошлој сезони емисије „Живот прича“ новинарке Татјане Војтеховски емитоване су две епизоде о смртном страдању радника „Наменске индустрије“ у Лучанима. У овој сезони емитована је још једна. Након тога је уследио протест синдиката те фабрике, што је врло чудно,

јер би синдикате требало да занима питање услова рада радника и поготово инциденти који су имали смртне исходе.

Министарство одбране је подржало тај протест и издало саопштење у коме подржава активност синдиката из „Наменске индустрије“ Лучани у њиховим настојањима и да „апелују на новинаре да занемаре оваква питања“. Синдикат је чак тражио и хапшење новинарке Татјане Војтеховски, а Министарство је својим саопштењем ту врсту протеста подржало. Дакле, Министарство одбране, практично, односно држава назива јавни позив за хапшење једне новинарке „апелом на медије“.

Државни секретар Гајовић је изјавио да није дужност Министарства информисања да осуди сваки напад на новинаре. Својевремено, у вези са нападом на новинаре телевизије Н1 изјавио је да би желео да чује и другу страну, па питамо државног секретара – како бира новинаре код којих, у вези са нападима на њих, жели да чује другу страну насупрот новинарима код којих не жели да чује другу страну? Питамо га – да ли је дужност Министарства да осуди само неки напад, барем неки напад? Колико напада сме да осуди, колико не сме? Да ли је можда дужан да не осуди ниједан напад, односно да ли сме или уопште не сме осудити нападе на новинаре, односно да ли мисли да је питање безбедности новинара у надлежности Министарства?

Питање упућујемо и министру културе и информисања – да ли ће због оваквог селективног приступа безбедности новинара разрешити дужности државног секретара у његовом министарству, господина Александра Гајовића?

Следеће питање упућујемо министру унутрашњих послова и републичком јавном тужиоцу – какви су ефекти Споразума о сарадњи и мерама за подизање нивоа безбедности новинара? Тај споразум је потписан 26. децембра 2016. године између Републичког јавног тужилаштва, Министарства унутрашњих послова и новинарских удружења. По Споразуму је Републичко јавно тужилаштво требало да формира посебан регистар кривичних дела извршених на штету новинара, па нас интересује – колико је кривичних дела евидентирано, процесуирано и окончано осуђујућом правоснажном пресудом на штету оних који су спроводили насиље над новинарима?

Четврто питање упућујемо министру финансија. За 30. октобар је најављен протест синдиката војних пензионера и удружења синдиката пензионера Србије поводом лошег материјалног стања у ком се пензионерска популација као једна велика и веома угрожена друштвена група у Србији налази.

Питање се тиче израде буџета за 2019. годину и интересује нас – да ли Министарство у буџету за 2019. годину планира да буџетира средства

за враћање неисплаћених разлика пензија за које су пензионери били ускраћени током четири године важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија?

Појаснићу потпитањем шта конкретно тражимо. Тражимо да нам се каже да ли се буџетом предвиђа да износ тих умањења, за која процењујемо да је око 90 милијарди, буде исплаћен кроз издатке буџета у 2019. години у целости или можда на рате. Ако на рате, колике су те рате, са којом учесталосту ће ићи и колико ће их бити и колико дуго ће исплата тог новца пензионерима трајати?

Дакле, наша посланичка група мисли да је износ такав да не може бити исплаћен пензионерима једнократно, јер би то био велики фискални удар на буџет, али питамо – да ли је прихватљиво да се, не више од 90 милијарди колико процењујемо да је у питању, исплати пензионерима кроз, рецимо, емитовање државних обвезница са 10 шестомесечних рата у трајању од пет година, тако што ће се то утврдити као јавни дуг на који ће бити обрачуната припадајућа камата и на те обвезнице у трајању од пет година бити унапред обрачуната нека камата, како би пензионерима оно што им током привременог закона није исплаћено било потпуно и адекватно враћено и они били потпуно обештећени за жртву држави коју су силом слова привременог закона морали поднети а да их нико није питао да ли то заиста желе и да ли то уопште могу?

Уједно бисмо волели да нам објасни какви су тачно јавни интереси, који су конкретно пројекти финансирани из буџета средствима која су по основу неисплаћивања дела пензија пензионерима била ускраћена. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђурићу.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Као и досада, поставићу одређена питања из делокруга рада наших пољопривредних произвођача. Ова питања су конкретно везана за наше произвођаче млека, за наше сточаре који се баве производњом млека, а тиче се будућности и опстанка Нишке млекаре, односно Нишке млекаре са погоном у Сврљигу, која је купљена од стране Имлека 2016. године.

Пре тога, давне 1995. године, Сврљишка млекара је престала да ради. Године 2013. поново је кренула да ради, где је кроз програм помоћи Владе Србије и СИЕПА добила близу 450.000 евра. Од тих средстава је запослено педесетак радника а Сврљишка млекара је имала дневну прераду млека 25.000 литара. То је нешто што је баш било потребно малој општини као што је општина из које долазим.

Иначе, и Нишка млекара је купљена од стране Имлека. Она је производила до тог периода близу 120.000 литара млека дневно. Имала је

близу 300 радника. После приватизације, односно куповине од стране Имлека та количина млека је драстично пала. У Сврљигу млекара сада уопште не производи млеко, не ради и не производи никакве сиреве. Има неколико радника који раде у Зајечару, а у Нишу Нишка млекара сада има тридесетак радника и прерађује ја мислим двадесетак хиљада литара млека дневно, што значи да је то све под знаком питања.

Иначе, моје питање је усмерено Министарству привреде, односно Министарству пољопривреде.

У Имлеку се десила лоша ситуација. Био је велики пожар у септембру ове године, где је у Падинској Скели уништен комплетни објекат за прераду млека где се прерађивало близу 500.000 литара млека дневно. Разумемо да је сада тешка ситуација и поставио бих питање – каква је судбина Сврљишке млекарне, односно Нишке млекарне коју је купио Имлек? Да ли ће имати могућности Имлек, пошто су му сада капацитети заустављени, не раде у Падинској Скели, да ли ће имати могућности да се стави у функцију Сврљишка млекара да ради прераду млека, јер је у Нишу повећан капацитет млека сада на 80.000 литара млека, с тим што 25 радника долази из Београда у Ниш да ради, да помажу при тој преради?

Значи, мислим да би било добро да се сада Имлеку помогне и да ми сви као друштвено одговорни људи помогнемо Имлеку. То држава и ради зато што се Имлек показао као социјално одговоран. Сада ниједан произвођач млека није остао без тога да му Имлек не узима млеко већ Имлек наставља и даље, тако да мислим да је стварно потребно да Имлек стави у функцију млекару у Сврљигу, да појача капацитете у Нишу, јер је врло битно да Имлек настави да ради у Србији.

С друге стране, волео бих да Имлек помогне нашим сточарима који су мали произвођачи, као што су произвођачи у Сврљигу, који имају мали број грла стоке, који немају могућност да ставе акценат на хигијену вимена и зато постоји већи број тих соматских ћелија него што је препоручено, а са подршком Имлека да се обезбеде лактофризи за те мале произвођаче да за неколико газдинстава има један лактофриз, када се узме млеко да се одмах стави у лактофриз, да се стави на четири степена да би могло да опстане и да сутра нема проблема са бактеријама и соматским ћелијама. Мислим да је то врло потребно и мислим да би Имлек требало то да одради.

Очекујем да ћемо у наредном периоду имати могућност да поново ставимо у функцију Сврљишку млекару јер од опстанка Сврљишке млекарне зависи и неколико хиљада наших говедара који се баве говедарством, који имају одређени број грла стоке од две, три, па и више хиљада, али проблем су мали произвођачи који стварно немају могућности

а обезбеде услове хигијене који треба да буду, које Имлек тражи. Можемо сви заједно да им дамо подршку кроз субвенције тим нашим малим произвођачима, да им помогнемо да обезбеде лактофризе и да квалитет муже крива буде на већем нивоу.

Мислим да је свима нама који живимо у малим подручјима као што су Сврљиг, Бела Паланка, Гадин Хан, Бабушница и те мале општине, неопходно да откупљивачи млека, Имлек и остали, много више пажње обраћају на те мале произвођаче, јер без тих малих, верујте ми, нема ни развоја пољопривреде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милетићу.

Реч има народна посланица Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, потпредседниче.

Питања имам за председницу Владе Ану Брнабић и министра државне управе и локалне самоуправе Бранка Ружића – каква сазнања имају о томе да запослени у Градској управи Панчево, јавним предузећима у Панчеву данима нису на радном месту и то зато што се у исто време налазе у Лучанима, у теренској кампањи за изборе који у том месту, у тој општини треба да се одрже у децембру?

Десетине радника из панчевачких јавних предузећа и Градске управе, добро информисани грађани Панчева тврде да су смештени у хотелу „Парк“ у Ивањици, где кажу да се после напорног теренског рада тамо одмарају у хотелу са пет звездица и базеном, а да ће паралелно за то добити редовну своју плату за радно место на којем се не налазе данима уназад, а очигледно и до одржавања тих избора. Наравно, једно од питања јесте – ко ће платити те њихове трошкове и из ког ће буџета сада да се извуку средства за плаћање овог тако вредног третмана активиста из војвођанских општина за изборе у Лучанима?

Посебно је питање за госпођу Брнабић – да ли је то њен модел децентрализације, пошто је на крилима децентрализације покушала да се промовише док је била министарска државне управе и локалне самоуправе?

Такође моје питање је – шта знају о томе и како је уопште могуће, пошто су Панчевци и у то сигурни, да запосленима у јавној управи, у Градској управи Панчево, у јавним предузећима тамо на терену управља комесар Српске напредне странке и потпредседник извршног одбора ове странке Бранко Маловић и откада је он то постао послодавац запосленима у јавној управи и локалним самоуправама широм Србије, јер чињенице то доказују?

На трагу истог места догађаја, а то је општина Лучани, имам и следећи низ питања, такође за председницу Владе Ану Брнабић, али и за

министра за рад Зорана Ђорђевића – зашто ћуте поводом протеста запослених у „МБ Наменској“ од пре два дана у Лучанима који је најдиректнији притисак и представља њихов захтев да се новинарка Татјана Војтеховски ухапси због тога што се у својој емисији „Живот прича“ бавила темама погибије радника у овој фабрици?

Да ли је могуће да су, док траје ова невероватна пропаганда против новинарке Војтеховски, државни органи, и не само они, у завери ћутања и да ли је то зато што паралелне структуре СНС-а, као што сам већ рекла, не само да воде пропаганду против ове жене, већ воде и своју локалну кампању у Лучанима? Да ли је то због тога што је новинарка Војтеховски у својој емисији међу саговорницима имала чак и лица која су, по сопственом признању, чланови и врло посвећени активисти СНС-а, али да упркос томе никада неће дозволити да људи у „Наменској“ Лучани на миру гину? Хоће ли те протесте и даље дизати, какве су моје информације, већ поменути Бранко Маловић и наставити да организује раднике у штрајк против ове новинарке? Докле ће то ићи и како ће све то изгледати у концепцији СНС-а?

Једини одговор, нажалост врло немушт, врло неартикулисан и лош напоследку, дао је државни секретар у Министарству културе и информисања Александар Гајовић, који је Татјани Војтеховски директно предложио, како се изразио, медијацију са другом страном, па ја питам ресорног министра Вукосављевића и председницу Брнабић – какве су то нове методе у Министарству информисања и у Влади Републике Србије, да нови новинари треба да учествују „у медијацији“ са онима који позивају на њихово хапшење? Да се договоре са њима како да их држава хапси, грубље или нежније, са камером или без, док се не припреми нека нова конференција Александра Вучића за новинаре, па да се пуштају ти снимци. Шта значи то уопште?

Наравно, користим прилику да у последњим секундама још једном апелујем на кључно уско грло, на Републичко јавно тужилаштво, односно републичку јавну тужитељку Загорку Доловац да коначно изађе из свог комфора и да почне да ради свој посао и заштити новинаре којима се цртају мете на челу већ годинама уназад.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Тепић.

Реч има колега Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Поставио бих питање председници Владе с обзиром на то да је јуче био Светски дан борбе против сиромаштва и тада су поново у медијима мало нашле простора поражавајуће бројке о стању сиромаштва у Србији, као и чињеница да Србија нема стратегију за борбу против сиромаштва од

2015. године, када је претходна стратегија истекла. Моје питање је упућено председници Владе – када ће бити усвојена нова стратегија?

Зашто су ти бројеви поражавајући и зашто они говоре о томе да је политика која се води у Србији последњих неколико година лоша и да са овом политиком Србија никако не може да крене напред? Данас у Србији пола милиона људи живи у апсолутном сиромаштву. То значи да нема довољно за основне дневне потребе, да месечно имају на располагању мање од 12.000 динара. Најугроженија популација сиромаштвом, а то је четвртина грађана Србије, јесу деца зато што живе у породицама које месечно зарађују мање од 30.000 динара, и зато што родитељи и ако раде или ако не раде, не добијају довољну социјалну помоћ, не могу да обезбеде основне потребе. Деца која иду данас у старије разреде основне или средње школе годишње плаћају за комплете уџбеника од 15.000 до 20.000 динара, дакле, од 15.000 до 20.000 динара треба да плати породица која месечно има 30.000 динара.

Поред младих, најугроженији су и старији, који не могу, више од трећине њих не може да обезбеди своје основне животне потребе. Неједнакост у Србији је највећа у Европи. Однос најбогатије четвртине и најсиромашније је један према десет. Један према десет. У Европи је тај однос један према четири, и ти бројеви и ти проценти се, нажалост, из године у годину повећавају. На то Влада Србије апсолутно нема никакав одговор, нема чак ни ту стратегију да макар каже – ево, имамо стратегију, јер када би имала стратегију, по тој стратегији би нешто морала и да ради. Некада би се можда неки од закона који се баве овом темом расправљали у Парламенту. Али то, нажалост, није случај, или је случај да, када расправљамо у Парламенту о Закону о финансијској подршци породици са децом, тај закон буде лош за оне којима треба да помогне. Лош је за будуће мајке, лош је за породице са децом зато што не проширује круг корисника дечијег додатка и не омогућава оним корисницима који примају дечији додаток да својој деци омогуће елементарне, неопходне ствари.

Јуче је био тај дан. Нико из Владе се тим поводом није огласио, ни надлежни министар, ни премијерка, није се огласио ни председник Републике. То је поражавајућа чињеница и говори о томе да Влада нема намеру, знање, ни идеју како да се избори са овим проблемом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђуришићу.

Реч има Бранислав Михајловић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Прво питање је за председника Александра Вучића. Прошло је више од шест година од потписивања Бриселског споразума. Србија је испунила

све тачке споразума и повукла државу Србију са севера Косова и Метохије. Насупрот томе, Приштина није испунила ниједну своју обавезу. О чему даље разговарамо са неким ко не испуњава ништа од договореног?

Посланичка група Доста је било је упутила предлог да Србија замрзне даље разговоре са Приштином док Приштина не оформи заједницу српских општина на коју се обавезала пре шест година. Зашто не подржите тај предлог који је у интересу Србије? То је разумљив и разуман предлог на који нико неће моћи ставити замерку.

Предложили смо и да, уколико Приштина не оформи заједницу српских општина у року од три месеца, Влада прогласи Бриселски споразум ништавим због неиспуњења обавеза Приштине. Србија мора да вуче и разумне потезе и да штити своје интересе. Зашто то не чините?

Питање за председницу Владе Ану Брнабић – да ли ћете узети учешће у расправи о Нацрту закона о Косову и Метохији? Подсетићу вас да је ДЈБ понудио решење проблема Косова и Метохије Предлогом закона о Косову и Метохији по узору на однос Данске и Фарских Острва. Такво решење штити интересе Србије, у складу је и са Уставом Републике Србије и са Резолуцијом 1244.

Како бисмо пронашли најбоље решење, упутили смо позиве Влади Републике Србије, председнику Србије, председници Народне скупштине, свим релевантним политичким странкама, Српској академији наука и уметности, Српској православној цркви и другим релевантним организацијама и појединцима у друштву да узму учешће у Нацрту закона о Косову и Метохији и да својим сугестијама допринесу изради коначног предлога закона пре него што га Посланичка група ДЈБ упути у скупштинску процедуру. Да ли сте прочитали нацрт овог закона? Још једном вас позивам да узмете учешће. Надам се да ћемо се сложити да када се ради о овако важном питању, сујета не сме да постоји.

Питање број три постављам министру заштите животне средине господину Горану Тривану, као и министру унутрашњих послова господину Небојши Стефановићу.

Реч је, наиме, о уговорима о услужној преради које је РТБ Бор закључио у периоду од 2015. до 2018. године са фирмом „Ред метал“, у којима се ограничења везана за поједине елементе садржане у бакарним концентратима базирају на прописима који важе за увоз бакарних концентрата, замислите, у Кину. Тако су овим уговорима предвиђене испоруке бакарних концентрата са најављеним садржајем живе до 100 ппм, кадмијума до 500 ппм и арсена до невероватних 5.000 ппм.

Овде посебно треба истаћи и тако поново указати на нерегуларност читавог посла између РТБ Бор и фирме „Ред метал“, да смо наспрам овако високих садржаја штетних елемената прихваћених уговорима са „Ред

металом“ на другој страни имали строге и коначно негативне одговоре РТБ Бор другим компанијама. Упркос савршеној контроли од стране „Ред метала“ свих радњи везаних за уговоре о услужној преради бакарних концентрата, било је извештаја ИРМ Бор који су указивали да је у појединим бакарним концентратима садржај арсена 5.000 ппм, као и садржај живе 51,5 ппм. У прилог овоме треба поменути да је по испитивању квалитета ваздуха у Бору за 2016. годину средња годишња вредност арсена била 105,8 нанограма по метру кубном, док је прописана дозвољена средња годишња вредност шест нанограма по метру кубном. Извештај је показао да је измерена вредност арсена у ваздуху у 2006. години била 17,6 пута већа од дозвољене. За 2017. годину је чак 27,8 пута већа од дозвољене.

У смислу напред наведеног, постављам питање министру за заштиту животне средине господину Горану Тривану – да ли се у РТБ Бор преко уговора са фирмом „Ред метал“ прерађују концентрати са опасним и штетним материјама недозвољених садржаја, односно садржаја који нису у складу са концентрацијама прописаним студијом о процени утицаја на животну средину за реконструкцију топионице и изградњу фабрике сумпорне киселине, и да ли је то разлог повећаног садржаја арсена у ваздуху у општини Бор? Уколико је тако, по ком основу и ко даје себи за право да децу, раднике и грађане Бора излаже озбиљним здравственим ризицима?

И на крају, по истој основи постављам питање министру унутрашњих послова господину Небојши Стефановићу – ко је и како могао да потпише овако катастрофалне уговоре о услужној преради бакарних концентрата са фирмом „Ред метал“ и тиме угрози живот и здравље деце, радника и свих осталих грађана Бора и да ли ће одговорати за то? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

Реч има Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Прво питање за министра унутрашњих послова господина Небојшу Стефановића. Тражим да се уради безбедносна процена угрожености лица у односу на народне посланике Срђана Нога и Бошка Обрадовића, а везано за догађаје који су кулминирали 15. октобра 2018. године.

Наиме, у поступку пред Првим основним судом у Београду добили смо потврду свих навода које износимо ево, већ скоро две године. Ненад Ковач је признао да је са Савом Терзићем имао фактичко власништво у фирми „Ланус“, што је иначе тешко доказиво, а у папирима, АПР-у се никада нису водили као власници ове фирме. Такође, признао је свој

контакт са Зораном Ћопићем, правоснажно осуђеним у Србији и у Босни и Херцеговини за прање новца од трговине наркотицима, као и кумовске везе са јавним тужиоцем Првог основног јавног тужилаштва Љубивојем Ђорђевићем. Непуних сат и по од одржаног рочишта, гле чуда, одређује се притвор сведоку кога смо ми предложили у овом поступку, на основу чињеница да смо у бројним судским поступцима, кривичним и парничним, чували податке који се тичу управо нашег парничног поступка.

Значи, одређује се притвор, и то на основу кривичног дела које је декриминализовано. Да ли неко жели да убије у притвору Дејана Драгојловића, као што је већ покушавано више пута, а последњи пут 2011. и 2012. године, када је Драгојловић 501 дан доказано држан у незаконитом притвору и о чему постоје забелешке и у судским списима и у окружном затвору? Да ли смо следећи на списку као сметња овим моћницима и незгодни сведоци Бошко Обрадовић и ја? Детаље о овом случају и записник са рочишта доставићу вам у писму лично, данас.

Питање за председника Првог основног суда у Београду, председника Врховног касационог суда, Високи савет судства и министарку правде – како је могуће да судија Првог основног суда у Београду Марија Јанковић Дебељак води суђење у кривичном поступку K25011/10, против окривљених по оптужници за кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди, које је 1. марта 2018. године брисано из Кривичног законика, као и два кривична дела за које је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења. Како је могуће да веће Првог основног суда у Београду донесе решење којим се одређује притвор окривљеном према коме се врши поступак због ових кривичних дела, значи декриминализованих и застарелих, и како је могуће да се у овом кривичном поступку окривљеном поставља бранилац по службеној дужности иако исти има изабраног и опуномоћеног браница у предмету?

Питање за председника Првог основног суда у Београду, председника Вишег суда у Београду, председника Врховног касационог суда, Високи савет судства и министарку правде – како је могуће да се одбија захтев за изузеће судије Марије Јанковић Дебељак у поступку K25011/10, иако је и она странка у парничном поступку, тужена од стране окривљеног у овоме предмету, као и подносилац кривичне пријаве против окривљеног из њеног предмета, управо због чињенице да је против ње он поднео парничну тужбу?

Значи, у истом суду се све дешава. Да ли је могуће и да ли је дозвољено по закону подносити парничне или друге тужбе и пријаве против судија, или је то можда кривично дело и кажњиво, јер су судије изван и изнад закона?

Такође, како је могуће да председник Вишег суда одлучује незаконито о изузећу судије Основног суда?

Питање за јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду Љубивоја Ђорђевића, јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Наташу Кривокапић, јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Томислава Килибарду, Републичког јавног тужиоца Загорку Доловац, министарку правде и Државно веће тужилаца – како је могуће да Прво основно јавно тужилаштво у Београду, заменик Софија Радак, кривично гони лице због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди, које је декриминализовано, па и предлаже одређивање притвора према окривљеном? Како је могуће да исти заменик јавног тужиоца писано признаје да је без ичије дозволе вршио одузимање делова судских списа у истом предмету, а да јој надређени јавни тужилац Љубивоје Ђорђевић пружа подршку и заштиту? Да ли неке везе са тим има чињеница да је кум Љубивоја Ђорђевића Ненад Ковач, лице које је повезано са наводно оштећеним Савом Терзићем и има директни финансијски интерес, јер стоји иза отимања предузећа „Цертус“ од окривљеног Дејана Драгојловића, који се гони због кривичног дела које је декриминализовано и одређује му се притвор? При свему томе, Драгојловић је поднео пријаву против Софије Радак за увреду, а против ње се води и дисциплински поступак зато што је однела и држала код куће 350 предмета, од којих је велики број застарео.

О овим наводима обратићу се свим институцијама, удружењима, амбасадама и међународним организацијама, а инсистираћу и да надлежна удружења тужиоца, судија и адвоката дају своју реч.

Питање за министарку правде и управника Окружног затвора – да ли можете да гарантујете безбедност и сигурност Дејану Драгојловићу, коме је одређен притвор на основу декриминализованог дела унутар Окружног затвора, јер је већ 2011. и 2012. године више пута на њега у притвору покушан атентат, о чему постоје забелешке и у судским списима и евиденција у Окружном затвору? Ви ћете сносити одговорност ако се Драгојловићу нешто деси у притвору.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Даница Буквић.

Изволите.

ДАНИЦА БУКВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштоване колеге посланици, данас бих поставила питање министру просвете господину Шарчевићу.

Наиме, проблем гојазности деце предшколског а нарочито школског узраста је све већи у Србији. Иако се медицински, а и медијски промовишу здрави стилови живота, пре свега редовна и здрава исхрана,

деца школског узраста и у основним и у средњим школама све више користе брзу храну из пекара, помфрите, крекере, чипсеве и друге нездраве грицкалице.

Неправилна и нередовна исхрана, поготово брза храна, као превлађујући део исхране школске деце, за исход имају гојазност, али и друге озбиљне здравствене проблеме. Ако се томе дода и веома слаба физичка активност, онда је јасно да нам деца нездраво расту. Гојазност узрокује друге здравствене проблеме и различите метаболичке поремећаје, пре свега дијабетес.

Један од разлога за ово је све мањи број школских кухиња у којима се служе здрави оброци са тачно утврђеним енергетским својствима. Нажалост, многа деца па и њихови родитељи избегавају школске кухиње јер им је лакше да на киосцима и у пекарама купују разна пецива и то са адитивима и у кругу многих школа отворене су пекаре како деца не би излазила из круга школе да купују ужину, тако да се на тај начин деци нуди брза храна.

Познато нам је да Министарство већ предузима одређене мере за оспособљавање постојећих школских кухиња, што посебно поздрављамо и похваљујемо, и у вези са тим желим да питам господина министра – да ли ће се и у скоријем периоду оспособити ове школске кухиње? Колики број школских кухиња се може оспособити и да ли ће се у наредној буџетској години обезбедити средства за ове намене? Сигурно су неопходна улагања у ове објекте са становишта здравствене исправности и безбедности припреме хране за децу.

Сматрамо да би поновно враћање обавезних школских кухиња са здравом, калоријски контролисаном храном допринело стварању здравих навика у исхрани наше деце и превенирало бројне негативне последице нездраве исхране код деце. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли још неко од овлашћених представника посланичких група жели реч?

Молим вас, пријавите се.

Реч има Јадранка Јовановић.

Изволите.

ЈАДРАНКА ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Моје излагање упућујем премијерки Брнабић и оно се односи на озбиљан проблем када је у питању Балет Народног позоришта, заправо када су у питању балетски играчи у целини. Иако балетски уметници имају бенефицирани радни стаж, њихов одлазак у пензију је у потпуној дисхармонији са захтевима балетске професије.

Дакле, зна се да балетски уметници почињу веома рано своје уметничке каријере али, нажалост, оне и кратко трају, тако да већ негде

око четрдесете године живота, практично, њихово тело, као и код спортиста, једноставно није у могућности да одговори високим захтевима ове тешке и лепе професије. И онда долазимо до једног зачараног круга да нови балетски играчи не могу да буду примљени, а један део постојећих балетских играча не може да учествује у представама. Самим тим се ствара једна озбиљна тешкоћа у извођењу репертоара, у организацији, а да не говорим о томе да се тиме просто зауставља напредовање нашег балета, а самим тим и ове озбиљне гране наше културе.

Ја сам пре извесног времена по овом питању била и на разговору код министра за културу и информисање и морам да кажем, истина ме обавезује да кажем да сам била и пријатно изненађена, мада би требало да је то саставни део рада сваког министарства, али заиста Министарство културе је за две године учинило озбиљан помак у заштити интереса балетских играча, пре свега када је у питању награђивање, јер су, верујем, уз много тешкоћа и много препрека морали да савладају једну законску чињеницу када је у питању награђивање, а то је да балетски играчи не могу да имају високу стручну спрему, односно не постоји факултет за балетске играче.

Такође сам тада схватила и да проблем о коме сада говорим превазилази једно министарство. Зато се обраћам премијерки Брнабић са молбом да што је пре могуће, ево предлажем да прими у најкраћем могућем року директора Балета, он је дуго директор и мислим да из праксе може да да много добрих идеја, да заједно са министарствима, свакако у ово мора бити укључено и Министарство финансија и Министарство за рад, а рекла бих и Министарство просвете, не бих сада да објашњавам зашто јер немамо времена, дакле молим да се у најкраћем могућем року овај проблем у оквиру закона реши.

То је дуг проблем, дуго траје, да не кажем вишедеценијски проблем. Њега није решила ни претходна власт, а рекла бих да није ни покушавала да га реши иако су многи који су дошли на власт после 2000. године и те како чинили све да се прикажу као једини и ексклузивни носиоци свега што је добро, паметно и креативно у култури. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: Душко Тарбук, др Александра Јерков и мр Иван Костић.

Прелазимо на тачке 1–10 дневног реда (наставак заједничког начелног и јединственог претреса):

- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ГРАЂЕВИНСКИМ ПРОИЗВОДИМА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ,

- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОЗАКОЊЕЊУ ОБЈЕКТА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ТРАНСПОРТУ ОПАСНЕ РОБЕ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИСТРАЖИВАЊУ НЕСРЕЋА У ВАЗДУШНОМ, ЖЕЛЕЗНИЧКОМ И ВОДНОМ САОБРАЋАЈУ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕВОЗУ ПУТНИКА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНОЈ ПРИПАДНОСТИ И УПИСУ ПЛОВИЛА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОМОРСКОЈ ПЛОВИДБИ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ОКВИРНОГ СПОРАЗУМА О ЕКОНОМСКОЈ И ТЕХНИЧКОЈ САРАДЊИ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ МАЂАРСКЕ У ОБЛАСТИ ИНФРАСТРУКТУРНИХ ПРОЈЕКТА.

Настављамо заједнички начелни и јединствени претрес о предлозима закона из тачака од 1. до 10. дневног реда по редоследу пријава за реч.

Реч има народна посланица Оливера Пешић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Србије, говорићу о закону о грађевинским производима.

Сматрам да ће овај закон битно утицати на развој грађевинарства у Србији као једне од најзначајнијих привредних грана. Србија усваја један потпуно нов закон који ће на један свеобухватан начин уредити ову област и оно што је можда битно да се каже зарад грађана Србије, јесте да све земље у окружењу имају већ усвојен овакав закон, а да се у Европској унији он примењује још од 1989. године. Усвајањем овог предлога закона ће се пре свега подићи ниво квалитета материјала који се користи у градњи путева, мостова, зграда и других објеката што ће за резултат имати да објекти који се граде у Србији буду безбеднији и сигурнији по здравље и живот грађана Србије. Такође, подизањем нивоа квалитета материјала домаћи произвођачи у грађевинарству ће постати конкурентнији на тржишту Европске уније.

Досада законским предлозима није било уређено да иновативни производи који се у Србији пласирају на тржишту грађевинских материјала могу да буду пласирани и то се сада дефинише овим законом, тако да ће се и на тај начин омогућити нашим произвођачима који производе за домаће тржиште, али и за тржиште Европске уније да буду конкурентнији, а самим тим се и отвара додатни простор за развој грађевинарства у Србији.

Неусаглашено домаће законодавство са законодавством Европске уније такође негативно утиче на наше привредне субјекте који послују и производе за тржиште у Србији али истовремено и за тржиште Европске уније, јер они имају дупле процедуре и дупле трошкове с обзиром на то да морају своје пословање да усагласе према законима који важе у Србији, али и законима који важе у ЕУ, тако да ће се усвајањем овог предлога закона и тај проблем решити.

Проблеми који ће се такође решити усвајањем закона о грађевинским производима јесу ти да ће он битно утицати на општи развој Србије у смислу већег искоришћавања средстава из претприступних фондова Европске уније који су Србији на располагању, јер сада се приликом реализације пројеката који се финансирају средствима ЕУ јављају велики проблеми управо из тог разлога што ЕУ захтева да производи, односно материјал који се уграђује у области грађевинарства буде високог квалитета, односно да буде према одређеним стандардима.

С обзиром на то да ми немамо акредитовано домаће тело за оцену усаглашености, што ће се тек сад постиће овим законом, иако смо у претходном периоду усвојили скоро све хармонизоване стандарде да бисмо реализовали пројекте, ми морамо да ангажујемо тела из Европске уније која ће вршити оцену квалитета грађевинских производа и вероватно је један од разлога што Србија недовољно користи средства из претприступних фондова Европске уније управо тај што се јављају потешкоће приликом реализације пројеката са уградњом материјала по европским стандардима. Такође, домаћи произвођачи грађевинских производа који се баве извозом могу да примене хармонизоване стандарде само ако ангажују тело из Европске уније и то су неки од проблема који ће се решити усвајањем овог предлога закона, који ће битно утицати на развој грађевинарства у Србији.

На крају само кратко желим да се осврнем на опаске које су народни посланици Демократске странке јуче имали током дискусије у недостатку аргумената, везано за рад вашег министарства, везано за боју шлема коју носите на градилишту. Желим да похвалим вашу присутност на терену, односно на градилиштима. Желим да похвалим резултате рада вашег министарства, да вам поручим да наставите да градите мостове, пруге,

километре ауто-путева који нам доводе нове инвеститоре, а нови инвеститори доводе нова радна места и докле год ваше министарство има резултате рада какве је имало досада, имате подршку народних посланика Српске напредне странке да носите шлем у боји која вам најбоље пристаје. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Ивана Николић.

Изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, даме и господо народни посланици, када је реч о Предлогу закона о грађевинским производима као најважније се истиче то што ће применом овог закона бити створени услови да грађевински производи који се стављају на тржиште у Републици Србији а који се уграђују у објекте задовољавају прописане захтеве у погледу испуњавања основних захтева за објекте и, свакако, стварање амбијента за једну здраву конкуренцију за домаће учеснике на тржишту.

Посебно се истиче као важно, у времену када у Србији имамо све више градилишта, када имамо рекордни број инвестиција, то што се подиже ниво квалитета материјала који се користи у градњи путева, мостова, зграда и осталих објеката. Најважније је да ће објекти који ће се убудуће градити бити безбедни и еколошки прихватљиви и чуваће животе и здравље људи, а то је свакако на првом месту.

Када је реч о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, предложена решења су свакако на дневном реду у циљу отклањања одређених недостатака уочених у досадашњој примени важећих закона, затим, прецизирају се одређене норме, а све у циљу побољшавања и унапређења грађевинарства у Србији што ће допринети даљем напредовању на листи Светске банке у условима пословања, односно Дуинг бизнис листи и овде бих додала да решења која се примењују у овим областима позиционирају Србију по најновијим извештајима на десето место у области издавања грађевинских дозвола.

За три године реформи, поред свих залагања и одговорног рада председника Републике Србије господина Александра Вучића и одговорне Владе, Србија има добар рејтинг и баш у овој области у односу на све земље у окружењу, и у односу на све земље у окружењу Србија данас има најбољи и најсавременији систем издавања грађевинских дозвола, а надлежно министарство у складу са приоритетима Владе Републике Србије у делу који се односи на дигитализацију ефикасно ради на даљем унапређењу софтвера у циљу још бржег и лакшег издавања грађевинских дозвола и свих електронских докумената.

Када говоримо о грађевинарству, конкретно у делу који се односи на измене Закона о озакоњењу објеката, важно је истаћи да је применом овог закона у периоду од новембра 2015. године до данас донето 166.000 решења. Поређења ради, напоменућу да је у претходних 15 година донето 150.000 решења по свим прописима који су се односили на легализацију објеката. То говори да се сада у Србији ради ефикасно, да се ради транспарентно, да се врши контрола, да се редовно достављају извештаји и да се примењују решења која су јефтинија, боља и сигурнија за грађане Републике Србије.

Када је реч о законима којима се дефинише одвијање ваздушног саобраћаја у Србији, одмах ћу истаћи да председник Републике Србије још док је био премијер, а то је наставио и данас, и ова актуелна влада доприноси развоју ове области. Влада Републике Србије се у области ваздушног саобраћаја првенствено бави развојем и унапређењем пружања услуга у ваздушном саобраћају, даље, управљањем ваздушним саобраћајем и прихватом и отпремом ваздухоплова, путника, робе и поште у међународном авио-саобраћају.

О одговорном раду говоре резултати који се бележе у периоду од 2013. до 2017. године, па је тако превоз путника већи за чак 60%. Од 3,5 милиона путника сада имамо 5,6 милиона путника. Повећан је транспорт робе са 8.000 тона на 22.000 тона. Број прелета преко територије Републике Србије и летова унутар територије Републике Србије увећан је за чак 26%, са 512.000 на 643.000. Овако добре саобраћајнотехнолошке резултате прате одлични привредни ефекти. Укупни и директни приходи у систему ваздушног саобраћаја увећани су за 75% и то са 40,54 милијарди динара на 71,1 милијарду динара, док се укупни индиректни приходи процењују на износ већи од 2,2 милијарде евра.

Посебан утицај у свему овоме, што је основ за повећан обим саобраћаја и одличан привредни ефекат, има међународна сарадња. О залагању председника Александра Вучића за углед Републике Србије у свету и препознавању Србије као доброг партнера говори и податак да је у последње четири године донето, односно реализовано 30 споразума о ваздушном саобраћају, а опет, поређења ради, то је три пута више него у периоду од 2000. до 2014. године, када је Србија вођена у пропаст.

Искористила бих прилику да кажем да су предложена решења и спровођење важећих прописа допринели да „Ер Србија“ у 2018. години добије признање у виду највеће оцене за безбедност, максималних седам звездица од стране Ерлајн рејтингса, релевантне светске институције која се бави оцењивањем квалитета услуга и нивоом безбедности у авио-компанијама.

Оно што се посебно истиче као посебан труд и рад председника Александра Вучића јесте то да се нарочито позитивни ефекти очекују од завршетка поступка концесије АНТ-а вредне 1,5 милијарду евра.

Предложена решења на дневном реду свакако иду укорак са позицијама у којима се Република Србија налази. У Републици Србији откада одговорна власт спроводи програм СНС-а, достигнут је суфицит у буџету. Имамо преко 150.000 запослених, имамо 16 милијарди евра вредности пројекта, имамо рекордан број градилишта, имамо изградњу коридора од суштинске важности. Свакако је важно и у овом тренутку подсетити се Коридора 10, Коридора 11, Ауто-пута Е-763, Обилазнице око Београда, Брзу саобраћајницу првог Б реда Нови Сад – Рума – Шабац – Лозница, Ауто-пута Е-761, Моравског коридора, Ауто-пута Београд–Сарајево, а уз све то константно се врши рехабилитација и државних и општинских путева и константно се ради на изградњи мостова.

Дакле, Влада Републике Србије интензивно ради на стварању услова који ће допринети још бољем развоју Републике Србије. Отварају се и отвараће се фабрике поред тих лепих и модерних саобраћајница. Запошљавају се и запошљаваће се грађани Србије у тим фабрикама и то свакако доприноси свеобухватном развоју Републике Србије.

С обзиром на свој географски положај, Србија заиста представља раскрсницу важних саобраћајних токова који повезују југ и север, исток и запад Европе. Транспорт, генерално, и инфраструктура јесу најважнија подручја индустрије и представљају основ економског развоја Републике Србије. Циљ је створити безбедне транспортне мреже које ће привући нове инвестиције, које ће побољшати квалитет живота и допринети побољшању односа са земљама у региону. Свакако, у дану за гласање Српска напредна странка ће подржати све предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Мариника Тепић.

(Није присутна.)

Реч има Ђорђе Комленски.

(Није присутан.)

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите, колега.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Ја ћу и ових неколико минута искористити да пробам од потпредседнице Владе да добијем одговоре на питања на које нисам добио јуче, а везани су пре свега за досадашње резултате у спровођењу Закона о озакоњењу објеката и за одређене промене које се сада предлажу.

Поновићу, министарко, ваше речи када је овај закон усвајан пре три године у Парламенту, како је ваша одговорност да се закон сада спроведе

и како ћемо мерити успех овог закона на основу резултата његове примене. Који су резултати његове примене данас? Чињеница је да је од 2.050.000 пописаних објеката легализовано 183.000. За три године 183.000. Том динамиком ви овај посао нећете завршити за 30 година и то онда доводи у сумњу могући рок од пет година за спровођење овог закона.

Министарко, ви овде променама закона као змија ноге покушавате да сакријете сателитски снимак који је, наводно, урађен 2015. године. Тај снимак досада, по закону, како је говорио закон, поновићу, мора бити доступан на увид грађанима у електронском облику на интернет страници министарства надлежног за послове грађевинарства. Тако је писало у закону и то није било могуће. Када одете на сајт Министарства, он вас пошаље на сајт Катастра. На сајту Катастра се каже – увид на интернету може да оствари само запослени у општини или у Катастру, а грађанин може тако што ће негде да оде код надлежног органа за спровођење озакоњења, и ви сада то стављате у закон.

Значи, смањујете законску могућност, коју никад нисте омогућили суштински грађанима, а ваш партијски колега, заменик градоначелника Београда јуче прича како сада уводите могућност да грађани виде снимак преко интернета, што је неистина, што је потпуно супротно ономе што данас предлагете овде у Парламенту.

Нисте ми дали одговор на то зашто та промена. Ако све радите транспарентно, зашто кријете тај снимак? Кријете га зато да бисте могли да легализујете све оно што је изграђено за три године од доношења овог закона.

Можете да вртите главом колико хоћете, ви сте рекли овде да ће се доношењем овог закона, пре три године, на дивљу градњу у Србији ставити тачка, да ће овај закон то да реши. Ово су ваше речи – зато што је овај закон применљив. Па како је применљив? Колико се објеката у Београду и Србији гради нелегално у последње три године? Двадесет посто објеката се гради без дозволе. Један од тих објеката је објекат у Националном парку „Копаоник“.

Шта сте рекли за грађење по националним парковима? Рекли сте – једно су национални паркови, паркови природе првог и другог степена. Ни у једној варијанти нема градње и нема озакоњења ни по вашим законима, ни по постојећим, који тренутно постоје, а ни по овом за који се надам да ће Парламент усвојити. То сте рекли пре три године. И шта ради онда она кафана на врху Копаоника, фамозне инвеститорке из Смедерева већ годину дана? Кога ви замајавате причом како сте ви урадили свој део посла? Свој део посла можете да кажете да сте урадили оног тренутка када тај објекат буде срушен, а не да се играте жмурке са министром Стефановићем да ли јесте или није било асистенције полиције.

Ја да вам кажем, оног дана када је требало да буде извршење рушења тог објекта, у том објекту се налазило преко 50 батинаша. То су рекли су људи који су били тамо и видели их. Ја нисам био. Ја нисам батинаш. Ви имате страначке одреде батинаша, ми то немамо. Значи, ти људи су били тамо спремни да се обрачунају са људима које је требало ви да пошаљете да сруше нелегално саграђени објекат и добро је што нису приступили томе. Ја верујем да би добили батине јер полиције није било нигде. Али не можете ви, ви сте и потпредседница Владе, да кажете – ја сам свој посао као министарка урадила. Ви сте потпредседница Владе.

Зашто није дошло Министарство унутрашњих послова да вам асистира том приликом? И колико ћете да чекате до следеће прилике?

Нисте ми одговорили зашто се из закона брише да средства од такси која припадају општинама и градовима могу да се троше само на уређење грађевинског земљишта и инфраструктуре. Зашто је то обрисано сада? Да бисте могли да трошите на новогодишњу расвету, фонтане, јарболе и сличне ствари. Сами сте говорили – ставили смо ово у закон да би се наменски трошила средства. Сада то бришете. Овај закон не може да прође Скупштину без да се постави питање одговорности вашег рада, односно нерада у претходне три године.

Зашто није заустављена дивља градња? Како може тај објекат на Копаонику да има предмет за легализацију ако је саграђен 2017. године? Да ли је ухапшен неко због тога што је ставио у фасциклу тај предмет? Колико има тих празних фасцикли данас по општинама и градовима у Србији? Колика је тарифа да се унутра стави одређени предмет? Ви то знате. Знате колика је тарифа. Наравно, тарифа је од 20 до 50 евра, али те паре очигледно не узима неко ко би требало и овим законом хоћете да утерате те паре у ваше џепове.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Александар Марковић: Пословник.)

По Пословнику реч има Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Желим да рекламирам члан 27, који каже да се председник Народне скупштине стара о примени овог пословника. Мислим да сте морали да предузмете све могуће мере да спречите говорника да овде износи неистине, да вређа, да клевета, али то је оно што смо ми већ навикли када је он у питању, мада ја морам да признам да сам очекивао да ће претходни говорник на почетку свог излагања да нам упути овде свима извињење због његовог коалиционог партнера који је јуче на најмонструознији начин упутио језиве претње смрћу председници Владе Ани Брнабић, председнику Републике, Српској напредној странци и позивао на убиство

истих. Али, с обзиром на то да је изостало извињење претходног говорника, ја могу да сматрам да се он слаже са оним што је Срђан Ного као његов партнер, сарадник изговорио.

Друго где је прекршен Пословник – дозволили сте да износи неке неистине и неке неистините податке када је реч о нелегалној градњи. Није СНС ни на који начин одговорна за количину и број нелегално изграђених објеката у Србији. Управо је његова странка одговорна за то што у Србији имамо стотине хиљада нелегалних објеката. Ко је био на власти тада? Ко је дозволио нелегалну градњу? Па исти тај Тадић који је био председник у два мандата, за чије време се нелегално градило, док је претходни говорник био шеф посланичке групе његове странке овде. Тада није галамио. Тада му то није сметало. Данас је нашао нешто да приговара.

Па за време његове власти је нелегално саграђен онај чувени пашњак на Врачару, где је управо тадашњи министар одбране господин Шутановац, из његове странке, саградио зграду и има станове ту. Он најмање овде има право да неком спочитава нешто.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Марковићу.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Александар Марковић: Не.)

По Пословнику Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући. Рекламирам повреду члана 107 – достојанство Народне скупштине. Мислим да су сви, а добро је што су грађани имали прилику да виде на који начин припадници ове савезане, згрчене и какве већ све опозиције...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Који члан, колега?

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Члан 107. сам рекао, достојанство Народне скупштине.

... На који начин се они опходе према Влади Републике Србије, на који начин гледају и грађане ове државе и како они виде политику.

Мој колега Марковић је лепо упитао једну ствар. Они о свему говоре, али скрећу пажњу, заправо, са суштине. Ја вас молим да ме не прекидате. Молим вас. Ради се о позиву на линч, на убиства, на силовања. Ми нисмо чули ниједно не само извињење, већ да се ограде представници опозиције који су у Парламенту и да кажу – ја не стојим уз то, нисам са њима, не могу да будем са Ногом ни са осталим преварантима који хоће да вешају, да убијају, да силују.

У Србији то не може да буде пракса. Посланици Српске напредне странке и сви нормални и цивилизовани људи за то никада у Србији неће гласати. Ми то нећемо допустити и тражимо да такви људи буду на сваки

могући начин законски предвиђено санкционисани. Таквима није место у Парламенту Републике Србије.

Ми смо добили десетине порука само у току преподнева данас где се тражи од нас да апелујемо да такви људи буду притерани уза зид и да их натерамо на политички начин да поднесу оставке и да оду из овог парламента. Ем грађани неће за њих да гласају, ем су опхођењем према грађанима, позивањем на убиство легално изабраних органа власти апсолутно себи одузели право да буду представници било кога у Скупштини Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Филиповићу.

Повреда Пословника, Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Члан 107. став 2. На седници Народне скупштине није дозвољено непосредно обраћање народног посланика другом народном посланику и коришћење увредљивих израза. Овде сам чула све и свашта. Овде се вређа наша министарка, комплетно Министарство, а о лажима нећу да говорим. У ствари, тек ћу да говорим.

Како их није срамота? Па девастирали су ову земљу, затворили 590 предузећа, оголели, па тако огољене вратили Републици Србији. Не само то. Године 2008. отпустили су 400.000 људи и сада овде нама спочитавају о дивљој градњи. Срамота!

Два милиона и 41 објект, па када смо то све стигли од 2012. до 2018. године? Молим вас, па дете би се чудило. То сте ви урадили, за време ваше владавине, толики објекти, толика нелегална градња и срамота је да то спочитавате нама. Мислим да је то просто неумесно и да ако се ово понови, ја ћу реаговати другачије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Малушић. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Повреда Пословника, Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Члан 103.

Члан 103. предвиђа када може да се користи повреда Пословника, али такође члан 103. каже и шта се ради у случајевима да је повреда Пословника злоупотребљена за изношење политичких ставова или за реплику. Претходни говорници, нарочито прва два посланика који су се јавили и указали на повреду Пословника апсолутно нису причали о повреди Пословника, већ су ничим изазвани износили своје политичке ставове, квалификације, оптужбе и конкретне увреде на мој лични рачун, тако да сматрам, председавајући, да је требало да реагујете и да примените

мере које вам овај пословник пружа и да онемогућите једно такво поступање.

Ја сам овде оптужен за разне ствари. Најпре, ја сам посланик Српског покрета Двери. Нисам ничији коалициони партнер, нисам ни у каквом савезу ни са једним другим послаником осим са Посланичком групом Двери и молим вас да ме друге колеге не вређају доводећи моје име у некакве конотације да припадам некаквим другим групама. Значи, искључиво сам посланик Двери.

Такође, позивам све да добро погледају оно што сам ја изјавио не у новинама, него директно на видео-снимку, па да онда говоримо о мојим речима. Ја иза својих речи стојим, а ако има нешто спорно, ту је тужилаштво па нека реагује и нека ме позове уколико сам ја прекршио било који члан закона. Нисте ви ти који треба да тумачите да ли је кршен закон, већ надлежно тужилаштво.

Молим вас, ја у својим излагањима са колегама народним посланицима, и када се политички не слажемо и када имамо оштре расправе, никада нисам износио личне увреде и личне квалификације, тако да бих замолио колеге из владајуће већине да задрже тај ниво пристojности, бар у комуникацији са мном. Има ту и људи који ме познају много дуже него што смо ми народни посланици, лично и пре политике, па нека буду довољно пристojни, довољно цивилизовани. Нема потребе за личним увредама и молим вас да поштујете то.

Да, можемо да причамо о мојим политичким ставовима. Да, можемо да причамо о ономе што сам ја рекао, али немојте да ми имплицирате било шта од онога што ја нисам урадио или да припадам негде где не припадам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Повреда Пословника, Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Члан 104. Пословника о раду. Ја сам тај који господина Нога познаје дуже него што се бави политиком, и то је истина, али утолико више ми је жао што је дозволио себи да каже оно што је рекао и што није смогао снаге, а имао је прилике за то, и малопре је имао прилику да се извини, али пропустио је ту прилику и поновио да стоји иза својих речи, нажалост. Ја мислим да је то срамота за Народну скупштину. Мислим да је то срамота за све нас овде, али управо онога кога би заправо требало да буде срамота, а то је господин Ного, очигледно није срамота.

Ја ове желим да истакнем још једну важну ствар, а то је да нас овде не треба да интересују унутарстраначке свађе и унутарстраначке поделе у том лажном патриотском савезу или покрету, како они то зову, Двери, па

неки од њих јесу за Савез за Србију, неки од њих нису за Савез за Србију. Нас и грађане Србије то не интересује. Ми знамо да је лидер тог тзв. покрета Двери Бошко Обрадовић и координатор овде посланичких група, свих тих посланичких група заједно, чврсто опредељен за сарадњу са Ђиласом и за сарадњу са тим Савезом за Србију. Ако господин Ного можда лично не мисли да је то то, не треба да замара Народну скупштину и не треба да нам одузима време. То нека они расправе на својим партијским органима. У сваком случају, позивам још једном претходног говорника да се извини за оно што је урадио. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Добро. Настављамо са радом.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ. Прво, господине Ђуришићу, ја одлично чујем.

Ако само можемо да умиримо посланике, пошто не знам који Ного је овде, онај што прича да ће да силује или овај што би хтео да то потврди још једном.

Дакле, господине Ђуришићу, ја одлично чујем, нема потребе да вичете. Када говорите о озакоњењу, рећи ћу вам поново оно о чему смо причали јуче и добили сте све информације од мене, али ћемо их поновити због јавности Србије.

Дакле, у периоду од 1997. године до 2014. године, то је 17 година, урађено је укупно 150.000 решења о озакоњењу или легализацији. Тада се то звало само легализација. Значи, за 17 година 150.000 решења.

Када је СНС добила поверење грађана 2012. године, па 2014. године, оно што смо ми наследили управо од вас и ваших политичара, државника, министара итд. било је готово два милиона нелегално изграђених објеката на територији Републике Србије. Дакле, то сте нам оставили у аманет, дугове и два милиона нелегално изграђених објеката.

Ми смо се потрудили и донели Закон о озакоњењу објеката крајем 2014. године. Овај парламент га је изгласао и за три године овим законом је донето 183 правоснажних решења о озакоњењу. Такође, урадили смо оно што нико до нас раније није урадио, јер вероватно није ни желео да се сусретне са тим податком – урадили смо попис нелегално изграђених објеката. Готово два милиона нелегално изграђених објеката, то је оно што су власти оставиле.

Нисмо били задовољни динамиком. Видели смо у пракси шта се додатно дешава и зато смо и јуче и данас испред посланика, испред свих вас са изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, јер сматрамо да

морамо да решавамо то питање. Али оно што се провлачи кроз ваше излагање све време то је да смо ми ти који, наводно, градимо нелегално – када кажем ми, мислите ми из владајуће коалиције – и да ми знамо колико нешто кошта или не кошта. То је вероватно искуство које ви имате. То је вероватно неко велико дугогодишње искуство које ви имате.

Дакле, напротив. Влада Републике Србије хоће да реши ово питање. Не може да реши све одједном, очито не може брзо, зато су данас ове измене и допуне испред вас. Али оно што мислим да је додатно важно, то је, прво, да не буните грађане Србије. Сви који су градили нелегално након 27. новембра 2014. године, неће моћи да се озаконе. Попис је јасно рекао шта може да се озакони, дакле, дао је прво број нелегално изграђених објеката, затим је дао шта може да се озакони, шта не може да се озакони.

Друга ствар, везано за сателитски снимак, нико сателитски снимак не крије. Он је купљен, између осталог, из кредита Светске банке који је дат за катастар. Један део смо искористили за сателитски снимак. Ја не видим шта је проблем да се он лепо види. Значи, можете отићи у Катастар, можете од грађевинског инспектора добити сателитски снимак и можете код органа за озакоњење, такође, добити свој сателитски снимак. Је л' то није транспарентно? Ја мислим да је то врло транспарентно.

Када говорите о приходима локалних самоуправа, односно уопште о приходима од озакоњења, до данашњег дана држава Србија је заједно са јединицама локалних самоуправа приходовала 3,9 милијарди динара само аконто прихода од озакоњења. Од тога су јединице локалне самоуправе добиле 2,7 милијарди динара, а 1,2 милијарде динара је у буџету Републике Србије. Зашто сада то не може да стоји у нашем закону? То је била сугестија Министарства финансија да треба да иде у Закон о буџету и да се свакако определи статутима јединица локалних самоуправа, да иде на инфраструктуру, баш онако као што смо рекли.

Дакле, код нас је све јасно и све се зна и постоји одговор на свако питање, али нема нигде одговора на питање – а шта сте радили 10 и више година и како сте могли да дозволите два милиона нелегално изграђених објеката? Јер иначе, највећи број нелегално изграђених објеката није настао деведесетих, него је настао од 2000. до 2012. године, по подацима којима ми располажемо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Јелена Жарић Ковачевић.

(Марко Ђуришић додајује.)

Само полако. Јелена Жарић Ковачевић чека и тражила је реплику аконто помињања политичке партије као овлашћени представник. Ви сте је поменули. Ви сте следећи.

Изволите, колегинице.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Тако је. Захваљујем, председавајући.

Изгледа да највише критикују или они који су имали најлошије, катастрофално лоше изборне резултате па нису ни успели да дођу на власт, или критикују они који сада подржавају тајкуне из Савеза за Србију, који су имали јако пуно и вероватно довољно времена да ураде нешто и по питању легализације и по свим другим питањима, а нису урадили ништа.

Мене интересује, рецимо, сада, шта је то Тадић радио док је у два мандата био председник, од 2004. до 2012. године. Шта је урадила влада Мирка Цветковића у којој је он глумио фикус, док је Тадић водио све послове? Што се он тада није залагао за борбу против нелегалне градње? Је л' њима сметало да подносе кривичне пријаве против тајкуна са којима су заједно, да подносе кривичне пријаве за кривична дела за која знају да су учињена и да су везана за нелегалну градњу? Ко их је спречавао да све те године руше нелегалне објекте и да уведу систем и да уведу те нелегалне објекте у систем озакоњења?

Кад немају аргументе, они помињу разне небулозе, они помињу батинаше, тајкуне, лажи, служе се неистинама, ваљда им је блиско то вређање, јер сви сада у Савезу за Србију вероватно седе и мисле кога ће следећег силовати, кога ће обесити, да ли ће то бити на Теразијама или ће бити можда на неком другом тргу. Ја не знам да они неће можда да крену и по другим градовима у Србији. Засад су само Теразије, али можда буде и по неким другим трговима у Србији. Засада су само Теразије, али можда крену и по другим градовима. Они су показали какву политику су водили и показали су какву политику би водили.

То је политика насиља, то је политика која овом народу није потребна. И само нека тако наставе, јер наш народ више нема кратку памет. Грађани знају како су их гласали на изборима, односно како их нису гласали, боље речено, и грађани ће знати да све те претње цене и на следећим изборима. Јер, замислите, ако се председници Владе и председнику Србије прети на такав начин, вешањем на Теразијама, шта би онда они радили другим грађанима који су непослушници у том смислу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите, колега.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Министарко, значи, у важећем закону пише – грађанин има право на увид у сателитски снимак путем интернета, интернет странице министарства надлежног за послове грађевине. Да ли то грађанин данас може да уради? Да или не? Не може. Не може то да уради данас грађанин.

Ви га терате да иде негде да гледа тај снимак. Сада то стављате у закон, и то је чињеница. Свако може да оде сада да провери која је процедура. Немојте ви да обмањујете јавност.

Говорите о периоду од 17 година, колико је цветала дивља градња. Колико сте ви били на власти у тих 17 година? Нисте нимало били на власти? Је л' ви имате неку амнезију око неких година, тамо 2003, 2004, 2005, 2006. године? Не сећате се тога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, обраћајте се мени.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Дакле, 17 година. Моја странка је била осам година на власти и сносимо одговорност, наравно, сносимо одговорност, али сносити и ви, министарко. Рекли сте, када је доношен овај закон, прекинуће се дивља градња, грађевинске дозволе се издају за неколико дана, не знам где смо, на ком месту Дуинг бизнис листе.

И откуд кафана на врху Копаоника, министарко? Откуд објекат од преко хиљаду квадрата на врху националног парка Србије, без иједног јединог папира? Да ли имате одговор на то? Да ли можете то да објасните? Ако ви спроводите закон, ако су закони добри, ако ова влада поштује све законе, ако се сви функционери Српске напредне странке држе закона, одакле онај објекат већ годину дана и кад ће да нестане?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик др Александар Мартиновић, реплика.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Хтео бих да питам господина Ђуришића да ли се он сећа ко је увео мафију у путну привреду Србије после 5. октобра 2000. године. Да ли се сећа фирме „Дифенс роуд“? Да ли се сећа Чумета? Да ли се сећа својих пријатеља из Војводине, Боровице и њему сличних, који су имали тапију и монопол на асфалтирање по целој Србији? И силне милионе евра је држава Србија дала и ти путеви никада нису завршени.

Ви сте увели мафију у све грађевинске послове у Србији и када је у питању нискоградња и када је у питању високоградња. Маријан Ристичевић је јуче о томе причао. Велика, огромна веш-машина, машина за прање пара тренутно се налази на Златибору. Један од главних перача новца, прљавог новца, новца који вероватно потиче од трговине дрогом се тренутно налази на Златибору. То ради Милан Стаматовић, један од лидера тог вашег савеза за Србију. Онда се ви нађете да нам кажете да ли ради неки портал на сајту Министарства грађевинарства или не ради.

Ви сте, људи, увели мафију у српско грађевинарство. Ми и дан-данас сносимо последице чињенице да је од 2000. до 2012. године класична мафија имала монопол на све грађевинске послове у Србији. С том мафијом сте направили пакт 5. октобра 2000. године. Тада су вам били

пријатељи. Тада су вам били другари. Тада сте ишли по њиховим вилама, купали се у њиховим базенима, јер су вам требали да оборите, како сте говорили, режим Слободана Милошевића, па када је ђаво дошао по своје, онда сте рекли – е, не, не, нису то више наши пријатељи, то су криминалци. Били су и остали криминалци.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мартиновићу.

Право на реплику Марко Ђуришић, па Срђан Ного.

(Србислав Филиповић: Јеси ли се окупао?)

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ја се нисам купао нити виђао ни са једним криминалцем и верујем да ви можете данас преко ваших високих страначких функционера који седе на одговорним местима у службама безбедности то све да проверите. И ко је где био и ко је кад шта радио и са којим криминалцем се виђао и ко је паре од кога узео.

Ми овде већ две године као Социјалдемократска странка предлажемо закон. Суштина закона је да се провери имовина свакога ко је обављао било коју политичку функцију од 2000. године. Ви две године одбијате да тај закон ставите на дневни ред. Ја нећу никада да се јављам да одговарам и да се правдам о томе ко је шта радио док се тај закон не усвоји и док се не испита од стране државе овакве каква је ваша, како је ви контролишете, све оно што је рађено у претходних 18 година. Па да видимо ко шта има, ко је како стекао, на који начин и онда можемо да одговарамо ко је лопов, ко није лопов. Дотада ја на овакве речи нећу одговарати.

(Србислав Филиповић: Ајде да видимо.)

Само вас молим, председавајући, вас или било кога другог, да поштујете Пословник када се овде говори да је неко крао, да је неко нешто узео, јер то без доказа ни о коме не може да се каже у овом парламенту. Ја трпим овде увреде већ четири и по године...

(Србислав Филиповић: Трпећеш још.)

... Слушајући то да сам ја жути лопов.

(Србислав Филиповић: Јеси.)

Жутих лопова у Србији данас више нема. Жути лопови су постали плави, црни или које год ви да сте боје.

(Србислав Филиповић: Ти си прави криминалац.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђуришићу. Ја сам са вама овде више од четири године. Никад стварно нисам чуо да је вас неко лично назвао тако.

(Марко Ђуришић: Сад нисте чули.)

Не, не, вас нико. Вас нико лично.

(Марко Ђуришић: Сад ми је говорио – где сам се купао и то. Сад ми је рекао.)

Доктор Александар Мартиновић, право на реплику.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, овде се ради о следећој ствари. Такозвани савез за Србију, кога предводе Драган Ђилас, Вук Јеремић, Душан Петровић итд. покушавају да створе атмосферу у Србији каква је била пре 5. октобра. Треба пронаћи новог Слободана Милошевића и они су га пронашли у лику Александра Вучића и ствара се иста она погромашка атмосфера каква је била стварана уочи 5. октобра. Подсећам вас, уочи 5. октобра, на једном од митинга ДОС-а, тога се ви сећате као што се сећам ја, Ненад Чанак је у Београду показивао – ево, на овом тргу ћу да обесим Слободана Милошевића. Ево, овде ће да виси Слободан Милошевић.

Пре два дана Срђан Ного, који нам свакога дана соли памет како може суд да уради ово, како може суд да уради оно, каже човек мртав хладан – ако је Ана Брнабић, каже параграфирала, ваљда се каже парафирала, Даблински споразум са Европском унијом, онда Брисел Србији може испоручити милион и 200.000 миграната и ми можемо тада да се сликамо. Биће као да је Давинић, Динкићев министар, параграфирао уговор у хотелској соби и ми изгубили на арбитражи. Тако може да се деси и са Аном Брнабић. Зато Ана Брнабић треба да буде обешена истог часа на Теразијама, а поред ње обешен и Александар Вучић.

Дакле, ствара се иста она атмосфера каква је у Србији била стварана уочи 5. октобра. Линч, вешање, убиства, имамо неподобне новинаре. Само да вас подсетим, после 5. октобра и на дан 5. октобра запалили сте зграду РТС-а. Ненад Чанак је у Новом Саду оним својим штапом уништавао таблу на којој је писало РТС.

(Марко Ђуришић: Време.)

Да, да, обраћам се свима вама...

(Председавајући: Хвала, господине Мартиновићу.)

Само мало, да завршим.

... Зато што сте сада сви у истом табору. Сви сте у истом табору, и Ђилас и Вук Јеремић и Борис Тадић и Шане Петровић. Сви сте исти.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику има Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Лепо је да сте сада показали и казали грађанима Србије да владате на исти начин као Слободан Милошевић 2000. године, да крадете од грађана пензије, да крадете социјална давања, да убијате политичке неистомишљенике, као што је...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ђуришићу, ово апсолутно није говор...

(Марко Ђуришић: О чему се ради? Да ли је то била атмосфера 2000. године?)

Да ли можете да ме саслушате? Да ли можете да урадите и учините минимум да ова расправа буде достојанствена и на једном цивилизованом нивоу?

(Александар Мартиновић: Ко је убијен?)

Ја могу да разумем и дебату, могу да разумем и некада мало тешке речи, али помињати убиства, да нека политичка партија то ради, то стварно не могу да вам дозволим, управо због достојанства Народне скупштине. Ја вас молим управо због тога да не бих био приморан да вас казним. Не желим то да радим. Нећете ми ви то рећи. Хвала.

Право на реплику има Срђан Ного.

(Марко Ђуришић: Срам вас било! Срам те било!)

СРЂАН НОГО: Захваљујем, председавајући.

Господине председавајући, молим вас, не могу да причам паралелно са колегом Ђуришићем, да обезбедите услове. Захваљујем.

(Председавајући: Изволите, колега Ного.)

Захваљујем.

(Председавајући: Морате замолити ваше колеге из истог реда да се мало умире и да вам дозволе да говорите. Изволите.)

Господине Маринковићу, ми смо овде сви колеге и ви сте мој колега и посланици владајуће већине су колеге...

(Председавајући: Ми вам дозвољавамо да говорите. Немамо никакав проблем.)

Нас свих 250 смо колеге, тако да би требало да се обраћамо у складу са тим.

Ко је на власти? На власти је Српска напредна странка. Ја сам овде у овој скупштини откако сам посланик увек позивао да свако треба да одговара. Пошто сте ви на власти, уколико сам ја извршио кривично дело, као што ви импутирате претњу највишим државним функционерима, ја бих морао да будем позван на одговорност. Шта ради тужилац? Ја позивам тужиоца да позове Срђана Ного и да покрене поступак. Ево, одмах сада. Али исто тако одбијам да учествујем у намештеним фарсама и у расправама о свему осим о битним темама.

Ми сада овде не разговарамо уопште о битним темама. Моје је право на реплику и ја вас молим да ме не прекидате. Не разговарамо о битним темама и никад не зовемо ствари правим именом. Шта ја треба да кажем? Да ако милион и 200.000 миграната дође у Србију зато што је неко парафирао Даблин, ми треба да будемо срећни и да му дигнемо споменик?

(Србислав Филиповић: Ти треба да се лечиш, кретену. Ти ниси нормалан. Иди лечи се.)

Да ли то треба да кажем? Колико се људи у Српској напредној странци такође плаши ситуације да се потпише Даблин и да нам дође 1.200.000 људи? Ви добро сви знате о чему ја причам.

(Александар Мартиновић: О чему ти причаш?)

Ви добро знате о чему ја причам.

Значи, овде није било претњи, овде није било кршења закона. Овде је била јасна порука да ми не смемо да дозволимо да нам неко потпише Даблин...

(Александар Мартиновић: Ко је потписао?)

... Да нам парафира Даблин зато што ради за неку страну службу.

Све што кажем, кажем и ван пленума, а ви, Мартиновићу, реците после пленума.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Полако, колеге, пуна је листа.

Реч има др Александар Мартиновић, право на реплику.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Ја да питам Срђана Нога – ко је шта потписао? Ко је потписао да у Србију дође 1.200.000 миграната? Зашто упорно плашите грађане Србије? Ово је постала патологија. Ви ништа друго не радите сем што измишљате најмонструозније лажи на рачун Вучића, Ане Брнабић, министара у Влади Србије. Претите нам неким милионима миграната, претите нам данас овим, сутра оним.

Да ли сте ви свесни, надам се да сте зрео, одрастао човек, шта сте рекли? Да Ану Брнабић треба обесити на Теразијама, а заједно са њом и Александра Вучића. Па шта хоћете да урадите? Оно што су радили Немци за време Другог светског рата? Па то вешање на Теразијама су измислили Немци. И, мени је потпуно јасно зашто ви то изговарате, ви сте по идеологији љотићевци. Као што сте 1941. године служили Немцима, тако бисте служили неком новом окупатору и ви хоћете целом српском народу да окачите омчу на врат. Али ја вам кажем – то време је прошло. Време вешања на Теразијама је прошло, време немачке окупације је прошло, време ДОС-а је прошло, време када је Ненад Чанак претио вешањем на Теразијама је прошло и тога више у Србији неће бити.

Ако мислите да се вас неко плаши зато што вам амерички амбасадор обилази градске одборе, као што је пре два дана био у Вршцу да обилази Градски одбор Демократске странке, што је скандалозно само по себи, то се нигде не дешава у белом свету, да амбасадор једне велике светске силе обилази градски одбор странке која дефакто више и не постоји и која је члан неког Савеза за Србију, и ако мислите да можете да се сакријете иза леђа америчког амбасадора и да претите вашим политичким неистомишљеницима и да се ми због тога плашимо, не плашимо се.

А за господина Ђуришића питање – је л' Александар Вучић убио Гавриловића? Је л' Вучић убио Буху? Је л' Вучић убио Баточанина? Па то су све убиства која су се десила у време ваше власти.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мартиновићу.

Повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, Димитрије Љотић... Имамо „љотиће“ и „љотиће“. Димитрије Љотић је имао...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Који члан, колега?

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Члан 107.

Убиство новинара Пантића у Јагодини због приватизације учињено је за време владавине жутих марсовца. Димитрије Љотић са којим су ови жути марсовци рекао је – не требају нам гласачи, требају нам борци. То је идеологија Димитрија Љотића и очигледно је да Бошко Обрадовић и његови блиски сарадници негују и потхрањују ту идеологију. Не требају им гласачи, требају им борци. То су доказали више пута. То су доказали нападом на новинарку. То су доказали нападом на председницу Скупштине. То су доказали нападом на члана РИК-а, жену. Значи, више пута су физички насртали и на такав начин неговали идеологију Димитрија Љотића.

Каже Бошко Обрадовић овако, пре само пар месеци – истовремено позивам часне официре Војске Србије и МУП-а да ухапсе председника Србије. То каже следбеник Димитрија Љотића. Данас позивају на вешање. То је кривично дело из члана 309. Кривичног законика. Зашто им тужилац ништа неће? Па зато што је, нажалост, наш тужилац републички био у САД-у, зато што је њих Скот убацио у Парламент. Дакле, зато што се налазе са Брајаном Мартином, шефом политичког одељења. Значи, постоји синхронизација између тога. Можда и масони мало утичу на то. Зато тужилац не покреће тај поступак, зато што су сада у савезу милионера.

Не тражим да се о овоме гласа, али, господине председавајући, мало поведите рачуна о овим екстремним групацијама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Повреда Пословника, Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Учинили сте повреду члана 103. јер сам имао права и пријавио сам се да укажем на повреду Пословника одмах после говора колеге Ђуришића, иако можда сад то и није толико важно, али уносити говор

мржње у овај дом, оптуживати неког за измишљена убиства, говорити о режиму Слободана Милошевића на такав начин на какав то они чине и поново потпиривати страсти, вероватно је утицај октобра, али ја ћу вам рећи да је овде повређено и достојанство овог дома позивањем на пуч, позивањем да се са улице поново дође на власт.

Могу да разумем нервозу овог удружења СЛИП, које је потпуно свесно да изборима не може добити власт у догледно време јер је и не заслужује, али ћу их подсетити на следеће, а то је да су у ово здање ушли као задњи хулигани, извршивши пуч и оскрнавивши Скупштину Републике Србије, опљачкавши, запаливши је тад, јер су знали да Војислав Коштуница није добио 50% плус један глас на изборима.

Ако је где Слободан Милошевић погрешно, погрешно је што није по сваку цену бранио част и достојанство Србије инсистирањем да други изборни круг, који је морао да се одржи, буде и одржан. Ова власт поштује закон, поштује правила игре и више нико никада по било коју цену са улице неће окупирати ово здање. Улица 5. октобра која води у Скупштину не постоји. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Милимир Вујадиновић, повреда Пословника.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Чланови од 109. до 115. Наиме, ви знате да се функција народног посланика обавља 24 часа дневно свих 365 дана у години. Мислим да се са мном слажете и ви и већина присутних у овој сали.

Ваше могућности по том питању о коме ћу говорити су можда сужене, али треба размислити о томе да све предвиђене мере из чланова од 109. до 115. покушате применити и да одузмете реч, опоменете и забраните уопште учешће на седницама Народне скупштине посланику Срђану Ногу.

Наиме, уколико достојанствено обављате функцију за коју вас је народ изабрао, не сме вам се десити оно што се десило јуче посланику Ногу. Сигуран сам тим пре у ову своју констатацију што и оних 1% или 2% гласача који су гласали за тај њихов покрет коме он припада, не мисли и сигуран сам да се данас стиди свега онога што је јуче изговорио Срђан Ного. То је онај део који се тиче ваших надлежности и надлежности овог уваженог дома.

Други део на коме лично инсистирам је да сви органи МУП-а, тужилаштва и судови у Србији озбиљно размотре оно што се десило јучерашњег дана и да пошаљемо опомену да је то појава која не сме да се дешава у нашем друштву. Ово што се јуче десило није нимало безазлено.

То је једна озбиљна друштвена опасност и мислим да ви, као и сви наредни председавајући морате добро размислити о овоме што сам рекао, а ми као друштво се замислити над оним што се дешава међу нама. Додуше, срећа је па су ти људи мањина, али такве појаве, по мени, треба сасећи у корену. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Неђо Јовановић, повреда Пословника.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Сигурно је да грађани Србије и нас и све оне који представљају ову државу питањем упозоравају – када ће престати деструкција? Деструкције је превише овде у овом дому и ван овог дома. Деструкција расте и ово није безазлено. Позивање на убиство председника и премијера државе није ништа друго него позив на пуч, позив на рушење система, позив на уништавање правно уређене државе.

Ко ће за то да поднесе одговорност? Да ли то значи да само декларативно прихватамо да је неко овде рекао, ево, ја сам ту да ми суде, или заиста да се покрену механизми који ће одговорност да утврде на адекватан начин да нам се не деси поново 5. октобар када је нову власт довела она клика која је после тога убијала – Легија и остали? Да ли то треба да дозволимо?

(Марко Ђуришић: Који члан?)

Члан 107, али то сам могао да кажем и на крају.

(Марко Ђуришић: Мора на почетку.)

Нисам морао да кажем на почетку. Апсолутно немам обавезу за тако нешто, а ко не зна Пословник, нека га научи.

Оно што је битно да ми знамо, знамо да смо идентификовали коначно да се деструктивним деловањем покушава нешто што нико овде неће дозволити, а нико неће дозволити да се појави Темишвар, да се егзекуције врше на улици, да закон не постоји него да влада анархија. То сигурно не смемо да дозволимо.

Зато вас молим да убудуће било шта што се појави, нарочито у овом дому, подразумева нулту толеранцију, како за вас као председавајућег, тако и за сваког другог председавајућег. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Повреда Пословника, Немања Шаровић.

Изволите, колега Шаровићу.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Драго ми је што су колеге из владајућих странака овако одушевљене што сам се јавио.

Господине Маринковићу, јавио сам се у складу са чл. 107. и 27. Ви сте дужни да седнице Народне скупштине водите у складу са Пословником. Међутим, постоје очигледно и када ви председавате, више када председавају други, делови седнице у којима Пословник не важи и ја заиста не могу да се отнем утиску да све ово није унапред режирано. Сви ови сукоби су унапред режирани. То је заиста димна завеса за грађане Србије, јер не треба сметнути са ума неколико чињеница.

Прва чињеница је да је управо Демократска странка имала најважнију улогу у формирању Српске напредне странке и да су они ти који су им заштитили мандате, дали медије и издашно их финансирани.

Друга ствар, да не занемаримо ни преливање кадрова из једне у другу странку, односно, прво је то ишло у смеру Демократске странке, а када су дошли напредњаци на власт, онда су се ти чувени кадрови из Демократске странке, који су називани највећим лоповима, слили у Српску напредну странку.

Очигледно је да је огромна сличност између те две стране. Нема ту ни идеолошких разлика, а рекао бих да их нема ни у људском и моралном погледу. И једни и други врше сатанизацију политичких противника, и то је изузетно лоше и за Народну скупштину и за демократију у Србији и за све њене грађане.

На вама је да то спречите. Али то се мора сећи у корену. Ако пустите једнога да вређа из владајуће коалиције, онда се мора очекивати одговор. Према томе, сеците. Има овде људи који су дошли и да раде и да говоре о ономе што је на дневном реду. Ја сам један од њих и то са нестрпљењем чекам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Шаровићу.

Слажем се са вама да сви треба да се држимо оних правила и процедура и да дебатујемо на један пристојан и достојанствен начин у Народној скупштини. Што се тиче режије и режисера, знате да ја нисам никакав режисер. Тренутно сам у улози спикера. Ту сам да се држим процедура и Пословника.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Да.)

Повреда Пословника, Балша Божовић.

Изволите, колега Божовићу.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Рекламирам члан 27.

Желео бих да вам кажем да је потпуно непотребно да сваки пут када дође неки веома важан закон у Скупштину, ми причамо о свему само не о том закону. Причамо о свему, само не о оним проблемима са којима се грађани суочавају свакодневно. И таман на дневни ред дође нешто што их

интересује и занима, таман на дневни ред дође оно што их боли, а ми онда причамо о неким десетим стварима.

Дакле, хтео бих да вас замолим да на неки начин упутите и савет, иако то не морате, или госпођа Михајловић не мора да испоштује, она је као министарка Владе Републике Србије у овој сали, дошла је у овај дом да предложи измене и допуне закона, а често се дешава да се не одговара на питања ни овлашћених посланика посланичких клубова по овом закону и овој теми закона, а камоли списку говорника, што из власти, што из опозиције.

Ја се овде борим да, наравно, добију одговор и они који су из власти, па желе да питају или траже појашњење, зато што грађани нешто желе да знају. Али исто тако, на критике опозиционих посланика ми немамо никакав одговор а ево, већ други дан покушавамо да сазнамо шта се дешава на Копачици, шта се дешава у разним другим деловима Србије, због чега се у националним парковима зида и због чега нико као инспекција републичка на то не даје никакав одговор.

Дакле, само да расправа буде, слажем се, тема дневног реда, али да ту тему дневног реда испоштујемо тако што ће и Министарство испоштовати народне посланике и овај дом и одговорати на постављена питања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Божовићу.

Сматрам да нисам прекршио Пословник. Ви добро знате да је потпредседница Владе Зорана Михајловић дошла овде и није случајно дошла са 11 сарадника, дакле дошла је овде да одговара на питања, да буде ту и да дискутује са народним посланицима, што је показала не само јуче него и увек када је долазила у Народну скупштину.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Повреда Пословника, др Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 107, господине Маринковићу.

Ја желим да укажем на једно огромно лицемерје, безгранично лицемерје које долази из редова Демократске странке.

Ви се сви сећате, даме и господо народни посланици, колико буке су подигли око тога што је неко наводно на неком папиру који је стајао испред Александре Јерков написао неке речи. Поднели су као допуну дневног реда да се разреши потпредседница Народне скупштине Вјерица Радета због нечега што је објавила на Твитеру. И то је велики грех.

Али када Срђан Ного, члан коалиције Савеза за Србију, јавно позове, пазите, јавно позове, не преко Твитера, да се обесе на Теразијама Ана Брнабић и Александар Вучић, онда се јављају ове велике демократе и

кажу – па добро, немојте сада о томе, постоје важније теме, хајде да причамо о озакоњењу, хајде да причамо о законима.

Чекајте, је л' вама битан људски живот или вам није битан људски живот? Је л' ви имате исти вредносни систем када су политички противници у питању и када сте ви у питању? Немогуће да само ви имате чланове породице. Немогуће да само вас боли када вас неко дирне у то. Ево, данашњи НИН каже – у Србији нема слободе медија, све је под Вучићевом контролом. Ево вам потерница за оцем Небојше Стефановића, то вам је данашњи НИН. Сваки НИН, свако „Време“, сваки „Данас“ излази са неком новом потерницом. На једној потерници је Вучић, на другој потерници је Ана Брнабић, на трећој потерници је Небојша Стефановић, на четвртој потерници је Зорана Михајловић, питај бога више ко итд.

(Председавајући: Хвала.)

Дакле, господине Маринковићу, ја вас молим, пошто се обраћам вама, јавио сам се за повреду Пословника, да кажете овој господи из Демократске странке да нећемо престати да говоримо о њиховим позивима на убиство, на силовање Ане Брнабић, на убиство Александра Вучића и да са том праксом, са таквим фашистичким речником у Србији једанпут мора да се прекине. У Србији је завршен период фашистичке окупације. Србија је слободна, суверена и демократска држава. Свако може да искаже своје политичко мишљење, али да позива на убиство председнице Владе и председника Републике, да позива на вешање, то мора да се осуди и са тим речником мора да се престане.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Слажем се, колега Мартиновићу, да то није заслужила ни Народна скупштина, нити је заслужила Република Србија, нити грађани Републике Србије.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Право на реплику сада има Марко Ђуришић.

Изволите, колега.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Ја сам тражио реплику када сам био прозван овде од председника Посланичке групе СНС да говорим о томе ко је одговоран за убиства која су се издељавала 2001, 2002. године, не знам које све, и онда смо ушли у серију ових реплика на начин да су се колеге посланици јавили по повреди Пословника. Ја нисам хтео у тој злоупотреби процедуре да учествујем. Чекао сам време да дам одговор на то.

Морам да кажем сада, нажалост, да ја не знам ко је одговоран, као што, нажалост, не знају ни грађани Србије ко је убио господина Гавриловића и за разна друга убиства. Сумњам да су то људи који су,

нажалост, убили и Зорана Ђинђића 2003. године. Али оно што желим да кажем, одговор први, и добро је можда што је прошло мало времена да питам ко је био када су неки други убијани на власти и да наставим са том врстом бесмислених дискусија. Али оно што хоћу да кажем је да 5. октобра никаква руља, никакви криминалци нису били овде у Београду.

Грађани Србије који су бранили право на глас, грађани Србије који су у условима, немогућим условима малтене, гласали против Слободана Милошевића, већином, отерали га у политичку пензију 24. септембра, а онда су 5. октобра морали овде да дођу да се изборе за то своје право. И, то је историја и ви то не можете да промените, хиљаду пута, сто хиљада пута то понављали, организовали разне бесмислене изложбе, као што је било пре неколико дана овде у Скупштини. На то ћу увек да реагујем.

Никакви хулигани, никаква банда није била 5. октобра. Биле су стотине хиљада грађана који су дошли да бране своје право на слободан глас и ја верујем да ће грађани увек бранити то право, а позивам данашњу власт да их не искушава у томе, да не покушава да провери да ли су грађани спремни да бране свој глас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђуришићу.

Реч има др Александар Мартиновић, право на реплику.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Да ли сте ви чули за оног, како се беше звао, онај, Маки Арсенијевић? Он се јавно хвалио да је са Молотовљевим коктелом дошао овде у Народну скупштину и запалио зграду Народне скупштине. Па ви сте га довели.

Причате о неким спонтано окупљеним грађанима. Па то су грађани који су били товарени у аутобусе, у камионе, багере, у путничке аутомобиле, довожени овде испред зграде Народне скупштине да бисте запалили зграду Народне скупштине, да бисте запалили зграду РТС-а. Вас 40 је линчовало Драгољуба Милановића, директора РТС-а, и ви се тиме хвалите. Кажете, неке бесмислене изложбе. Па ви сте се хвалили, ваши, те вође 5. октобра су се хвалиле колико су уметничких слика, колико су фотеља изнели одавде из Народне скупштине.

На крају крајева, оно што не умете да одговорите ни после 18 година – ако сте заиста победили на изборима, зашто сте запалили комплетан изборни материјал Савезне изборне комисије? Па који то победник на изборима пали доказ своје победе? То се нигде у свету није десило. То се десило у Србији 5. октобра 2000. године. Зашто? Зато што ни сами нисте били сигурни да ли сте победили или нисте победили.

Зашто не кажете да је постојао сукоб између Зорана Ђинђића и Војислава Коштунице и да је Ђинђић био за то да се иде у други изборни круг јер је знао да Војислав Коштуница није победио у првом изборном кругу, али је Војислав Коштуница тада инсистирао да се не иде у други

изборни круг јер је знао да ће у том другом изборном кругу његова победа бити врло неизвесна?

То су чињенице које грађани Србије треба да знају. А што се тиче страха од вас, нико се вас не плаши. Ја вам само кажем да је држава Србија озбиљна држава и да више неће дозволити насилну промену власти.

Када нас победите на изборима, када народ на изборима буде рекао да хоће да га у бољу будућност воде Борис Тадић, Вук Јеремић, Бошко Обрадовић, Ђилас, Шане Петровић итд., ми ћемо скинути капу и рећи – супер, нека нас такви воде у будућност. Али док се то не деси, нема више Макија Арсенијевића, нема више Џоа Багеристе, нема више паљења Скупштине, нема више паљења Телевизије, нема вешања на Теразијама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мартиновићу.

Ђорђе Комленски, повреда Пословника.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Поштовани председавајући, ви сте поново дозволили повреду члана 103. јер ми нисте дали реч по Пословнику одмах чим сам се јавио, а учињена је повреда члана 107. јер није поштовано достојанство Народне скупштине. Господин Ђуришић је у свом говору покушао да извитопери оно о чему се говори овде. Овде нико није рекао да су грађани Србије хулигани, криминалци, лопови или било шта слично томе. Грађани Србије 5. октобра су себи дозволили једну грешку, а то је да за шаком хулигана, криминалаца, бандита и лопова крену на Народну скупштину, крену на Радио-телевизију Србије и то је грешка за коју знају и грађани Републике Србије да су је направили, и ја сам сигуран да их више никада таква дружина нити може, нити хоће успети довести до таквог стадијума хистерије.

Према томе, врло јасно разграничење у сваком од говора који су коришћени овде. Стоји разлика и између грађана Србије чије је можда и оправдано незадовољство материјалним статусом 2000. године злоупотребила шака криминалаца. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Сада, у складу са чланом 112, одређујем паузу од три минута.

Колега Ного, немојте, молим вас, да ми додајујете.

(Срђан Ного: На шта ово личи? Срам те било!)

Мени уопште није јасно како сте ви дошли данас овде после онаких речи јуче, али сада пауза од три минута. Настављамо након тога са даљим радом.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Настављамо са седницом.

Колеги Срђану Ногу изричем опомену због увреде председника Посланичке групе Српске напредне странке Александра Мартиновић. Управо му је рекао да је битанга и не желим да дозволим такав говор, такву некоректност, а поготово говор мржње који можемо од вас да чујемо.

(Срђан Ного: А да ли сте чули шта је он мени рекао?)

Идемо даље.

Реч има Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Имали смо прилику, ево, цело јутро да слушамо увреду до увреде, лаж до лажи, покушај да се грађани Србије поново обману као пре 18 година, да им се сервира онако на тацни гомила, депонија лажи, да им се подметну лажне информације, да им се подметну увреде на рачун председника државе, на рачун његове породице, министара, посланика, свих оних који у Србији желе да се живи боље и пристојније.

Нисмо чули ниједну конкретну аргументовану критику о теми дневног реда, на сет закона о коме расправљамо данас и о ком ћемо расправљати наредних дана у амандманима. Зашто нисмо чули? Зашто толика хистерија из седнице у седницу наступа? То је јако важно да грађани Србије знају. Зато што из закона у закон који долазе на дневни ред системски решавамо проблеме у држави Србији. Системски се боримо против лоших ствари и грађанима Србије омогућавамо услове за бољи живот.

Зашто толики напади на законе о којима данас говоримо, на Закон о озакоњењу? Зашто толики степен нервозе код припадника згрчене и савезане опозиције кад се говори о нелегалним објектима? Управо због тога што је већина тих и таквих објеката, таквог начина рада, заправо и зачета након 5. октобра 2000. године. Управо тада креће та врста суноврата у Србији да свако може да прави шта год хоће, где год хоће, али свако ко је припадник те владајуће већине, други не. Тада креће системска корупција. Тада не можете да дођете до дозволе за градњу било чега ако нисте у блиским, изузетно блиским односима са припадницима тадашње власти. Тада, од 2000. па до 2012. године милиони објеката су сазидани у Србији без икакве дозволе.

Говорили смо и о пашњаку јутрос, говорили смо о многим примерима, очигледним примерима где нешто није било баш нормално у то време и зато креће напад, ево, кад говоримо о овим законима, на министарку Михајловић. Из свих оружја напади на министарку Михајловић, на СНС, Александра Вучића, на Владу Републике Србије не би ли се дискредитовало све оно што радимо.

Али грађани Србије виде и знају да се данас дозволе за градњу добијају брже, да данас не морају са ковертом да дођу код државног секретара, код министра, јер ће да их избаце напоље. Онај ко покуша тако нешто да уради, биће избачен напоље, процесуиран и ухапшен, а тако нешто није могло од 2000. године. Било је пожељно да се зна који је проценат за дозволу, да се зна који је проценат за путеве, зна се који је проценат за стамбену зграду, зна се који је проценат за хотел, за кафић. За све се знао проценат. Све се сводило на комбинацију и на проценат. Данас се све своди на то да знамо тачно која су решења законом прописана да би се добила дозвола и да би могло да се ради и да се ради и гради у интересу грађана Србије.

Због чега напади толики на путеве? Више путева је направљено ових година како је СНС на власти, Влада коју је водио тада премијер Александар Вучић данас председник Србије Александар Вучић, више је направљено путева за то време него претходних 30-40 година. Ти путеви су донели у Србију нове фабрике. Ти путеви су донели 180.000 нових радних места. Сва та инфраструктурна решења су значајна за живот грађана Србије, али нису значајна за тајкуне.

Једину штету од свега онога што данас у Србији ради трпи неко – трпе тајкуни и припадници бившег режима и, наравно, пошто су свесни да како год се они савезали, како год се згрчили, каквим год вешањима претили, каквим год силовањима претили, какве год бесмислене, идиотске твитове писали по цео дан по Твитеру и Балшоне и остали ови, Ного и остали којима ће грађани дати ногу из Парламента на следећим изборима, шта год они написали и урадили, грађани Србије кад уђу у аутомобил и крену путевима, виде пут, виде тунеле, виде мостове, то постоји.

Да ли знате како се некад радило? Кад хоће нешто да ураде, окрече један зид у болници и отварају тај зид. Кажу – ево, почело реновирање, а КЦ у Београду никада завршен, у Нишу руиниран скроз, у Крагујевцу ништа, у Новом Саду ништа.

Данас имате најаву да ће у наредне три године само у здравство, није тема данас, али само у здравство бити уложено преко милијарду евра. И, то је оно што грађани Србије виде. Имате гама нож, па икс нож. Све то јесте последица, она позитивна последица рада Владе Републике Србије коју данас води Ана Брнабић, раније Александар Вучић, позитивна последица рада председника Србије Александра Вучића и Владе коју води СНС и коју подржавају моје колеге посланици данас у Скупштини Србије.

Зато их позивам да се ману ћорава посла, претњи. Неће да заплаше ни да уплаше ни нас, нити министарку Михајловић, нити председника Вучића, нити министра Стефановића. Ево данас нове заплене дроге, оружја. Сваког дана ћемо да хапсимо криминалце. Сваког дана ће

полиција у Србији да ухапси онога ко се дрзнуо деци да продаје дрогу, оног ко се дрзнуо да даје мито, оног који тражи мито. Сваког дана ће такви да буду хапшени и процесуирани. Никад нећемо да престанемо то да радимо, а путеве ћемо да наставимо да изграђујемо и фабрике да отварамо. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе акте из дневног реда ове седнице.

Настављамо даље са радом.

Реч има народни посланик Бранислав Михајловић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

У току јучерашње расправе у начелу навео сам неке од разлога зашто ће Посланичка група Доста је било гласати против овог сета закона, па да поновим оно што сам јуче рекао и што је кључно.

Пре свега, не смете да стручном делу попут Инжењерске коморе укинете могућност издавања лиценци и да га тако стављате на ниво административног органа. Друго, такође врло значајно, није добро да донесете законе који ће штитити само једну категорију грађана а не све. Оваквим предлогом закона о друмском превозу путника сте заправо показали да суштински не разумете шта значе увођење реда, конкуренција, ефикасност и тржишна привреда. Треће, недопустиво је да грађане лишавате правне заштите, да укидате правоснажност и да дозволите да се рушење објеката врши на основу коначних решења. Нико не сме да се игра са имовином и животима грађана. Овакав закон о озакоњењу објеката никако не би смео да буде изгласан.

Такође, не могу да се не осврнем на одговор министарке на моје јучерашње излагање и да затражим појашњења.

Прво, поштована министарко, јуче сте напоменули да се инжењерске коморе укидају зато што Министарство није било задовољно њиховим радом, па у вези са тим морам да вас питам – зашто то није наведено у образложењу Предлога закона, него сте нас о томе усмено обавестили овде на расправи? Због чега Министарство није било задовољно? Против колико лица сте покренули дисциплински и други поступак уколико је неко урадио нешто лоше?

Друго, на моју примедбу изнету јуче у вези Предлога закона о озакоњењу објеката да постоји велика опасност и по грађане и по државу уколико се објекти буду рушили на основу коначних, а не правоснажних

решења, подсетићу да сте рекли да сте проценили да је већа штета по државу од незаконитих објеката него да неки објекат буде срушен па да му држава надокнади штету. Објасните нам, с обзиром на то да ништа од овога није наведено у образложењу Предлога закона, како сте процењивали од чега је већа штета и зашто нисте приложили студију коју сте спровели када сте процењивали ефекте оваквог решења. Молим вас, будите љубазни и наведите име и презиме особе која је смислила овако нешто, јер мислим да је потребно да грађани Србије знају ко је та особа која мисли да има право да им руше куће без тога да су се обратили суду за заштиту.

Такође, с обзиром на то да у Предлогу закона нисте навели како ћете мерити успешност овог закона, морам да вас питам колико објеката очекујете да ће бити легализовано у првој, колико у другој години итд. Ваљда имате неки план. Да ли смете да предузмете одговорност на себе уколико не буду остварени циљни резултати у првој години? То би наше грађане јако интересовало.

На моју примедбу да закон дозвољава да се озаконе нелегални објекти који су изграђени у заштитној зони јавних објеката, ви сте се понели као да је то нешто најнормалније на свету.

С обзиром на то да закон о озаконењу објеката има још много недостатака, навешћу још само неке од њих, што јуче нисам. Под један, укинута је прекршајна одговорност грађанских инспектора чиме се отварају врата корупцији. Друго, укидају се привремени прикључци за струју, воду и канализацију због чега многе породице могу претрпети незамисливу штету, а поготово оне породице са децом, старима и болеснима. Треће, начин утврђивања корисне површине није усклађен са Законом о порезу на имовину грађана, због чега могу настати проблеми у пракси.

И треће, у вези закона о превозу путника, на моју констатацију да је требало да у израду Предлога закона укључите све релевантне чиниоце, тј. и представнике ИТ сектора зато што је у најбољем интересу грађана да имају што квалитетнији превоз и што јефтинију услугу, одговорили сте да је представницима ИТ сектора било омогућено да узму учешће у изради овог предлога па ми, молим вас, одговорите на ово.

Уколико је то тачно и уколико је овај предлог закона добар, зашто се онда осам највећих ИТ организација у Србији обратило народним посланицима и позвало нас да гласамо против усвајања овог закона и при томе су изричито напоменули да и поред отворено понуђене помоћи, формално нису учествовали у обликовању овог предлога закона. Унапред захваљујем на вашим одговорима. Молим вас да ми одговорите ко овде не говори истину. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Михајловићу.

Реч има народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, Устав Републике Србије у својој преамбули каже – полазећи од тога да је Покрајина Косово и Метохија саставни део територије Србије, да има положај суштинске аутономије у оквиру суверене државе Србије и да из таквог положаја Покрајине Косово и Метохија следе уставне обавезе свих државних органа да заступају и штите државне интересе Србије на Косову и Метохији у свим унутрашњим и спољним политичким односима, грађани Србије доносе Устав Републике Србије. Ово је свакако најважнији део Устава Републике Србије.

Зорана Михајловић, која је данас у име Владе у Народној скупштини Републике Србије, чак четири пута бирана за министра у Влади Републике Србије и за потпредседника Владе Републике Србије је изабрана, сваки пут када је бирана, положила је и заклетву. Текст заклетве гласи: „Заклињем се на оданост Републици Србији и својом чашћу обавезујем да ћу поштовати Устав и закон, да ћу дужност члана Владе вршити савесно, одговорно и предано и бити посвећен очувању Косова и Метохије унутар Републике Србије“.

Чињеница да је важност Косова и Метохије наглашена у преамбули и у заклетви коју полаже сваки министар, у заклетви коју полаже председник Републике, говори о томе да су грађани Србије доношењем Устава утврдили да нема апсолутно важнијег задатка од очувања Косова и Метохије и очувања територијалног суверенитета и интегритета Републике Србије.

Дајући заклетву, човек реално залаже све оно што је часном човеку најсветије, и част, и образ, и своју реч и своју савест. Заклетву часни људи поштују више од било каквог закона, јер онај ко погази дату заклетву, плунуо је и на своју реч и на свој образ и остао је без части. Постоји кроз историју читав низ српских великана које историја велича управо због тога што им је чак и живот био мање вредан од могућности да погазе своју заклетву, да погазе своју реч, да погазе част. Постоји велики број народних пословица које о томе говоре. Једна од њих каже – човек се држи за реч, а во за рокове.

Ми смо сви били сведоци пре два дана да је приликом потписивања некаквог уговора у Влади Републике Србије амбасадор САД-а Скот на најгори могући начин увредио и понизио не само Владу Републике Србије, већ све њене грађане тиме што је рекао да за њих Косово и Метохија није такозвана, да влада није такозвана, већ да је то за њих суверена држава.

Представник Владе Републике Србије Зорана Михајловић ћутала је као заливена. Ћутала је иако се обавезала да ће бранити Устав Републике Србије, да ће учинити све да га сачува и то у сваком тренутку, у свакој прилици и на унутрашњем и на међународном плану. Уследиле су некакве критике. Министарка је и даље ћутала. Међутим, она је дан касније издала некакво саопштење у коме каже: „Нисам реаговала одмах на ову непримерену изјаву америчког амбасадора јер је дата на догађају на којем смо са америчком компанијом уговарали изградњу за Србију изузетно важног ауто-пута, ауто-пута који ће донети нове послове за више од 20.000 малих и средњих предузећа“.

То је, наравно, очигледна лаж, али оно што је битније, каже министар и потпредседник Владе Републике Србије – није реаговала због изузетно важног ауто-пута у вредности, каже, од 800 милиона евра. И да је био у вредности од осам милијарди евра и 80 милијарди евра и 800 милијарди евра, Косово је важније. Онај ко част има, ко образ има, ко зна шта значи дати реч, њему од речи нема ништа важније.

Била је дужна министар и потпредседник Михајловић да реагује одмах. Каже: „Нисам реаговала одмах, реаговала сам после, сутрадан“. Ми смо имали скоро сличну ситуацију да председник Владе Ана Брнабић у говору пред Саветом безбедности, односно Уједињеним нацијама не помене Резолуцију 1244, па каже: „Није тачно да нисам поменула. Јесам, али претходни дан“.

Дакле, неки Косово и Метохију бране дан раније, неки бране јуче, неки бране сутра, а нико не брани онда када треба. Да је рекла Зорна Михајловић – нисам се снашла, да је рекла – уплашила сам се, да је рекла – нисам знала шта да кажем, да је рекла било шта друго, то би можда и било неко оправдање, али рећи – нисам рекла ништа због уговора који сам потписивала, то значи да је свесно то урадила, да се свесно осрамотила, да је свесно осрамотила и Владу Републике Србије и све њене грађане.

Шта је светије од Косова и Метохије и како ће бранити Косово и Метохију они који бирају тренутак па кажу – причали смо о уговору? Какав уговор? Срам вас било! Ви, госпођо Михајловић...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу...

(Немања Шаровић: Мене је срамота што сте ви потпредседник Владе и министар у Влади Републике Србије. Косово и Метохија...)

Колега Шаровићу, чујете се, али сам вам искључио микрофон. Само сам хтео да вас замолим да прилагодите свој речник овој дебати коју имамо. Ја сам то већ напоменуо свим народним посланицима. Нема смисла да се тако опходите према потпредседници Владе. Молим вас да се опходите са уважавањем. Изволите, наставите даље.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Маринковићу, ја иза сваке своје речи стојим. Као што видите, пажљиво сам их бирао. Ја ничим никога нисам увредио. Изнео сам свој став, свој вредносни суд, свој политички став да је то што је урадила Зорана Михајловић срамота. То су урадили и други, чак и из ваше владајуће коалиције, али у томе је проблем. Знате, председник Републике каже – ух, што ја нисам био! Брнабићка каже – у праву је Вулин, који критикује Зорану.

Зашто Влада Републике Србије није донела одлуку да Скота прогласи персоном нон грата, да га протера из Републике Србије? Јесте ли то урадили? Па да види неко да заиста стојите иза својих речи. Не стојите. И ови који су је критиковали, урадили су то да би добили политичке поене на унутрашњем плану, на политичкој сцени Србије, где се представљају као заштитници државних интереса, а пред страним амбасадорима дрхте.

То није чак ни ниво ни за председника Владе, ни за председника Републике. Па ни у једној држави председник Владе или Републике није ниво амбасадора. Он никад не би смео да се састане са неким ко је изнад нивоа помоћника министра иностраних послова. То је ниво у дипломатији, за оне који нешто знају о дипломатији. Ви, очигледно, не знате.

Да ли је упућена званична протестна нота? Па наравно да није. Не смете, дрхтите. Зашто не протерате Скота? То је човек који је остатак Клинтонове администрације.

Јуче је министар и потпредседник Владе Михајловић причала о томе да су падале бомбе. Јесте. И Скот је представник те политике, фашистичке политике оних који су учинили злочин над злочинима, злочин против мира, који су бомбардовали Републику Србију, суверену државу, супротно Повељи Уједињених нација, без објаве рата, који су убијали њене грађане данима, и недељама и месецима. Зашто не протерате тог човека? Може ли гори доћи? Не може, а и да дође, па ви сте показали тај став. Показали сте да сте озбиљни. Показали сте да сте одлучни у одбрани интереса Републике Србије.

Е сад, како након овога, након оваквог скандала може Зорана Михајловић да брани и представља било који закон у Народној скупштини Републике Србије? Да би неко то урадио, мора да има морални кредибилитет, мора имати част и мора имати образа. То не може бити особа која гази заклетву. Хајде, реците – где је то оправдано погазити реч и погазити заклетву? Јесу ли то моралне норме које ви пропагирате? Је л' то оно што желите да наметнете српском народу?

Што се Српске радикалне странке тиче, и понављам, срамота је сваког грађанина што је Зорана Михајловић потпредседник Владе и министар. Срам вас било, Зорана Михајловић! Поднесите оставку ако имате имало части и морала, имало! Нисте ни трепнули, нисте ни

покушали да заштитите оно што је грађанима Србије најсветије, оно што је у складу са вашом заклетвом и Уставом Републике Србије најсветије, а то је Косово и Метохија, српско Косово и Метохија. Срам вас било! Поднесите оставку!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Господине Шаровићу, то што ћете мене да вређате и да говорите све те ствари које говорите, то неће да поврати, односно неће да доведе до тога да имате веће поверење грађана, да пређете цензус, цаба. Значи, можете колико хоћете, али то иде мало теже.

Нећу да говорим о томе да ли имате васпитање или не. Дакле, то што сте мени рекли, можете да кажете члановима своје породице, али, молим вас, не мени. Мислим да није у реду. Ми се налазимо у Парламенту Србије. Ово је заиста једно посебно здање и заслужује посебно поштовање према овој институцији.

Друга ствар, ја сам јуче са вашим председником странке више од сат времена расправљала управо о догађају, пре свега, о споразуму везаном за изградњу важног ауто-пута. Жао ми је што нисте били присутни, што нисте то слушали, тако да не бих да вам понављам, јер нисам сигурна да бисте то разумели уопште.

Даље, такође мислим да, и бићу врло кратка, дакле, не бих волела да нас ви икада браните и не бих волела никада, односно икада, да нам радикали бране Косово. Верујем да ће председник наше земље имати прави програм и да ћемо ми свакако причати о будућности, а не о прошлости.

Што се тиче части, ако само могу да кажем, што се тиче части, заиста је испод части разговарати о части са вама радикалима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Александар Мартиновић.

Изволите.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Јавио сам се...

(Народни посланици Српске радикалне странке додајују.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, колега Мартиновићу, у складу са чланом 112, одређујем паузу од три минута. Немогуће је наставити седницу.

(Народни посланик Наташа Сп. Јовановић додајује.)

Не могу да наставим у овим условима седницу. Морам да одредим паузу. Ово нема смисла.

(Наташа Сп. Јовановић: Лопове! Издајниче!)

Позивам све народне посланике и посланице да се умире и да не вређају једни друге. Пауза.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Настављамо са радом.

Колегинице Јовановић, морам да вам изрекнем опомену за ове увреде.

(Наташа Сп. Јовановић: Ма немој!)

Реч има др Александар Мартиновић.

По Пословнику Немања Шаровић следећи, па Вјерица Радета.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ово говорим због грађана Србије не због Немање Шаровића. Зна Немања Шаровић истину везану за изјаву америчког амбасадора. Ту изјаву су осудили и председник Републике и министар одбране, на крају крајева, и председница Владе и госпођа Зорана Михајловић као ресорна министарка.

Ја само желим да подсетим грађане Србије да је ова влада коју Немања Шаровић оптужује да је издајничка, да смо хуље, да смо битанге итд., да је ова влада у немогућим условима, у веома тешким условима, економским и спољнополитичким, за последње три године на КиМ изградила две школе, једно обданиште, један факултет, једну студентску поликлинику, једну болницу, један дом здравља, да смо реновирали 16 школа, седам обданишта, један факултет, 20 амбуланти, једну болницу, да смо у потпуности опремили свим потребним материјалним и информатичким средствима 75 школа, 17 обданишта, два факултета.

Али оно што је много важније од ових бројки, ја колико сам разумео, Немања Шаровић ће да сачува КиМ у саставу Србије, не Александар Вучић. Значи, Немања Шаровић је тај који брани КиМ, а Александар Вучић га издаје. Александар Вучић који има храбрости да оде међу српски народ на КиМ, да му каже и тешке и болне ствари и, на крају крајева, том истом српском народу који је том истом Александру Вучићу указао огромно поверење на свим изборима који су на КиМ одржавани од 2012. године. То грађани Србије треба да знају. И не брани се КиМ, молим вас, само да завршим, дакле не брани се КиМ ни из Старог града, ни из Врачара, него тако што се оде на КиМ, тако што се помогне тим људима који живе на КиМ, тако што се са тим људима разговара.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Немања Шаровић, повреда Пословника.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Маринковићу, јављам се у складу са чл. 27. и 107.

Прво, што се тиче Александра Мартиновића, он није требало да реплицира мени, него министру Михајловић и потпредседнику Владе. Она је та која је рекла – не дај боже да радикали бране Косово и Метохију. Ја вас подсећам да је велики број и већина, практично, ових људи који сада седе у СНС-у, поготово они који су на истакнутим позицијама, била у СРС-у. Александар Вучић је био ратни министар пропаганде у Влади Републике Србије управо у време бомбардовања. Према томе, водите о томе рачуна. Знате, ви сте ту у неком унутрашњем конфликту када то причате.

Друга ствар, господине Маринковићу, оно што је много озбиљније јесте начин на који сте дозволили да се Зорана Михајловић обраћа Народној скупштини и појединачно посланицима, да помиње породице, да она говори да ли је неко нешто разумео и да ли је неко био ту. То је скандал. Ако неко овде нешто не разуме, или ништа, то је Зорана Михајловић. Да разуме, знала би каква су правила лепог понашања у Народној скупштини, на који начин се са поштовањем обраћа народним посланицима и била би мања од маковог зрна када дође овде, а не када је построји амбасадор Скот.

Дакле, не може министар на критике, принципијелне критике, аргументоване критике, на чињенице које изнесе посланик да прича о томе колики је чији рејтинг. То се мери на изборима. Она ту није, нити је неко ко је икада изашао са својим именом и презименом на изборе па да видимо колики је њен рејтинг код грађана Републике Србије.

Према томе, не дозволите, уколико не желите озбиљнији инцидент, да министар, било који, вређа народне посланике, да им помиње породицу и да их омаловажава. То је недопустиво.

(Председавајући: Хвала.)

Ви имате на располагању мере. Изrekli сте меру Наташи Јовановић, која ничим није никога увредила, а били сте дужни да министру и потпредседнику Владе Зорани Михајловић изрекнете меру, и то најтежу меру, удаљења са седнице.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Ви онда, очигледно, колега Шаровићу, нисте чули шта се дешавало у периоду када је одређена пауза.

(Немања Шаровић: Чуо сам Зорану Михајловић како је вређала.)

У сваком случају, да ли желите да се Народна скупштина изјасни о повреди Пословника?

(Немања Шаровић: Нисте дали објашњење, побогу! Морате дати објашњење. Шта значи? Чињенице сам изнео. Казните Зорану Михајловић због вређања посланика.)

Само ми реците да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање.

(Немања Шаровић: Дужни сте прво, у складу са Пословником, да дате образложење, да кажете – није увреда или јесте увреда.)

Није увреда, наравно. Наравно, сматрам да нисам повредио Пословник.

(Немања Шаровић: Није увреда када кажу...? Хоћете ли ми да се тако опходимо према министрима? Желим да се изјасним.)

Не желим даље са вама даље да полемишем.

Реч има др Александар Мартиновић, повреда Пословника.

Изволите.

(Вјерица Радета: Пре Мартиновића сам се јавила. Јеси рекао малопре Немања Шаровић, па Вјерица Радета?)

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 107, господине Маринковићу.

Као председник Посланичке групе Српске напредне странке желим да кажем да овде нико никога не треба да вређа, али само желим да вас подсетим, господине Маринковићу, да је и јуче и данас министарка Зорана Михајловић била изложена врло тешким увредама. На моменте су јој се обраћали са ти, што је крајње непристојно, и данас слушамо најтеже могуће увреде на њен рачун, да је издајник, да је лопов, да је лопужа, додајује јој се са места итд.

(Немања Шаровић: Ко је то рекао?)

Оно што поједини народни посланици, изгледа, не разумеју и користе неку свадбарску терминологију и терминологију са слава, па кажу – министар је гост у Народној скупштини, ово није слава, и ово није свадба, и ово није рођендан. Ово је седница Народне скупштине на којој учествују и народни посланици и министри, и министар није гост у Народној скупштини. Министар је учесник у расправи и има право да изнесе политички став Владе Републике Србије и о предлозима закона које заступа у Народној скупштини, али и о свим актуелним политичким питањима у Републици Србији. Дакле, овде нема ни домаћина ни гостију. Овде има учесника у расправи. Учесници у расправи су народни посланици и министри.

Ја позивам и народне посланике и министра Зорану Михајловић да се бираним речима обраћамо једни другима и да на цивилизован и културан начин размењујемо аргументе, ако хоћете и око Косова и Метохије и око предлога закона који су у процедури.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Мартиновићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Тачно је да у Народној скупштини нема гостију и домаћина у том смислу свадбарском, али је такође тачно да члан 116. обавезује све да морају да се понашају на исти начин, да морају да поштују Пословник, па мора да га поштује и Зорана Михајловић.

Овде је врло интересно да кад год Зорана Михајловић седи у Народној скупштини онда, као њен старалац, Маринковић води седнице 90% времена и никад не да да се „а“ проговори што би се неко, не дај боже, замерио Зорани Михајловић.

Све ово што је Мартиновић малопре говорио, говорило се и министру Горану Тривану пре неки дан и министру пре тога и никоме то није сметало, али мислим да ћете брзо сви да се покајете. Изгледа да нисте прочитали и чули малопређашњу изјаву Александра Вучића, али добро, о том потом, ових дана.

Дакле, Зорана Михајловић је себи дозволила да вређа Народне посланике и нема на то право. Немања Шаровић је њој рекао – срам вас било! Реченицу „срам вас било“, чак „срам те било“ из ваших редова, господо из власти, упућену овамо чујемо најмање седам пута дневно сваки дан. Ми немамо ништа против, никад не реагујемо. То је потпуно нормално. Ако мислимо да је неко урадио нешто срамотно, шта друго да му се каже него да га срам било?

Потпуно сте покушали да замените тезе, да окренете суштину од онога што, заправо, јесте суштина обраћања Зоране Михајловић и њен коментар – не дај боже да радикали бране Косово и Метохију.

Госпођо Михајловић, радикали су бранили КиМ, Војислав Шешељ и Александар Вучић, раме уз раме. Не пушком доле, али на начин на који су то радили политичари. Ми бога молимо да се у Александру Вучићу у потпуности пробуди тај радикализам и да поново на прави начин брани Косово и Метохију. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Сматрам да нисам повредио Пословник. Ви знате добро да је таква врста обраћања, поготово дами у Народној скупштини, ко год да је, да ли се ради о народном посланику, потпредседници Владе или било коме другоме, за мене стварно превише.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.) Хвала.

Реч има Немања Шаровић повреда Пословника.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Маринковићу, говорим у складу са чл. 27, 108. и 103.

Ми смо претходно чули некакве говоре Александра Мартиновића и он је, покушавајући на некакав начин да оправда скандалозно понашање Зоране Михајловић и увреде које је упутила народним посланицима, рекао

како је њу, наводно, неко вређао и конкретно рекао да сам ја говорио о томе, о лоповлуку, о разним другим стварима и искористио је многе изразе које ја нисам.

Ја никога нисам увредио. Говорио сам, као што сте чули, веома сталожено. Знао сам шта говорим и стојим иза сваке своје речи. Рекао сам да је мене срамота што је Зорана Михајловић потпредседник Владе и министар, да њу треба да буде срамота како се понашала и да треба да поднесе оставку.

Да ли је ту нешто спорно? Није ништа. Ово је Народна скупштина и ја на то имам право.

Зорана Михајловић нема право да помиње моју породицу, нема право да ме вређа, нема право да на аргументе... Читао сам Устав, читао сам заклетву коју је положила у Народној скупштини Републике Србије, текст заклетве коју је погазила и рекао шта то значи. Које су последице кршења заклетве? Човек се заклиње чашћу. Чашћу се заклела Зорана Михајловић и прекршила заклетву. Има ли части после тога? Нема. Заклиње се чашћу, образом, даје реч и погази је. Нема морални кредибилитет да буде у Народној скупштини, па чак ни гост. И то је суштина. Инсистирам на томе да је казните за изречене увреде и за скандалозно понашање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Шаровићу. Сматрам да нисам повредио Пословник. Нисам дефинитивно чуо да је потпредседница Владе Зорана Михајловић помињала вашу породицу. Знате и сами да увек апелујем на народне посланике, мислим да су то стварно недозвољене ствари и не би требало да се то дешава у Народној скупштини, али ја то апсолутно нисам чуо и сигуран сам да она то није урадила.

Реч има др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Па баш оно што сам рекла на крају. Кад би требало да причамо о части, онда би требало да се ви часно извините због тога што сте неколико пута врло директно рекли то што сте рекли, јер докле год ја седим овде, свидело вам се или не, ја сам изабрана потпредседница Владе и министарка саобраћаја, грађевинарства и инфраструктуре и овде сам да представим законе.

Али управо због грађана онда треба, такође, и да се каже да су у међувремену са ваших клупа дошле речи, директно – глупачо, алапачо, лопужо, гадуро, бежи тамо, ћути бре итд. То је све ово што је ваша колегиница рекла право мени. Само да се зна. Пошто имате микрофон да то кажете, не знам шта је проблем.

Дакле, онда када радикали буду бирали Владу, када будете имали више од 2%, колико сте имали 2014. године, бираћете и друге министре. До тада ја предлажем да причамо о закону.

Господине Мартиновићу, бирала сам речи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Господине Маринковићу, рекламирам повреду члана 108.

Ви сте малопре изrekli казну опомене Наташи Јовановић. Нико овде у овој сали није чуо шта је разлог изрицања такве мере. Нико. Добацавање са места? Па овде чујете свакодневно колико год хоћете добацавања.

(Александар Марковић: Ти највише добацујеш.)

Марковићу, обнови чланарину па онда можеш да ми добацујеш. То уради па ћеш онда добацивати.

Свакодневно добацују посланици једни другима, али ретке су ситуације када министар добацује посланицима. У паузи министар Зорана Михајловић добацује посланицима, вређа их, Наташу Јовановић вређа. То је било у паузи.

Да ли ћете ви то да региструјете или нећете, то је питање вашег права и односа према раду Скупштине, али не замерамо. Наташа Јовановић одговара адекватно Зорани Михајловић, не на овај начин како измишља министар Зорана Михајловић, она је склона томе, него је опомиње да је она представник Владе и да мора да уважава посланике.

И ви од свега тога изричите Наташи Јовановић опомену. Какви су то аршини? Каква су то мерила? Шта тражите од нас радикала? Да поштујући Пословник, вас свакодневно или у сваком тренутку коригујемо? Не пада нам на памет. Ми смо дошли овде да расправљамо, водимо расправу о предлогу ових закона који су катастрофални, а то што владајућа коалиција нема ниједан аргумент и што овде пред камерама показују бригу за Зорану Михајловић, да видите шта јој и да чујете шта јој у ходнику говоре, горе него српски радикали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мирчићу.

Сматрам да нисам повредио Пословник и ви врло добро знате колико се са уважавањем односим према посланицама Српске радикалне странке, али сам био приморан да изрекнем опомену.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Да.)

По пословнику, Александар Мартиновић.

Изволите.

(Вјерица Радета: Ко се први јавио?)

Морамо да водимо рачуна. Једна повреда представнику опозиције, једна представнику већине.

(Вјерица Радета: Шта је с тобом? Требало је ја прва да добијем реч.)
Доћи ћете на ред. Полако.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине Маринковићу, јављам се по члану 27. и ево, имам један конструктиван предлог. Дакле, ја предлажем да повучете опомену Наташи Јовановић. Дакле, ја предлажем да повучете опомену, да се оконча ова мучна ситуација у Народној скупштини која је крајње непримерена.

Што се тиче Зоране Михајловић, која је, изгледа, омиљена тема појединих посланичких група, желим да кажем следеће. Као председник посланичке групе бранићу Зорану Михајловић, не због Зоране Михајловић, него због чињенице да је члан Владе Републике Србије која је подршку добила од председника Републике Александра Вучића и све док иједан министар из СНС-а седи у Влади Републике Србије, он је за мене министар председника моје странке, СНС-а и Александра Вучића.

Посланици СНС-а ће бранити сваког министра у Влади Републике Србије све док је министар, свиђало се то некоме или не.

Видим да сте врло духовити...

(Милорад Мирчић: Као Раднички батаљон на Кадињачи.)

Јесте, као Раднички батаљон на Кадињачи итд. Видим да добро познајете историју, господине Мирчићу.

Дао сам један конструктиван предлог. Дакле, лако је њима да се понашају на начин како се понашају. Они не сnose одговорност за вођење ове државе. СНС сноси одговорност за вођење ове државе, сноси одговорност и за достојанство Парламента. Зато понављам још једном. Да би се смириле страсти, да би Народна скупштина у правом смислу те речи могла да функционише, ево, молим вас, повуците опомену Наташи Јовановић, да кренемо даље по тачкама дневног реда, да кренемо даље по списку, да престанемо са урушавањем достојанства Народне скупштине.

Као најмоћнија странка у овој држави, као странка која је добила највише поверења грађана Србије, ја имам обавезу да вам тај предлог изнесем зато што знам колико је ситуација у Србији тешка. Лако је бити против своје државе. Много је теже бити за своју државу и бранити је у тешким тренуцима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Мартиновићу.

Сматрам да је улога председавајућих у Народној скупштини Републике Србије да управо подстичу дијалог и када се ситуација и дебата усија, да утичу да та тензија падне. Због тога мислим да је у интересу Парламента, свих народних посланика, свих нас овде, у интересу наше државе, да не настављамо свађу, да наставимо са једним нормалним радом, нормалном дебатом. Уважавам аргументе и Српске радикалне странке и, наравно, аргументе већине. Ту сам да пресуђујем онако како кажу процедура и Пословник.

Слажем се са вама. Јавно повлачим опомену коју сам дао Наташи Јовановић, не због Наташе Јовановић, не због Српске радикалне странке, него због мира у Народној скупштини и наставка нашег дијалога.

Сматрам да нисам повредио Пословник и сада, у складу са чланом 112, одређујем паузу од пет минута. Хвала.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Уважени председавајући, уважена потпредседнице Владе са својим сарадницима, колеге посланици, грађани Србије, ја сам Милија Милетић и долазим из Сврљига. То је најлепша општина у Србији, која се налази поред града Ниша. То је најлепши град у Србији. Иначе, у Скупштини представљам Уједињену сељачку странку, а изабран сам са листе Српске напредне странке.

Ја ћу, као и досада, говорити о конкретним стварима везаним за сет ових закона. Што се тиче Предлога закона о озакоњењу објеката, у крају из кога ја долазим то је већим делом урађено. Обишао сам сву имовину, све зграде, све објекте у Сврљигу, а то је урађено и у околним општинама и мислим да ћемо у оквиру овог закона имати могућност сада, и ово потенцирам баш због тога што велики број објеката који се налази на сеоским подручјима нема могућност да се уради све оно по закону, зато што је то имовина која се води на пра пра пра баке и деке, а због тога ти људи имају проблема са озакоњењем. Очекујемо да сви заједно нађемо могућност да се обезбеде адекватна средства којима би се олакшало да ти људи озакопе своје објекте.

Нешто што је врло битно у закону о планирању и изградњи, за мене је исто велика ствар то што је по први пут дата могућност да се олакша нашим пољопривредним произвођачима, људима који раде, који граде на својим имањима, на пољопривредном земљишту, своје економске објекте, стаје, све оно што је њима потребно и ту је сада дата могућност да тим људима буде олакшано и они ће имати могућност да то лакше ураде.

Ја бих сада говорио о закону везаном за истраживања о несрећама, везаном за железнички саобраћај, водни саобраћај и ваздушни саобраћај, с тим што бих ставио апостроф и акценат на железнички саобраћај. Ја сам код претходног закона говорио о железницама, говорио о прузи која иде од Ниша, Сврљига, преко Књажевца, Зајечара, према Неготину и Прахову један крак, а други крак иде према Бору и Мајданпеку, где у делу те пруге, на основу свих оних истраживања која су рађена прошле године, имамо доста несрећа баш због тога што је та пруга у веома лошем стању, што је та пруга, што се каже, врло нестабилна, где је ту вожња возом била

планирана у једном делу пруге од Књажевца према Зајечару 95 километара на сат тада, сада се ту иде 50 километара на сат, док је од Ниша преко Сврљига према Књажевцу за ту пругу била предвиђена брзина од 65 километара, а сада се ту иде 10, 20, 30 километара на сат. Баш у том делу пруге било је доста тих несрећа, искакања вагона. Конкретно, 2017. године у новембру шест вагона је исклизнуло у Неготину.

(Председавајући: Приводите крају, колега Милетићу.)

У мају 2018. године на делу пруге од Књажевца према Сврљигу исклизнуо је вагон-цистерна. У септембру исто ове године исклизнула је цистерна у Матејевцу, тако да су то све ситуације на којима морамо радити и да ту пругу што пре реконструишемо. Ја се надам да ћемо реконструисати ту пругу, поправити ту пругу и сигуран сам да ћете ви као...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Милетићу.

Реч има народни посланик Маја Виденовић.

(Није ту.)

Реч има народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Уважени председавајући, поштована министарко са сарадницима, колеге посланици и посланице, поштовани грађани Србије, Србија је земља у којој се ради и гради вредно, сваког дана, понекад и даноноћно. То да се у Србији ради и гради грађани Србије виде на сваком кораку, не само у Београду, који је највеће градилиште тренутно у Србији, већ и у свим другим местима.

Развој грађевинске индустрије пре свега има велики значај за укупан економски развој сваке земље, па самим тим развој грађевинске индустрије има и те како велики значај за економски развој Републике Србије.

Грађевинска индустрија и развој грађевинске индустрије један је од основних услова запошљавања радника и захваљујући доласку СНС-а и преузимању вршења власти СНС-а, захваљујући развоју грађевинске индустрије број незапослености се драстично смањио са 26%, колики је био 2012. године, на испод 12% у задњем кварталу ове године.

Такође морам да истакнем да развој грађевинске индустрије са собом повлачи и развој многих других услуга, као што су, на пример, трговина, туризам итд. Развој путне инфраструктуре, како железничке, тако и друмске и те како има велики значај за економски развој наше земље, за привлачење страних инвестиција, али и за бољи живот сваког грађанина Републике Србије.

Такође желим да истакнем да се на системски нов начин и први пут уређује предложеним законом о грађевинским производима тржиште грађевинских производа и то је, наравно, за сваку похвалу.

Сем друмских коридора, Коридора 10, Коридора 11, сем великог улагања у развој односно у обнављање железничке инфраструктуре, ја морам да истакнем велики напор ове владе и конкретно министарства грађевинарства у развоју и на пројектима који се тичу водне индустрије, пре свега из разлога што су данас на дневном реду два закона који се односе на упис пловила и закон о изменама и допунама Закона о поморској пловидби, којим се сем усаглашавања са Европском конвенцијом пре свега о раду помораца које је наша земља ратификовала, и те како у складу са европским стандардима уређује и начин рециклирања и поступак рециклирања бродова.

Оно што желим да истакнем, а што се Министарства и комплетне Владе тиче, то је изградња терминала на Луци Смедерево, зато што је у Смедереву, захваљујући председнику а тада премијеру Александру Вучићу, тадашњем председнику државе господину Николићу, успостављено стратешко партнерство и Железара Смедерево, за разлику од оних који су желели да је униште, данас запошљава пет и по хиљада радника и наравно да је и овај терминал за расути терет, који ће моћи да прими пет милиона тона расутог терета, и те како значајан за Луку Смедерево, за сам град Смедерево, уосталом и за пловни пут Дунава, јер је Дунав плован читавом дужином наше територије, а то је 588 км.

Такође, везано за Смедерево, за развој привреде, за развој речног бродарства и те како је значајна и железница, а у питању је пет и по километара нове железнице која ће водити од Мале Крсне до Луке Смедерево, односно до терминала за расути терет. То ће бити једноколосечна пруга која би требало да се заврши до краја ове године и која ће, наравно, бити електрифицирана.

Такође, у циљу заштите живота и здравља људи и заштите животне средине морам да похвалим и пројекте који су везани за вађење потонулих бродова, ратних бродова из Другог светског рата. У питању су 23 немачка ратна брода, који се налазе у непосредној близини Луке Прахово.

Такође морам да похвалим све активности Министарства и Владе које се односе на обнављање, реконструкцију и модернизацију лучких капетанија, којих у Србији има 12, пре свега Лучке капетаније Смедерево и Лучке капетаније Кладово, а до краја године биће реконструисана и обновљена Лучка капетанија у Прахову.

Све ово што предузима Влада, све ово што се односи на грађевину, саобраћај и инфраструктуру јесте у циљу напретка и развоја Републике

Србије и СНС ће у дану за гласање подржати све предложене законе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Огњен Пантовић.

Изволите, колега Пантовићу.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: На почетку свог обраћања желим посебно да нагласим да је у областима којима се бави министарство госпође Михајловић можда било највише инвестиција и улагања у претходним годинама. Мислим да је то заиста добро опредељење ове а и претходне Владе, да се кроз велике инфраструктурне пројекте довело до тога да се веома позитивно утицало на развој наше земље.

Развијена инфраструктура довела је до тога да данас имамо многе инвеститоре, отварају се нова радна места и чак и они делови наше земље који су раније били запостављени, кренули су да се развијају.

И ова најава изградње моравског коридора говори у прилог томе. Овај коридор ће донети одличне резултате имајући у виду да на том простору живи око 500.000 становника, да имамо 21.000 привредних субјеката и позната места верског и бањског туризма.

Такође и многа мерења саобраћаја која сам и сам имао прилике да анализирам још 2009. године, када сам био студент, показала су да је у троуглу између Београда, Чачка и Крагујевца највеће оптерећење саобраћаја у нашој земљи.

Када су у питању предлози закона који су данас пред нама, конкретно Предлог закона о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају, добро је што се у овом предлогу уређује такси превоз на јединствен начин. Досада смо имали једну ситуацију да је свака локална самоуправа прописивала веома различите услове за обављање ове услуге у погледу возила и возача и да је било проблема и ситуација где су чак и они који су имали прописане таблице, обављали овај посао нелегално.

Такође, предложеним изменама препозната је и услуга изнајмљивања возила са возачем, тј. лимо сервис, имајући у виду да је досада била непрецизно дефинисана Законом о туризму.

Оно што би можда и било моје питање јесте овај део који се односи на карактеристике возила, где се наводи граница од пет година старости. Надам се да ће и сви они који сада желе легално да се баве овим послом, јер их закон коначно препознаје, моћи да обнове свој возни парк, ако не испуњавају овај услов.

Када је у питању Закон о изменама и допунама Закона о транспорту опасне робе, јасно је да се у међународним оквирима ова област често мења и да Србија прати те промене. Закон ће сигурно позитивно утицати

на оне фирме које се баве овом делатношћу, на запослене, јер се јасно дефинишу њихова права и обавезе. Такође, види се да закон изискује додатна средства за спровођење, али колика год она била, она су сигурно оправдана, јер је у питању безбедност наших грађана, безбедност оних који обављају тај транспорт и заштита животне средине.

Мислим да су пред нама добра законска решења која треба подржати. Треба наставити са праћењем и анализом ефеката закона из домена саобраћаја на терену и, чим се уоче нека одступања, реаговати, доносити нове законе како бисмо имали што ефикаснији и безбеднији транспорт робе и путника. Саобраћај је жива област и убрзано се мења у свету и код нас и надам се да ћемо и ми успети да испратимо те промене.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Бобан Бирманчевић.

Изволите, колега Бирманчевићу.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колеге народни посланици, поштована потпредседнице Владе, поштовани грађани Србије, своје данашње излагање у начелној расправи почећу са неколико истина, а оно што је све ове дане откако смо започели ову седницу тема, то је управо истина. Истина коју прича председник Србије Александар Вучић и коју прича премијерка, Министарство и управо посланици скупштинске већине је истина коју грађани Србије препознају и на основу тога се на изборима и изјашњавају.

Не постоје две истине. Истина је само једна и сви покушаји остатака жутог предузећа, Савеза за Србију или боље речено савеза против Србије, како сад стоје ствари, пошто у овом тренутку у Скупштини нема нити једног јединог представника остатака жутог предузећа, а грађани да знају, не знам да ли могу да виде, у овом тренутку имамо 12 представника Министарства и потпредседницу Владе, која је ту да одговори на сва питања и да управо и нама посланицима помогне у изради амандмана и побољшању овог закона...

Истина је да смо од ситуације да имамо осам година чекања на издавање грађевинске дозволе дошли до тога да се грађевинске дозволе издају за само неколико дана. Када је министарка Михајловић то најавила у доношењу тог закона, сви су то из опозиције негирали, али ми смо врло добро знали да ће тако нешто бити могуће и да је то заиста и могуће у стварности. Када имамо податак да је од 2015. године до данашњег дана издато 166.000 решења о озакоњењу објеката, а да је за све године до 2015. издато само 150.000, онда закони које је донело и предложило ово министарство а усвојила ова скупштинска већина, дају резултате.

Свима онима који пребацују на тему да се мењају закони везани за грађевину, порука је врло једноставна – ова влада, ово министарство и,

наравно, председник Александар Вучић препознају проблеме и ако треба, мењаћемо га поново за месец дана или за три месеца ако је то у интересу грађана и у интересу државе.

Не постоји нити један закон који нећемо прилагодити ако ћемо тиме још подићи лествицу, а лествица се из дана у дан подиже на више и на боље по грађане Србије.

Податак да из области ваздушног саобраћаја имамо приход увећан за 75% говори управо да је и ово министарство, али и Влада и председник Вучић, имало право када смо одлучивали о томе ко ће и на који начин управљати ваздушним саобраћајем. Приход од 75% је повећан и то су истине које опозиција једноставно не може да негира.

Када им неко прича истину, онда они прете, а управо прете свима онима који не мисле исто као они. Градоначелник Шапца припада тој њиховој скупини, тој чорби. У ствари, они више нису ни чорба. Они су толико једно ускакало и левих и десних и средњих, не знамо више ни са које су стране ни шта мисле, стиде се једни других и, наравно, једни другима не верују.

Они могу и даље да наставе у том савезу да се лажу међусобно, али грађани неће дозволити да лажу њих и као резултат свега тога на следећим изборима и то мало подршке што су имали, сигурно ће изгубити. Али претња да ће бити тужени сви одборници и посланици који говоре истину је претња која неће уплашити ни одборнике ни посланике Српске напредне странке, него ће нам само дати снаге да још више инсистирамо на истини, а понављам, као што сам и рекао на почетку – истина је само једна.

Претња да ће неко инсистирати на томе да неко силује премијерку Републике Србије и да притом тај који то изјављује и који то прижељкује и објављује на својој страници буде управо члан руководећег органа тог њиховог савеза, само говори о том савезу. Када причају о негативним стварнима, нико није крив. Па нису они, па нисмо ми. Па ко је? Грађани Србије врло добро знају ко је тај који прети.

Градоначелник Зеленовић прети да ће тужити медије који износе истину коју прича Српска напредна странка, да ће тужити све оне који причају супротно од њега. Па нека тужи 53% Србије која то зна и која зна зашто је подржала Александра Вучића и политику коју спроводе Александар Вучић и ова влада и, наравно, Скупштина Републике Србије.

Хапшења се плаши градоначелник Зеленовић и он сам најављује хапшење. Плаши се, наравно, са разлогом, јер врло добро знају и он и Душан Петровић шта су радили и заиста се ту једино са Зеленовићем слажем да постоји оправдана бојазан да ће бити ухапшен. Није овде спорно име и презиме и није хапшење најављено само Небојши

Зеленовићу него свима онима који су се дрзнули да ставе руку у џеп грађана Републике Србије. Сви они који то нису радили, нису ни у каквом проблему. Не морају да брину и заиста ни не брину. А то што Зеленовић понавља да ће бити ухапшен, то вероватно, понављам и ја, да врло добро зна шта је својевремено радио.

Батинаши којима су претили и којима прете су између осталог и ступили на дело. На њиховим скуповима појављују се људи у фантомкама, на скуповима Савеза за Србију, или по мени савеза против Србије. Фантомке знамо ко носи и зашто их носи. И порука коју они шаљу тим фантомкама уродила је плодом, па су пре извесног времена управо активистима Српске напредне странке у Шапцу под окриљем ноћи људи под фантомкама упали и претили жени са малолетном децом да уколико не престану да се боре против Небојше Зеленовића и њиховог лоповског савеза, њима неће бити добро, и то је једноставно истина која постоји и која је присутна на политичкој сцени, управо захваљујући том вашем савезу. А најновије позивање на убиство премијерке и председника Владе је податак који о неком ко је то изрекао довољно говори и довољно говори о томе да је и он члан тог вашег савеза против Србије.

Можете ви да се браните колико хоћете, али у тој одбрани не можете поново и поново лагати Србију да нико није члан тог савеза. Сви јесте чланови тог савеза и сви подржавате претње, уцене и претње смрћу председнику Републике. Да ли је било ко из савеза устао од јутрос, а устајали сте десетак пута, да осуди ту претњу? Не морате. Осуђују то грађани и као резултат тога чекамо следеће изборе. Проценат којим сте ушли овде био је мали, али и тај мали проценат ће на следећим изборима за вас бити велики. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Дејан Николић.

(Није ту.)

Реч има народни посланик Верољуб Матић.

Изволите, колега Матићу.

ВЕРОЉУБ МАТИЋ: Захваљујем.

Па данас имамо доста закона. Област је таква да изазива пажњу и сви закони су кључни, али ја бих посебну пажњу обратио на два закона а то су Измене и допуне Закона о планирању и изградњи и Предлог закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката.

Рекао сам да је ово тешка материја, да се ради о непокретностима, да су то имовинскоправни односи, да је, једноставно, материја сама по себи захтевна, тешка. Кажем, изазива пажњу свих наших грађана.

Мислим да је и храброст ући у неке предлоге који вероватно нису симпатични многима који нису поштовали одређена правила тако да смо

ми овде да те добре предлоге подржимо и гласамо, да предложимо одређене измене и допуне у смислу побољшања и мени је посебну пажњу, ја ћу и кроз амандмане говорити о делу закона који су на седници на дневном реду, али са посебном пажњом данас ћу говорити о три ствари.

Прва ствар је план генералне регулације. Нисам сигуран да се овде око тога било шта говорило, али мислим да се овим изменама и допунама план генералне регулације доводи до нивоa спроводљивости, до нивоa да се може на основу њега издати одређени акт, односно може се ући у оперативни део изградње и мислим да је то један велики помак за све нас, за целу привреду, инфраструктуру, и за све оно што поседују одређене непокретности.

Јако је добро, јако је револуционарно. Вероватно ту има одређених изузетака где неће то моћи, али то су само изузеци, тако да ја апсолутно подржавам то, јер то и убрзава процедуру, поједностављује је и свима нама ће бити лакше и омогућено да боље и квалитетније трошимо и енергију и новац за оно напред сутра.

Даље, забележба у Катастру, односно у Републичком геодетском заводу да, док се води поступак озакоњења, неће моћи да се врши промет тих непокретности које су у поступку озакоњења, и то је мислим прошло без велике пажње, али сматрам да су ту заштићени многи који би можда ушли у куповину, продају и све оно што значи промет, али све док се не заврши поступак озакоњења, док се не добије коначно, односно извршно решење о озакоњењу, мислим да не треба ни пустити у промет, док то стање не буде сасвим чисто. И мислим да се тиме заштитио велики број оних који би ушли у промет а да практично и сами не знају да ли је тај промет добар или није.

Трећа ствар, Инжењерска комора, рад, лиценцирање итд. Ја ћу ту можда преузети мало и ризика на себе с обзиром на то да сам из те феле, да, једноставно, ако се показало у пракси да одређени број или мањи број колега није дорастао тој својој лиценци коју добија од Инжењерске коморе, мислим да треба да се изврше одређене корекције, што се овим законом и урадило али се не удара на постојећа права, односно на постојеће лиценце. Они који имају лиценце, значи, они ће задржавати лиценце.

Међутим, у техничким наукама, и у свим наукама, а поготово у техничким наукама промене су врло брзе итд. и не може се само таквом дипломом одржати ниво једног инжењерског знања, него се мора перманентним, свакодневним радом на себи и унапређењем дизати и ниво знања, а то се кроз полагања за лиценце пред одређеним комисијама мора и доказати. Ако се не удара на постојеће лиценце, а оне ће се у неком временском периоду, да ли је то пет година, а мислим да је овде било речи

о пет година, проверавати, мислим да ту практично ништа као струка не губимо, него се само опомињемо да радимо свој посао, да радимо на себи и унапређујемо себе.

Из тих разлога мислим да су ти потези добри за све оне који хоће да се баве струком, а у свакој држави, уколико инжењери имају посао, а факултети који школују инжењере уписују довољан број студената, значи да се земља привредно развија, да иде напред. Из тих разлога сви су ови потези у сврху напретка ове наше земље.

Из тих разлога подржавам ове предложене законе, а кроз амандмане јавићу се и за друге предлоге. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Милорад Мирчић. Преостало време вашој посланичкој групи је четири минута.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Па ево, видим да министар Зорана Михајловић користи Скупштину како би показала колико је она поносна, дрчна или колико је дрска. Било би добро да то показује када је у питању понижавање Србије.

Ви који добацујете неартикулисано, морате да водите рачуна да истина мора да исплива.

Оно што је веома битно, то је да се у таквим тренуцима када треба да се брани Србија она понаша понизно и понижавајуће са Србију.

Оно што је овде у овом предлогу закона потпуно евидентно, то је да у пуном јеку најаве и почетка рада грађевинске оперативе у изградњи стамбених објеката Министарство предлаже стандардизацију грађевинских производа. За стандардизацију грађевинских производа, односно за прилагођавање европским стандардима, морате комплетну технологију у појединим деловима грађевинске индустрије да мењате.

Да би цреп који производи, примера ради, Кикинда, био по европским стандардима, морате да мењате комплетну производну линију, а за то морате да се задужите кредитно. У овако ојађеној, опустошеној држави од раније власти, досовске, којој је припадала и Зорана Михајловић, немогуће је да индустрија за производњу, у овом случају, црепа, може да поднесе такав додатни финансијски удар.

Што се тиче озакоњења ових објеката, овде смо од Бранислава Ивковића па све до Зоране Михајловић слушали различите предлоге, од онога да Србија треба да заради тако што ће процена бити по објекту до оних предлога да процена треба бити по квадратном метру, али заједничко за све је било то да треба рушити нелегално подигнуте објекте. Па, господо, зар ви не живите у Србији? Зар не видите реалност? Када дођу страни инвеститори, где праве хале? У Војводини. Ево вам у Инђији, ево вам на потезу од Београда до Новог Сада, усред ораница праве производне хале. Усред земље коју је поседовала задруга у Инђији они су направили

производне хале. Да ли је то у складу са здравом логиком, а не са детаљним урбанистичким плановима или генералним урбанистичким плановима? Зашто? Зато што страни инвеститор има своју дугорочну рачуницу.

Ми овде говоримо о удружењу, односно о комори инжењера и техничара. Господо, водите мало рачуна. То су људи који су завршили факултете техничке струке, који трају најмање девет семестара. Цените тих девет семестара код тих девет људи. Ви бисте сад због Шумарца, који је са Зораном Михајловић до јуче заједно пљачкао Србију, да одузimate или да дајете лиценце тим људима. Па Шумарца склоните! Склоните све Шумарце ако треба, а немојте да радите то.

Уосталом, колико је ово морално, на неки начин, најбоље говори чињеница да би сваки члан Владе који је ресорно задужен за коридоре, а да му се десило ово што се десило на Коридору 10, из моралних побуда и разлога понудио оставку. Да ли би ту оставку прихватио Парламент, то је већ сад друго питање, али да бар толико части и честитости има министар и да понуди оставку, не, него оптужује инжењере и техничаре да су погрешно пројектовали. Нису погрешно пројектовали, него се приступило нечему што је превара, што је обмана, да би били радови јефтинији, да уђу они који су блиски власти да оперативно изводе радове и онда се деси хаварија. Није ником драго што се то десило на Коридору 10, али у већини европских земаља подноси се оставка, понуди се оставка.

Што се тиче осталих стандардизација, ми смо век и по до Европске уније. Мало сте преуранили са овим стандардима европским.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мирчићу.

Реч има народни посланик Драгана Костић.

Изволите.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, народни посланици, грађани Србије, јесте, истина је испливала. Никад се више у овој Србији није градило и правило и то све захваљујући овој одговорној Влади и нашем председнику Александру Вучићу.

Сведоци смо да је у претходна три дана Србија била домаћин Трећег самита министара транспорта Народне Републике Кине и 16 земаља Централне и Источне Европе и Трећег форума градоначелника из тих земаља.

Циљ проширења сарадње земаља из региона са Кином и развој регионалних инфраструктурних пројеката свакако да је један од наших задатака којим смо лидери у Европи. Сарадњу са Кином подржавамо и у изградњи „Један појас, један пут“.

Међутим, сведоци смо и да је управо наша министарка Зорана Михајловић прошлог месеца у Кини потписала финансијски уговор са

Кином, где се подржава изградња заобилазница око Београда у дужини од 20,4 км, чиме ће се заокружити цела заобилазница од Батајнице до Бубањ потока. Вредност ових инвестиција је 207 милиона евра и ово је први финансијски уговор који је потписан у јуанима.

Међутим, данас је на дневном реду и измена и допуна Закона о истраживању несрећа у ваздушном, железничком и водном саобраћају. Разлози су унапређивање безбедности у транспортном систему Републике Србије кроз спровођење поуздане, непристрасне, транспарентне и ефикасне организације за истраживање несрећа и истражног поступка.

Предлогом закона решени су проблеми који се односе на поступање Центра за истраживање несрећа у саобраћају и надлежних правосудних органа у току истраге. Овим законом прописане су обавезе надлежних правосудних органа за достављање списка и исправа неопходних за вођење истраге Центру. Закон прецизира који удес или озбиљну незгоду Центар има обавезу да истражи, што досада није био случај.

Такође је прецизирана обавеза корисника ваздухоплова, који је учествовао у удесу или озбиљној незгоди, да се информације о лицима и опасној роби на лету Центру дају на увид.

Свакако да реконструкција наших регионалних пруга... У овој години смо скоро 280 километара одрадили, односно инфраструктура „Железнице Србије“, и у плану за 2019. годину је још преко 300 километара и на овај начин ће све регионалне пруге у Србији бити реконструисане, и то на један изванредан начин утиче и на ниво безбедности саобраћаја у железници.

Ако знамо да је трошак за државу за саобраћајне несреће које се дешавају у току једне године преко 300 милиона динара, свакако да ће ово да значи и смањење у буџету и смањење трошкова за државу.

Све ове законе које имамо на дневном реду Српска напредна странка ће у дану за гласање подржати, као и ја, њен члан. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Горан Ћирић.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Поштоване колегинице и колеге народни посланици, поштована министарко, поштовани гости у Скупштини, имамо више закона који су данас на дневном реду. Наравно, Закон о планирању и изградњи је најчешће дискутован од стране претходних колегиница и колега. Мислим да је важно поћи управо од тога колико је пута мењан, пре свега, откада сте ви узели одговорност за ову област.

Често се могло чути – наследили смо два милиона или колико год објеката од неке претходне зле власти. Наравно да није Демократска странка могла од 2000. године за тих осам година, колико је у том периоду

била на највишој одговорности у извршној власти, да изгради та два милиона објеката. Мало је другачија стварност.

Значи, та два милиона објеката је грађено кроз време и десетине година од седамдесетих, осамдесетих, а посебно интензивно деведесетих година, тако да та врста алибија за то да се све лоше дешавало у некој прошлости је нешто што не може да буде блиско аргументима, али су кључне ствари те како ови закони које предлагате утичу на животе људи. Утичу пре свега и на стручну заједницу, јер свесни смо тога да модерне државе сматрају да њихове вредности и њихове снаге нису у квадратним километрима, територије у квадратним километрима или у метрима инфраструктуре, него се налазе у вредностима људи, њиховим способностима и њиховој спремности да приступе иновативним решењима и да уче, раде на себи и напредују из године у годину.

Због чега почињем од овога? Због тога што Закон о планирању и изградњи пре свега има за циљ, поред осталих, да реши оно што је била последица рушења и симбол рушења тог зида на Коридору 10, потпорног зида у Грделичкој клисури, где су оптужени инжењери, пројектанти и где је требало кроз позив медијима и Инжењерској комори да се одузму лиценце шеснаесторици инжењера и касније тројици професора Грађевинског факултета.

Ове измене ће одузети право Суду части Инжењерске коморе, али мислим да је важнија ствар не то ко ће дати потпис на одузимање лиценце инжењерима, економиста, можда њихов колега инжењер или неко други, него је, пре свега, однос према струци, према независном струковном удружењу какво је Инжењерска комора Србије, али и према свим другим независним струковним удружењима.

Декларативно се залажете за европске вредности и европске интеграције, а очигледно је да овде показујете да одузимањем њихових права, њихових надлежности, у складу са добром европском праксом, о томе су и моје колеге у претходном говору говориле, јесте нешто што пре свега показује однос према 28.000 инжењера чланова Коморе, који поседују око 50.000 лиценци. Ви сте говорили око неких 70.000, али тачан број је 50.000.

Ја имам нека питања за вас у вези са тим и у једном од ових заседања, у данима за питања, ја сам поред питања која сам упутио министру Ђорђевићу, упутио и једно питање вама. Од њега сам у року од 15 дана добио одговор и хвала му на томе, али једно од питања за вас је било баш у вези са тим потпорним зидом или са санирањем те косине у Грделичкој клисури.

Дакле, кључна ствар је да се није слушала реч струке, првобитних пројектаната, који нису били обавештени и без њиховог знања су препројектована решења ево већ колико пута, 11 пута.

С обзиром на то да је категорија објекта коридор, објекат који захтева велику лиценцу, Министарство за то даје дозволу. Ви седам година нисте реаговали на то, а чули смо од директора „Коридора Србије“ да је изјавио да су знали за тај проблем и да су очекивали да ће се то десити, обрушавањем оног зида и ту слику, нажалост, сви имамо у глави и није нам драго због те слике, а рећи ћу вам и због чега.

Поред тога што је то произвело додатне трошкове, који ће коштати грађане Србије око седам милиона евра, бар по тим првим проценама, за санацију тог проблема, то отвара и друга питања и ја бих молио да сада, ево на овом пленарном заседању, добијемо сви одговор на оно питање на које нисам добио одговор, а које сам вам поставио пре неких више од двадесетак дана, а то је – на који начин су рађене и да ли су истом методологијом рађене санације још додатне четири косине у Грделичкој клисури? Када прођемо тим путем, можемо да видимо да је још четири косина на сличан начин санирано и мислим да је важно да због могућих сумњи добијемо одговор и на то питање.

Да се вратимо на ту потребу да треба слушати људе од струке, да треба слушати пројектанте. Видели смо онда једно брзо решење које смо добили од председника државе који је обишао то градилиште и брдо које се сурвало ка путу који је пре тога изграђен, који је рекао: „Нећемо бомбардовати брдо, али ћемо га уклонити“.

У консултацијама са неким грађевинским инжењерима, који су завршили Нишки грађевински факултет а који су тридесетак година свог професионалног рада посветили испитивању терена управо Грделичке клисуре и састава тла, добио сам једну информацију коју бих волео да поделим са вама, а то је управо питање и скретање пажње да треба врло пажљиво санирати то брдо, јер се оно налази исувише близу тока реке Мораве и да треба водити рачуна о томе да немамо сурвавање тог брда на један начин на који ћемо паушално, брзоплето решавати тај проблем без консултација струке и људи који могу да кажу да начин на који се огољује врх тог брда може да отвори простор за продор воде по дубини и структури тог земљишта и да тај ризик не смемо себи да дозволимо јер и сами можете да претпоставите на који начин би доживели последице сви околни градови и места и узводно од тока Мораве.

Дакле, због тога позив – слушајте реч струке. Пробајте да схватите да тих 28.000 инжењера, њихова знања и њихове лиценце, њихових 50.000 лиценци нису ваши противници, понајмање непријатељи. Искористите њихова знања и пробајте да схватите да су они ваши највећи савезници,

јер уколико слушате реч струке, утолико ћете бити успешнији и у свом министарству, па и читава Влада и читава наша држава.

И, да! Устали смо у одбрану струке, али мислим да је важно рећи шта то значи осим уштеде за буџет, осим отклањања штетних последица, осим неугрожавања безбедности свих будућих путника на том коридору, шта то значи и за безбедност самих радника који изводе радове. Пошто ја на ово питање које сам сада поставио нисам добио одговор у том прописаном року од 15 дана, поновићу вам шта сам питао министра за рад, министра Ђорђевића, и добио одговор, управо размишљајући о томе, јер смо затрпани, нажалост, страшним вестима о учесталим погибијама радника, најчешће на градилиштима широм Србије.

Моје питање је било да ли је тачно, пошто нисам имао поуздане информације, да је 31 радник од почетка године до данас изгубио живот у Србији радећи на градилиштима. Одговор који сам добио је, нажалост, још лошији. Тридесет шесторо радника је изгубило живот и најчешће су радили на црно са неадекватном заштитом. То имате у званичном одговору Министарства за рад и социјалну политику. То је њихов коректан и брз одговор на једно врло конкретно питање.

Са циљем да ти радници не смеју да представљају неки пуки број 36, сваки од тих радника има своје име и презиме, има свој живот, има своју породицу, има своју децу, а да бисмо превенирали будуће такве случајеве, потребно је, ја вас још једном позивам, да слушате реч струке, да поштујете ових 28.000 инжењера у Србији и да им пружите прилику да својом струком организују градилишта на начин на који се то организује у складу са Законом о заштити на раду, да увек имамо расположиве инспекције које ће обилазити та градилишта и које ће реаговати када се увиде неправилности на тим градилиштима да би се заштитио сваки појединачни живот, не само живот него повреда, евентуална повреда на раду на тим градилиштима. Томе служи струка, томе служе инжењери, томе служи држава, која ће поштовати знање.

Имамо последице, наравно, и код других решења које имамо. Ево, ја ћу вам поменути један од чланова који дефинише, а то је, ја мислим, члан 51б којим, практично, проглашавате јавним интересом оно што је вама у интересу, да нема потребе за лекс специјалисом. Мислим да онда ова скупштина не би имала потребе пре четири године, 2014. године да доноси лекс специјалис код вама важног пројекта Београда на води.

Њега ћу навести као важан пример, као симбол на који начин не бисмо смели да радимо. Због чега то отварам као питање? То је питање наше процене какве ефекте доносе данашњи закони и на који начин ћемо мерити те ефекте, за годину, две или четири године. Ево, ми имамо четири године од усвајања закона и лекс специјалиса о изградњи Београда на води

и нисмо се ниједном питали какав је пресек стања. Ево, имамо прилике. Ви сте потписница тог уговора. Ви сте тај закон и лекс специјалис бранили пред овом скупштином аргументима да ће страни инвеститор уложити три милијарде евра, да ће 2016. године, пре две године, бити изграђена највиша кула која је будући симбол Београда. Сада смо у 2018. години.

Само два примера. У партнерству са страном компанијом чији је оснивачки улог 100 динара, она постаје власник и партнер са процентом од 68%, а држава Србија има својих 32%. Сви грађани Србије, акционари у том пројекту имају 32%, у односу на 68% страног капитала партнера, који је уложио 100 динара оснивачког капитала у ту фирму.

Прошле су четири године. Прво питање – како смо ми притискали ову дугмад, изјашњавали се за тај закон? На лажним премисама. Ако смо учили логику у гимназији класичној, потребне су нам две премисе да бисмо извукли неки прави закључак, али ми смо имали лоше премисе, неисправне премисе. Речено нам је – три милијарде се улаже. Где су те три милијарде? Речено нам је – изградиће се до 2016. године. Где су ти изграђени објекти, та кула од не знам колико десетина спратова, четрдесет спратова? Дакле, то је начин да лошим и неисправним и нетачним аргументима убедите већину да гласа. Ја верујем да многи људи не би гласали да су знали шта је исход овог пројекта и шта су ефекти усвојеног лекс специјалиса и да су знали да ће ефекти данас бити овакви.

Дакле, то је исто тема коју ћемо отворити, вероватно, ево после четвртог предлога закона који мењате у ове четири године и видимо да никад није било веће дивље градње у Србији.

Због чега још треба... Овде смо углавном говорили о односу према грађевинским инжењерима и њиховој струци, али хајде да поменемо и електроинжењере, електротехничаре. Ево, данас смо говорили о нечему што је исто позив на поштовање струке и због тога и постоји важност да поштујете организовање струковних организација каква је Инжењерска комора.

Вероватно сте видели вести. Пре неких седам дана смо овде имали министара за екологију и заштиту животне средине, овде где ви седите. А чули сте, и многи од нас долазе широм Србије, чули сте за стање Завојског језера, једне акумулације у Пиротском округу, где ради вршна хидроелектрана која би требало да ради два месеца годишње, да допуњује капацитете, али због очигледно недовољне снаге струке, струке која је потиснута, струке која је понижена, та хидроелектрана испушта огромне количине воде да би произвела струју и чини огромну еколошку штету том делу Србије. Погледајте у ком је стању сада онај живот у језеру, Завојском језеру, које је успут, и важно је, једно од највећих акумулација најчистије пијаће воде.

Шта је са Власинским језером? Десет метара мањи ниво да би се произвело максимално струје, али се онда уништава живот. Ево, можете да обиђете па видите како то изгледа.

Увац, погледајте Увац. Колико метара? Десетак, да не лицитирам у метрима, али је очигледно то уништавање животне средине које великим делом уништава и простор на коме живе наши људи који на основу те лепоте, на основу тог богатства могу да развију не само те економске потенцијале, него и туризам, и то се и чини, али са оваквим односом према струци без интегритета, без кредибилитета, са потискивањем, склањањем, дешавају нам се такви пројекти какав је и Београд на води, дешава нам се испумпавање и затирање живота у овим језерима, али дешава нам се и оно што је симбол изградње данас у Србији и примене овог закона, а то је објекат на Панчићевом врху.

Имамо једну од измена овде, закона, у којој се укида кривична одговорност за одговорна лица у јавним предузећима за давање прикључака објектима који нису легално изграђени. И сви смо сведоци, нелегални објекат на врху Панчића, симбол, прикључен је. Он има и струју, он има и воду. На који начин? Ко је дао те прикључке? По садашњем закону то је кривична одговорност. Нема никакве одговорности. Ви сте говорили о томе да ће објекат бити уклоњен. Није било асистенције полиције и то није учињено. Али и овде постоји кривична одговорност, а сада се изменом овог закона укида та могућност и предвиђа се новчана казна за ту врсту у овом тренутку кривичног дела.

То су ефекти и последице усвајања закона и због тога је нама потребна једна отворена, искрена, права дебата, у којој ће се слушати инжењери, у којој ће се слушати и народни посланици, у којој ће се пре свега слушати грађани, јер нисте довољно слушали грађане у јавној расправи, у представљању овог нацрта закона, јер мислим да је то било и те како важно. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар госпођа Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Господине Ћирићу, неколико важних ствари, пошто сте, рекла бих, погрешили у много чему. Али да кренемо редом, прво од Закона о озакоњењу. Рекли сте да овде неко даје себи алиби за измене и допуне закона. Да вас подсетим. Дакле, два милиона објеката је управо у вашој власти и један од министара у вашим владама оставио Српској напредној странци када је добила поверење грађана. То поверење грађана смо добили баш због тога да бисмо могли да решавамо проблеме које сте нам оставили. Према томе, нема алибија.

Ми смо донели Закон о озакоњењу. Ми га мењамо јер видимо да морамо да урадимо још неке ствари како бисмо превентивно деловали на

све оне бахате инвеститоре који желе да граде нелегално и како бисмо просто и омогућили инспекцијама на локалу и у градовима да могу брже да решавају такве проблеме.

Наш интерес свакако јесте био од оног тренутка када је донет Закон о озакоњењу објеката, а и данас је, а то је новембар 2015. године, да се што је могуће више све заиста и озакони, али они који су после тог новембра даље градили, то не може да се озакони, јер то јесте кривично дело.

Дакле, ова влада, за разлику од свих претходних влада, пре свега говорим о владама у којима је Српска напредна странка, све што је требало у складу са свим законима везаним за нелегалну градњу је заиста и урадила, дакле решења о рушењима, решења о озакоњењу, ако су била у питању озакоњења, затим кривичне пријаве итд.

Да вас, такође, подсетим, за 17 година, од 1997. до 2014. године само 150.000 решења о легализацији је дато. Од 2014. године, дакле, за три године, дато је 180.000 решења о озакоњењу. У исто време, све оно што је било на републичком нивоу, 76 објеката је у националним парковима морало да буде склоњено, односно срушено.

Пошто сви овде питају о Националном парку „Копаоник“ и објекту који је тамо, постоји сва документација, значи све оно што је требало да се уради заиста је досада и урађено, у смислу решења о рушењу, кривичне пријаве и свих оних поступака који јесу у току. И друге институције, претпостављам, да ће у том смислу урадити свој посао.

Али оно што мени није јасно кад сте ви овде говорили, знате, кад сте почели да причате о озакоњењу, о Закону о планирању и изградњи, изrekli сте једну реченицу. Кажете – измене Закона о планирању и изградњи везане су за решавање питања рушења зида, односно косине. Мислим, стварно, нема никаквог... Нисам чак ни разумела везу. Па сам онда даље слушала причу о косини итд. Све време сам размишљала да је вама, по томе, у ствари, веома стало до тога да се овде граде инфраструктурни објекти. А онда сам схватила, у ствари, да није то тема вашег излагања, него је, пре свега, прича о Инжењерској комори.

Дакле, ви сте забринути што ће Инжењерска комора сада да буде под контролом Владе Републике Србије, Министарства саобраћаја, грађевинарства и инфраструктуре, што више та материјална база, која је била материјална база Демократске странке, Шумарца итд. неће више бити тамо, него ћемо, једноставно, сада да се позабавимо пре свега издавањем лиценци, одузимањем, пре свега провером или одузимањем лиценци за оне пројектанте, инжењере који несавесно, дакле неетички раде свој посао јер, нажалост, има и тога. Дакле, не значи да ако сте завршили факултет или сте инжењер, доктор наука и професор, да не

грешите, да не грешите свесно или да не грешите несвесно. То се дешава. Е па они који то раде, не могу да блате целу струку.

Такође, основно је питање што је највећи проблем, управо, понављам још једанпут, што та материјална база сада прелази у Министарство, али тако што ће Министарство предложити да чланарине за инжењере буду бесплатне, тј. да нема чланарина које досада инжењери, између осталог, плаћају у Инжењерској комори, дакле дебело плаћају, на шта држава не може да утиче, и испите које полагају и лиценце које добијају и сталне чланарине које плаћају. Од тога се издржава и корист има једна мала група људи у Инжењерској комори, која је практично од Инжењерске коморе направила приватно предузеће.

Они људи који заиста желе да раде и да се образују и да иду у корак са временом, када говоримо о знањима, ту немају могућност. Да је било коме заиста стало до инжењера, а не демагошки да причате и да се заклањате иза њих, онда је Инжењерска комора у претходних свих 10 и више година, од 2003. године када је основана, требало да много више учини да створи свим тим инжењерима који имају лиценце да се додатно образују, јер кад једном добијете лиценцу, не значи да све знате. Кад једном добијете лиценцу, не значи да можете да пројектујете после пет, шест, десет година и да погрешите све јер никад у животу пре тога нешто ново нисте пројектовали.

Када помињете конкретну косину 2, није је градила влада Александра Вучића, нити влада у којој је СНС, нити је градио економиста, нити је градио правник. Градили су је пројектанти и инжењери. Ти исти пројектанти, чланови Инжењерске коморе, поједини, који су направили такве пројекте који су били потпуно непримењиви. Што, је л' ми треба да ћутимо за тако нешто? Ја не мислим да треба да ћутимо. Ја мислим да треба то да решавамо. Ово је само један од начина. Не брините за косину 2. Не брините ни за било коју другу косину, све су сигурне.

Овај ауто-пут ће бити ове године завршен и пуштен. Ниједан километар, ниједан метар ауто-пута неће бити пуштен а да није безбедан, пошто ми водимо рачуна од почетка до краја о сваком пројекту.

Морам да поделим са вама и да вас подсетим на неке ствари, јер ми се чини да се све то заборавља или је то тако некако код нас. Дакле, чувени југ деонице Коридора 10 – Грделица, која састављена и прави се од неких шест лотова. Тражила сам данас да ми дају, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, па све до 18. октобра 2018. године, проценте колико је шта урађено. Година 2012, не знам да ли се види, да кренем одатле.

Грделица лот 1 – Тунел Предејане 0%, 2013. година 0,30%. Од 2014. године 10%, 15%, 50%. Овог тренутка, 18.10.2018. године, 93,07% је тај лот урађен. Лот 2 – Тунел Предејане – Царичина долина 2012, 2013. 0%.

Година 2014. – 6%, 10%, па идемо сада даље 36,% 70%, 92% на данашњи дан. Лот 3 – Тунел Предејане, лот 4 – Тунел Манајле, лот 5 – Царичина долина – Тунел Манајле, лот 6 – Тунел Манајле – Владичин Хан 2012, 2013, 2014. година на овом последњем 0%, а од 2014. године 29%, 10%, па све до данашњег дана 99%, 99%, 99,8%.

Дакле, немојте да нам говорите о томе како неко не прати и не поштује струку, пошто то није тачно, јер ово јесте струка, али исто тако немојте да се заклањате иза струке причајући о томе како неко одавде не поштује струку, него дајте неки конструктиван предлог да та струка буде заиста струка и да издвојимо оно што је квалитетно од онога што, нажалост, није квалитетно.

Такође, везано за кулу, питали сте за Београд на води. Драго ми је да сте то питали. Претпостављам да се то све види, јер не можете да не видите Београд на води који се гради. То је уговор који сам ја потписала испред Владе Републике Србије. За 20-ак дана ће почети, рецимо, градња куле висине 168 метара укупне површине 66.754 метра квадратна. Али поред те куле граде се и сви други објекти. На крају крајева, видели сте, имали сте прилике да видите један део који смо такође отворили и како изгледа тај део града.

Дакле, људи могу да коментаришу и ви са ваше стране из опозиције да ли се то вама свиђа или не свиђа, али је суштина да је то један од највећих инфраструктурних пројеката, да је покренут због тога што је стабилан буџет, због тога што можемо тиме да се бавимо, да смо запослили домаће компаније које раде, да раде наши радници.

Када говорите о повредама на раду, знате, повреда на раду има онда када се ради. Нажалост, нико се не радује и нико то не воли и нико то не жели. Дубоко саосећамо са сваком повредом на раду, од тога да се повреди рука до, нажалост, погибије. Али то су ствари које се дешавају. Ми желимо да их смањимо. Не желимо да их буде уопште. Понављам још једном, оне се дешавају онда када се ради. Нажалост, тих година, 2002, 2003, 2005, 2007, 2008, 2009, 2010. није се радило, није било градилишта.

Да се ту одмах надовежем и на председнике, кажете – председник Вучић је био на градилишту. То је дивно. Поносна сам да мој председник дође на свако градилиште. Знате зашто претходни председници нису ни могли да дођу на градилиште? Није било градилишта. Нису могли да дођу да погледају ниједну пругу која се реконструише, јер се нула километара пруга реконструисало, и то и ви знате из Ниша такође. Нису могли да дођу ни на једну косину да је виде, ни на један део ауто-пута. Нису могли да дођу јер тога није ни било.

Према томе, хајде да будемо конструктивни и да кажемо како јесте, а не да све време говоримо, пре свега, оно што није тачно, а друго, да се

понашамо као да смо одједном заборавили прошлост. Нисмо је заборавили. Знамо тачно. Ја врло добро знам како су изгледали пројекти, на шта је то све личило 2012, 2013, 2014. године.

Толико сам само желела. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Сада одређујем редовну паузу у трајању од једног сата.

Са радом настављамо у 15.15 часова.

(После паузе – 15.15)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господа, настављамо са радом.

Реч има народни посланик Зоран Бојанић.

Изволите, колега Бојанићу.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Колегинице и колеге, госпођо министарко, пре свега сам хтео да посветим пажњу претходном излагању. Доста је дуго времена прошло а, на крају крајева, и ви сте, министарко, много тога одговорили, тако да стварно не треба да трошим много времена. Потрошићу врло мало.

Кад год немају аргумената, када год причају нешто што није тачно, помиње се појам независно, независно у било чему, па и у струци независно. Ако нешто држава ради, ако иза нечега стоји држава, па не може да буде независно. Значи, неко ко ради за државу, ко извршава државне задатке, он мора и да одговара својим знањем и умећем и, на крају крајева, том стеченом дипломом и лиценцом, или било чиме, за оно што ради.

Много је речи потрошено на Коридор 10 и на ту косину, а ја ћу поменути Коридор 11 и мени као грађанину, као обичном човеку који путује сваки дан од Краљева до Београда много је сметало онде на петљи Љиг што се дуго, дуго ради оно скидање брда и тек скоро сам видео зашто је то рађено. Па зато што је неко био стручан, испрен, размишљао о последицама, јер онде ће ићи део садашње Ибарске магистрале у четири степена, или већ, слагаћу, не знам колико је урађено, и то баш онако како треба, да не смета никоме, ни онима на петљи, да буде сигурно, да буде безбедно и да се, не дај боже, не сручи оно цело брдо на будући Коридор 11. Значи, неко је размишљао. И то је радила струка, није то радила држава. Али неко мора да одговара и тој струци и тој истој држави.

Сетићу се, а и госпођа министарка је и тада била министар ресорни, сећа се одлично храста. Знате колико смо имали прича онда о храсту? Тада није било приче о независности, тада није било приче о струци, било је храст, храст, храст, никако да померимо храст. Хвала богу, померили смо храст, урадили смо оно што треба и тај део ауто-пута је сада у функцији, могу вам рећи врло доброг, квалитетног пута, ауто-пута који ми се много више свиђа. Ту су мање брзине, вероватно ће и остати мање брзине него на Коридору 10, али мислим да вам пре свега визуелан поглед на онај део ауто-пута даје ширину, даје снагу и даје вам баш онај прави подухват извођачки који су они људи који су радили, тамо одрадили.

И завршићу са Жежељевим мостом. Сећате се Јанка Преокренутог Веселиновића? Свако друго заседање је било Жежељев мост, Жежељев мост. Отворили смо Жежељев мост, почео је да ради. Тако да ова влада, овај председник државе раде оно што су обећали, раде савесно. Ја сам то пре неки дан и рекао. Дела говоре, све остало је магла. Значи, наставите да радите онако како сте радили.

Чак смо се дотакли мало пре и појма екологије. Ви нисте обратили пажњу на то, али причали смо о Завојском језеру, о Увцу, нажалост, као да се сваке друге године, односно ја мислим чак и сваке године, када је у питању Увац, сигурно се дешава оно што се десило и ове године. Водостај опада. Када падну кише, када крене новембар, враћа се све у своје пређашње стране. Много већи проблем је велики број туриста. Оно је много леп део Србије. Сада је велики број туриста који загађују природу и велики је број оних бродова туристичких. Некада је био само један.

Значи, говоримо само оно што јесте истина, јер врло је ружно, а опет ћу се вратити на оно што је данас много посланика покренуло као тему и поменуло, а то је јавно вешање на Теразијама. Па немојмо тако да радимо. Ево, и господин Сергеј Трифуновић злоупотребљава нешто што госпођа Мариника Тепић месецима, годинама покушава да наметне као тему и стално нас свих 152 посланика већине овде неко етикетира. Ми смо они који не желе да лече децу, па смо 2015. године донели такав закон. Ради и Фонд, ради све, али немојте ситно политиканство да доводите овде у Парламент и да оно што не можете и оно што сте обећавали, а никада нисте испунили, да сводите на неку ружну причу.

Што се тиче ових закона, закони су одлични. Овај један закон је сасвим нов закон и о њему ћу више причати када буде расправа по амандманима. Што се тиче озакоњења, ту ћу поменути само – 183.000 је мало? Па од 1947. године нисмо имали ниједно озакоњење, а камоли 183.000. Поменућу град Краљево, који је за ове две године издао око 5.000 решења. Значи, 2017. и 2018. године доста добро се ради. Не може све преко ноћи, али добро, завршићемо.

Када сам поменуо Краљево, опет ћу се вратити на аеродром Лађевци. Више пута смо о томе причали и видим из онога што је рекао председник државе пре пар дана у Краљеву да ће се у току следеће године пре свега решити проблем питања оног војног, који треба прво да се реши да би то био и цивилни аеродром и драго ми је да започинете, да сте потписали пре пар дана писмо о намерама, да кажем тако, предуговор са америчким извођачем око коридора моравског. Ко зна или ко не зна, верујте да вам од Краљева па тамо до Сталаћа треба сат и по за 70 и нешто километара и то је, изгледа, ви вероватно вршите мерења, најфреквентнији наш путни правац.

Скоро сам ишао у Лесковац и видео сам негде од Врњачке Бање до Сталаћа непрегледне колоне тегљача, дампера, ових тешких теретних возила, да ли су из Црне Горе, да ли су са територије Рашког округа, видим да су и неких међународних организација, али значи да је то стварно жила-куцавица тог дела Србије и ту, сви знамо, негде око пола милиона становника Србије живи и то ће решити многе проблеме. На крају крајева, довешће нам и многе инвеститоре.

Оно што стално поменем када сте ви на овим заседањима јесте онај железнички коридор од Сталаћа до Краљева. Видим да се од Краљева до Крагујевца ради електрификација. Јесте да је онај построј доњи лош због терена онаквог какав јесте, тамо у долини Груже, али мислим да бисмо много добили коридором моравским, овим путним, и повезивањем Сталаћа са Краљевом, односно Пожегом и тамо са луком Бар. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала на свему што сте рекли.

Некако осећам обавезу да вас информисем везано за будући мешовити аеродром Лађевци у Краљеву.

Ми смо заиста покренули све процедуре. Оно што је тренутно у току јесте потписивање уговора између Министарства одбране и оператера, односно аеродрома Србије. У исто време, Републичка дирекција за имовину решава питања везана за имовину и заиста мислим да ћемо коначно почетком следеће године моћи да имамо оперативан аеродром Лађевци.

Наравно, кренућемо даље у улагања која су такође потребна том аеродрому, обуку свих људи који тамо треба да раде и мислим да заиста треба уопште да се окренемо даљим улагањима не само у Лађевце, који су јако значајни управо за тај део Србије, него и у друге мање аеродроме.

Хвала на коментарима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Божовићу, имате 25 секунди.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Постављам конкретно питање – због чега СНС, због чега влада СНС-а дозвољава бесправну градњу?

Имамо толико егзактних примера у Србији и у главном граду, а не разумемо због чега се то не спречава – да ли због незнања, да ли због корупције или због неспособности. Дакле, ви сте донели решења да се та градња обуставља, а са друге стране, она и даље траје.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Божовићу.

Реплика, народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ево већ други дан је у начелној расправи о овим предлозима закона за које је надлежно Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре ми слушамо критике на рачун СНС-а, на рачун Александра Вучића и слушамо о корупцији, незнању и неспособности.

Штета што је власт до 2012. године добро знала како да примени корупцију и да напуни своје џепове и у власти до 2012. године смо имали аферу за афером. О томе се данас не прича, али се прича о томе да откако је дошла Српска напредна странка ми, забoga, ништа нисмо урадили.

Хоћемо да се подсетимо подземних контејнера који су коштали грађане Србије шест милиона евра? То је пројекат који је био резултат малверзација. Хоћемо да се подсетимо злоупотреба приликом реконструкције Булевара краља Александра овде у Београду, кад је буџет Града Београда оштећен за такође шест милиона евра? Хоћете да се подсетимо афере са трамвајима када је поново оштећен буџет Града Београда и то за 53 милиона евра? То су паре грађана Србије који знају где су отишле те паре и зато господу од прекопута нису гласали.

Док су они празнили градску и државну касу, ми градимо и радимо. Све је транспарентно и све је проверљиво.

У њихово време су само сајтови коштали на десетине хиљада евра. Имали смо прошле недеље седницу која је била везана за заштиту животне средине – 600.000 евра је коштала само промоција некакве акције „Очистимо Србију“. Они су очистили само буџет Републике Србије.

На крају да питам – да ли је колега можда осудио нападе на Ану Брнабић и Александра Вучића и јавне позиве на вешање на Теразијама или ја то можда нисам чула?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Дакле, имам конкретан пример и конкретну ствар.

Госпођо Михајловић, добили смо писмо од станара једне зграде на Звездари и, ево, сада сте у прилици да конкретно проверите макар. Можда не знате за тај конкретан случај, али у питању су станари у Улици Љубе Давидовића 13 на Звездари. Ради се о две стамбене зграде а између те две стамбене зграде имамо бесправну градњу која траје тачно четири године, дакле онолико колико сте ви на челу овог министарства.

О чему је заправо реч? Инвеститор који се не обазире на то што има правоснажно поништену локацијску дозволу и поништену грађевинску дозволу наставља да зида. У међувремену је уништио и једну и другу зграду. Када је киша, и у једној и другој згради где живе станари у Љубе Давидовића 13, улази влага и уништавају се њихови животи. Они су се обраћали и вашем министарству и Александру Вучићу, још док је био председник Владе.

Дакле, ја вас молим да са радовима који четири године угрожавају две стамбене јединице... Да ли можете да проверите са својим сарадницима који су овде око вас, са помоћницима и саветницима, о чему је заправо реч и због чега Министарство не изађе на терен и иако су поништене дозволе, и даље дозвољава инвеститору да гради, који се апсолутно не обазире на вас? Како ћете онда да решите неке теже случајеве ако не можете овај један конкретан на Звездари? Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Ко о чему, посланик Балша о чему, о поштењу, шта? То личи на вас.

Дакле, прво да се разумемо. Морамо прво да знамо шта су чије надлежности, па зато испред вас и јесу Измене и допуне Закона о озакоњењу. Управо због оних инвеститора, дакле, не због поштених инвеститора који раде у складу са законом, него, напротив, оних инвеститора који раде ван закона, односно који закон не поштују.

Када већ причате о том озакоњењу и бесправној градњи и питању које сте претходно поставили, онда бисте можда прво себе могли да запитате, односно чланове ваше партије, савеза, како се већ зовете, са све вашим координатором, шта сте радили у области озакоњења и градње, пре свега нелегалне? Јер све што сте оставили је пре свега било нелегално, од онога што сте направили, и углавном сте правили за себе и за неке своје личне партијске интересе, а нисте се бавили, на пример, ни једним јединим инфраструктурним пројектом који је најважнији за ову државу.

Ја сам данас донела, тражила сам на паузи да ми штампају. Дакле, овако је изгледао Коридор 10 када је Демократска странка била на власти

и сви ови Ђиласи, Јеремићи, Тадићи и слични, а овако данас изгледа мост на Врли, такође на Коридору 10. Не знам да ли се види добро.

Значи, не требају уопште речи, речи уопште нису потребне. Довољно је да се виде слике. Довољно је да људи прођу Коридором 10, да пролазе Коридором 11, да виде како изгледају данас путна и железничка инфраструктура. То још увек није довољно. Али да сте нешто, да сте ишта радили у периоду док сте били на власти, онда бисмо ми данас причали о неком трећем ауто-путу који ћемо да радимо, онда бисмо данас причали о још више пруга. Овако смо прво морали да завршавамо оно што ви, нажалост, нисте завршили све време док сте били на власти. Према томе, ми решавамо проблеме, решавамо оно што сте ви оставили, плус што инвестирамо у нове објекте.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите, колега Божовићу.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Госпођо Михајловић, не треба да се вређамо. Хајде да решимо један конкретан проблем. Ви и ваше министарство 2015. године издајете привремену меру и кажете инвеститору да под хитно обустави градњу и да све врати у пређашње стање у Улици Љубе Давидовића бр. 13 на Звездари, у центру Београда. Хајде само да вас питам, пошто сте окружени људима који вероватно све знају о томе – да ли постоји решење у оваквим случајевима, пошто мислим да је ово решење, да је овај пример тај, да их има сијасет у Србији? Не питам вас о тзв. смрдљивим зградама, не питам вас о Копаонику, то смо причали на почетку ове начелне расправе. Питам вас о конкретном примеру – Љубе Давидовића 13. Људима су попуцали зидови, улази влага, нарушено им је здравље четири године. Све је на њиховој страни, сви папири, сви судови, све одлуке, првостепене и другостепене. И даље се ништа не дешава зато што инвеститор не мисли да сте ви било какав ауторитет, ни ви, ни закон, ни ваша влада.

Дакле, шта ћемо у тим случајевима да радимо? Како ће неки, на пример, тамо Зеља на Копаонику да се уплаши закона, ако било који инвеститор у Србији себи може да дозволи да угрози стамбене објекте, да угрози животе људи и да му апсолутно не може нико ништа?

Ево, ако не знате сада, овог момента конкретно о овој улици и о конкретном примеру, молим вас да се распитате, да бисте помогли људима. Нити желим да вас вређам, нити желим с вама даље да полемишем преко било каквих увреда. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Ја сам то схватила јуче, али данас ћу да поновим. Треба више пута да поновим да би се разумело.

Сад сам рекла, малочас сам рекла, пре два минута, а то је – зашто правимо измене и допуне закона? Зато што смо имали ситуације да инвеститори граде бесправно, да изађу инспекције и направе решење о рушењу, да имамо и другостепено решење и да након тога инвеститори покрену управне спорове који, нажалост, трају годинама. За време док ти управни спорови трају годинама, инвеститор гради. Е, па да тога више не би било, сада ће инспекција имати право да након другостепеног решења може да крене у рушење. Рекла сам то малочас.

Да сте имало прочитали закон, да вас је заиста истински било брига да се то питање реши, ја сам сигурна да то чак не бисте ни говорили. Него, та прича заклањања иза ваше велике бриге о грађанима Србије, а све што сте урадили била је небрига, дакле, то је заиста онако за пример. То је да пишемо скечеве на ту тему.

Такође, колико сам могла да погледам вашу биографију, ви сте дипломирани правник на Правном факултету у Београду. Додуше, немате ниједног дана радног стажа у тим правним пословима, неки волонтер, али ваљда разумете основне ствари. Ја сам доктор економских наука, па разумем. Значи, ово је начин да се такви случајеви које сте ви сада поменули из велике бриге, заиста и реше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате више право на реплике, колега Божовићу.

Реч има народни посланик Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, пре него што пређем на сам дневни ред, желим да кажем да ми је жао што досада и ови малобројни представници тог Савеза за Србију, а ја кажем срамоте за Србију, нису нашли за сходно да осуде монструозну изјаву и позиве на убиство од стране њиховог припадника. Имали су небројано прилика за то, али, просто, изостала је реакција и то је оно што изазива жаљење.

Али ми смо навикли на то. Навикли смо и на увреде и на изношење лажи о нама, о Српској напредној странци, о председнику Републике, јер се њихова политика управо базира на томе, на лажима, на клеветама, на увредама, а у последње време на претњама, јер све чешће имамо претње.

Али оно што грађани Србије треба да знају то је да је у питању један широки али јединствен фронт у коме различити глумци имају своје улоге, па неки глуме опозицију, неки глуме новинаре, неки глуме синдикалце, неки глуме независне институције попут оног Шабића, али са једним истим циљем, а то је како на сваки начин напасти Александра Вучића и Српску напредну странку.

Када Балша и Ђилас спомињу борбу против нелегалне градње, борбу против корупције на тај начин, то је, ако мене питате, господине председавајући, у најмању руку лицемерно, јер управо су они, док су водили Град Београд, били синоним за корупцију, синоним за нелегалну градњу. У њихово време је бујала дивља градња у свакој београдској општини. Постојале су тарифе. Постојао је ценовник. Знало се у ком кафићу ком функционеру се доноси новац. Тачно се знало за нелегалну градњу. Цео град је то знао.

Када је реч о најважнијим изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, ја бих због грађана Србије, иако је то више пута досада изнето и од министра и од овлашћеног представника Српске напредне странке, али просто због грађана Србије бих неколико најважнијих ствари изнео, а то је да је од сада обавезна видљивост на сателитском снимку из 2015. године за све објекте како би се зауставиле злоупотребе. Дакле, сателитски снимак постаје доступан свим грађанима. Изменама и допунама Закона о озакоњењу измењена је одредба о доступности сателитског снимка и сада сваки грађанин може да изврши увид у сателитски снимак код органа надлежног за послове озакоњења, грађевинског инспектора и служби за катастар непокретности.

Објекти који досада нису озакоњени јер не испуњавају законске услове, најчешће јер се налазе на јавним површинама или у зони забране градње, сада могу да се руше после другостепене одлуке, дакле после одлуке о жалби, односно на основу коначности. Не мора више да се чека исход евентуалног управног спора.

Ово је најважнија промена у новом закону и најважнија мера заустављања бесправне градње и спречавања злоупотреба. Досада су сви бесправни градитељи, чак и када би били одбијени у поступку озакоњења, покретали спор на Управном суду, који траје најмање неколико година. За то време трајања управног спора ови објекти нису могли да буду рушени, а време трајања спора бесправни инвеститори су користили да заврше бесправну зграду, да продају станове, да уселе итд.

Даље, уводи се обавеза да се поднесе пореска пријава, дакле порез на имовину, пре добијања решења о озакоњењу. Према евиденцији Секретаријата за јавне приходе Града Београда, само око 5% озакоњених објеката плаћа порез на имовину. То није нормална ситуација, јер држава је омогућила власницима нелегалних објеката да их озаконе на тај начин по симболичним таксама па је сасвим нормално да плаћају порез на имовину.

Даље, прецизира се да ниједан објекат који је изграђен после ступања на снагу Закона о озакоњењу објеката у новембру 2015. године није и не може бити предмет озакоњења.

Затим, попис незаконито изграђених објеката више није могућ, али успостављамо евиденцију објеката који нису уписани у катастар непокретности који води орган надлежан за послове државног премеа и катастра. Прописана је и обавеза да се води јавна евиденција свих покренутих поступака озакоњења у јавном регистру, односно катастру.

Шта је још важно? Забрана накнадног прикључења бесправних објеката на јавну инфраструктуру. Они што бих истакао то је да је дата могућност да Град Београд део послова легализације повери градским општинама. Зашто? Само у Београду постоји око 270.000 предмета за легализацију, од чега је преко 75% од 200 квадрата. Због тако великог броја предмета дата је могућност да Град Београд повери део послова градским општинама, а све у циљу бржег завршетка озакоњења.

Затим, прецизирано је ко не плаћа таксу за озакоњење, тако да се више не плаћа такса на кућни број.

И ово су само најважније измене и конкретни бенефити и за грађане и за привреду од ових предлога закона.

Пошто немам много времена, завршићу. Осврнућу се само на део у овој расправи који се тичао некаквих симбола. Један шеф једне посланичке групе је овде истакао како је симбол наше власти објекат на Копаонику. Симбол њихове власти, када је реч о нелегалној радњи, јесте пашњак на Врачару. Онај пашњак у коме је Шутановац купио станове и никада није објаснио од којих пара је купио те станове. То је био симбол њихове власти, а симбол наше власти је раст БДП-а у првој половини 2018. године од преко 4,8%. То је симбол наше власти. Стране директне инвестиције у првој половини 2018. године – милијарду и 418 милиона евра директних страних инвестиција, то је симбол наше власти. Стопа незапослености пала је на 11,9%, то је симбол наше власти. То је симбол власти Александра Вучића и Српске напредне странке.

Из свих ових разлога које сам навео, предлажем да све оптужбе одбацимо као потпуно неосноване и да подржимо ове предлоге закона у дану за гласање. Захваљујем.

(Балша Божовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На основу чега, колега Божовићу? Нико вас није ни у једном тренутку споменуо. Споменут је Драган Шутановац; па он није више ни председник Демократске странке. Немате право на реплику.

Реч има народни посланик Јахја Фехратовић. (Није ту.)

Реч има народни посланик Наташа Михаиловић Вацић.

Изволите, колегинице.

НАТАША МИХАИЛОВИЋ ВАЦИЋ: Хвала, председавајући.

Министарко са сарадницима, говорићу о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката.

Истински разумем све разлоге које сте навели у образложењу за измене и допуне тог закона и поздрављам решеност да се коначно реши вишедеценијски проблем легализације и дивље градње. Ми сви знамо да то није лак посао.

Поделила бих једно запажање које је врло важно и може да направи озбиљну разлику у приступу овог закона у односу на све претходне. Реч је о ономе што се административним језиком зове незаинтересованост странака за поступак легализације, али када то преведемо на језик Парламента, јер ми у Парламенту говоримо о грађанима, онда ствари изгледају потпуно другачије.

То је суштина. То је оно што се види у овим изменама и допунама закона. Види се та намера да грађани остваре оно што се зове, ако хоћете, и правна сигурност, али и животна сигурност. Грађанима је неопходно и они су у том смислу врло заинтересовани да окончају поступак озакоњења, зато што је једна од најважнијих људских потреба потреба за кровом над главом, потреба за сигурним домом, јер то су и били разлози који су их терали да у неком претходном периоду пре 10, 15, 20 година уђу у тај ризичан посао.

Разумем да је одговорност и надлежност у том поступку оно на чему ви инсистирате, јер ако нема те одговорности и надлежности јасно одређене, и тог другачијег приступа који се бави грађанима који су заинтересовани да реше своје проблеме, то је оно што прави главну разлику и што може да заиста доведе поступак легализације до краја.

Поједностављени поступци за добијање грађевинских дозвола су довољан разлог да заиста уведемо нулту толеранцију за дивљу градњу. Нема потребе да се дивље гради, зато што су прописи поједностављени, појефтињени. Подсетићу само, а није неважно, да смо 2010. године и 2011. године по издавању грађевинских дозвола били на 173. месту од 183 државе света. Мене радује да сте ви остали доследни себи када сте 2015. године у новембру рекли да је то нулта тачка за дивљу градњу. Драго ми је што нисте проширили надлежност овог закона и на објекте који су изграђени после тог периода, јер смо сведоци да је било таквих примера. Има их. Желим само да кажем и то да није сасвим тачно да то није урађено. Из овога што сам ја досада навела, јасно је шта је урађено.

Ја бих само да подсетим на нешто што заборављамо сви, а поштено је рећи. Ми се још увек опорављамо од оног закона из 2009. године, а да не помињемо конверзију земљишта, да не помињемо штету коју је тај закон дугорочно нанео грађевинској индустрији у Србији.

Ја заиста желим да верујем да ћете успети да нађете механизам и ми ћемо вам, свакако, у томе помоћи, користећи своју контролну функцију да успоставите механизме, да сви они, нарочито на локалу, који учествују у спровођењу и примени овог закона буду одговорни и да јасно знају шта им је надлежност, јер је то једини начин да проблем легализације коначно решимо. Када пошаљемо јасну поруку да не постоји могућност дивље градње и да то неће више бити опраштано јер за тим нема потребе, онда можемо јасно да издвојимо, уколико то неко буде и даље радио, да је реч о неодговорним појединцима који имају некакву своју личну потребу да дезавуишу закон, на шта држава и ви као надлежно министарство свакако морате одговорити.

У дану за гласање, ако нисам то напоменула на почетку, ја ћу подржати све предлоге које сте поднели, као и моје колеге из СДПС-а.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима из Министарства, даме и господо посланици, ја ћу говорити о два закона. Први је Предлог закона о изменама и допунама Закона о ваздушном саобраћају, а други је Предлог закона о потврђивању Оквирног споразума о економској и техничкој сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Мађарске у области инфраструктурних пројеката.

Пре него што кренем са својим излагањем, морам да се осврнем, јер читав дан нам овде говоре о томе да би требало да говоримо истину, а истина је само једна, да се никада у животу у Србији није више градило него у периоду од 2012. године до 2018. године, када је дошла Српска напредна странка на чело, са тадашњим премијером господином Александром Вучићем, а данас председником.

Зашто? Зато што наш председник прави систем. Ово је била потпуно девастирана земља. Причаћу о саобраћају, па ћу рећи како је некада било, а како је сада. Спочитаваше нам овде о Београду на води. Не постоји ништа лепше него данас Београд на води. Погледајте само светске градове. Темза, Лондон је на Темзи и Парламент је на самој Темзи, Париз, Сена. Најексклузивнији квартави се налазе управо на води, а ми имамо две реке. Присетимо се само како је то изгледало до 2012. године. То је било гробље бродова и нико нормалан није смео да прође туда. Знате зашто? Зато што је то било стетиште змија, бесних керови и нико нормалан... Онај ко је ту пролазио бициклима, носио је комаде меса да се одбрани од паса. Данас би требало да свако оде и погледа, јер то је једна од најлепших променада у овом делу света. Свака част на томе!

Сада се враћам на ваздушни саобраћај, да направим паралелу како је то било некада за време старе Југославије, када је био моћан ЈАТ, па се Југославија распала, а ми смо задржали назив до 2012. године „Јат“. Дакле, непостојећа мисија. Авиони који не раде, стара летачка оператива, ни динар није био уложен у летелице. Значи, потпуно девастиран ваздушни саобраћај. Данас, од 2012. године је уложено много пара. Имамо нове авионе, имамо подмлађену летачку оперативу, потпуно смо реновирали аеродром, проширујемо писту, потпуно друга прича. Људи морају да схвате – први утисак када се уђе у нашу земљу преко аеродрома и управо тај аеродром, то је слика о граду у коме ће бити и зато ће се и враћати.

Када говоримо о функцији развоја, говоримо пре свега о комплетном систему и ту морамо да улажемо у образовање, у производњу, у апсолутно све. На срећу, по препоруци Владе Републике Србије, а тиче се аеродрома у Нишу, била је препорука да се више не плаћа страним компанијама, јер губимо силан новац. Откако је престало то да се ради, ми смо 300 пута повећали промет робе на том аеродрому. Осамдесет пута смо повећали промет. Фантастично! Тако се инкасира новац у буџет Републике Србије. Прелета преко Републике Србије је 80% више. Тако ради одговорна власт Републике Србије. Оно што је најбоље, 2017. године смо инкасирали 590 милиона чистих пара, индиректно 2,2 милијарде и тако ради одговорна Влада. Тако се иначе ради.

Зато су непримерене критике са ове стране. Ако и хоћемо да критикујемо, ми смо за то да чујемо добру и добронамерну критику и да се побољшамо. Говорило се овде о Коридору 10. Коридор 10 је био немогућа мисија до 2012. године, а од 2012. године, ево, завршавамо. Године 2018. биће напокон, после 60 година готов Коридор 10. Ради се Коридор 11. Радиће се ауто-пут према Сарајеву, радиће се ауто-пут према Тирани. Зашто? Због тржишне привреде. Ако немамо ауто-путеве, нико живи неће да улаже у Републику Србију или шта год у Републици Србији. Свака част, тако треба да се ради.

Сигурна сам да ћемо ми за пар година бити, а већ смо и сада, једна од најразвијенијих земаља у Југоисточној Европи, фактор стабилности, али уз додатак, уз даља изграђивања ауто-путева, ми ћемо бити топ дестинација за улагања.

Шта још треба рећи? Треба рећи да смо ми једна од најбезбеднијих агенција ваздушних, да смо оцењени са седам звездица, што значи да је безбедност топ, да летимо на сто дестинација, да имамо директне летове за Њујорк, за Пекинг и ко зна шта још, да смо у преговорима да направимо још 20 споразума и, уз постојеће, ја мислим да ће то бити топ. Мислим да, када се буде завршила ова концесија, бићемо бољи за 1,5 милијарду евра. Има ли шта боље?

Само још две реченице. Што се другог предлога закона тиче, са Мађарском ми никада у животу нисмо имали тако добре билатералне односе као од 2012. године па надаље са Владом Мађарске и сигурна сам да ћемо у наредном периоду све пројекте које смо замислили остварити.

Ми смо прелиминарни споразум већ потписали у фебруару ове године, а сада ћемо га ратификовати за који дан и поента је да се едукују људи који треба да изводе те пројекте, а обе стране су направиле и управни одбор који ће контролисати примену тих пројеката, и оно што не могу да прескочим, то је да је већ почела изградња брзе пруге од Новог Сада ка Будимпешти. Направљени су пројекти, и о томе смо говорили пре годину дана, са обе стране. Ти пројекти су дати. Дали смо ми пројекат и дали су Мађари, обједињени су пројекти. Дати су инвеститору и извођачу радова, а то ће бити кинеске компаније и ја сам сигурна да ћемо ми за коју годину да се возимо брзим пругама. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Народни посланик Данијела Стојадиновић.

Изволите, колегинице.

ДАНИЈЕЛА СТОЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштована госпођо министарко са сарадницима, ја ћу се у оквиру ове данашње обједињене расправе о пакету закона из области грађевинарства усредсредити на закон о грађевинским производима. Србија до данас, нажалост, није имала општи, односно кровни пропис из области грађевинских производа, иако смо велики и познати произвођачи великог броја грађевинских производа.

Неопходност да се на јединствен начин уреди ова привредна делатност проистиче из потребе стандардизације квалитета грађевинских производа применом домаћих стандарда, али и из обавезе да законодавство ускладимо са правом ЕУ у овој области, дакле да хармонизујемо свој законски оквир уз испуњење међународних стандарда, што је део националног програма за усвајање правних тековина Европске уније. Крајњи исход ове хармонизације јесте стављање на тржиште квалитетних грађевинских материјала са добрим перформансама, дакле оних који нису опасни ни по безбедност објеката, ни по здравље људи.

Еколошки стандарди код грађевинских материјала морају да буду испуњени. Зашто је еколошки аспект важан? Грађевински производи који се уграђују пре свега у стамбене, али и у пословне и јавне објекте морају испуњавати строге услове заштите животне средине. Највећи део живота проводимо у кућама и становима, тако да је веома важно да, поред стандарда квалитета грађевинских материјала и њихове трајности, ту буду испуњени и еколошки стандарди. Само да подсетим на азбестне зграде, које су, иначе, опасне по здравље.

Такође, скренула бих пажњу и важност да се и данас у грађевинарству користе материјали који испуњавају еколошке стандарде. То је и захтев ЕУ, да се наше законодавство хармонизује у контексту еколошких стандарда, јер ћемо једино такве грађевинске производе моћи да пласирамо на тржишту држава чланица Европске уније.

Заложила бих се за реафирмацију традиционалних грађевинских материјала, тзв. амбијенталних, аутохтоних материјала за изградњу који су у развијеним земљама законски позиционирани и где се, иначе, афирмише њихова употреба стимулативним мерама. Ови материјали значе здраве услове и становања и живљења, а посебно би били стимулативни за сеоске средине које се баве сеоским туризмом.

Када говоримо о традиционалним материјалима, ту пре свега мислим на коришћење дрвених материјала, дрвне грађе, глине и осталих. Треба законом омогућити коришћење ових материјала како би они који граде куће од њих могли да добију грађевинске, односно употребне дозволе. Тиме се доприноси и легализацији оваквих објеката, којих има доста у многим туристичким срединама.

Такође, уколико би се стандардизовали и ови материјали, омогућила би се и регуларна кредитна подршка домаћинствима која би се определила за ове видове градње. Мислим да би се на овај начин сачувала и народна баштина Србије. Чува се животна средина и, оно што је најважније, штеди се на ресурсима. То не би значило да се враћамо у неку далеку прошлост. Ово значи да користимо природне ресурсе из свог природног окружења.

Опредељење за традиционалну градњу је идеја коју је наша посланичка група претворила у амандман који смо поднели и о њему ћемо говорити у расправи у појединостима.

Осим овог амандмана, Посланичка група Социјалистичке партије Србије поднела је још један већи број амандмана на овај закон, па верујем да ће их Влада размотрити.

Када је у питању производња грађевинског материјала, морамо да истакнемо значај ове гране привреде за укупан привредни развој, јер градња инфраструктурних и стамбених објеката окупља бројне производе и произвођаче и укључује привреду, посебно када су у питању велики инфраструктурни пројекти, јер се у Србији производи око 1.200 регистрованих грађевинских производа по овом закону и они ће бити стандардизовани и контролисани. Овакво решење подржавамо јер је природно да произвођач сам по себи гарантује квалитет. Све ово иде у прилог подршци овом новом предлогу закона који треба да уреди и производњу и дистрибуцију и пласман грађевинских производа на нашем тржишту и подстакне извоз у регион и остале европске земље.

Из свега овог наведеног, Посланичка група Социјалистичке партије Србије подржаће овај сет закона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Драган Јовановић.

Изволите.

ДРАГАН ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена госпођо министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, најпре, када смо 2015. године усвајали Закон о озакоњењу објеката, ја сам тада такође говорио и један сам од народних посланика који је подржао доношење тог закона. Тај закон је након три године доста тога доброг донео.

Оно што је добро у том закону пре свега је да је бар јасно пописан број нелегалних објеката од стране локалних самоуправа, али оно што сам указао и 2015. године, а што могу и данас поновити, госпођо министре, јесте један проблем који мислим да је требало данас, после две и по, три године примене закона да признамо, а то је да смо пали на испиту код спречавања даље дивље градње.

Ви сте и тада нама појаснили да ће се подвући црта, да ће сва даља дивља градња бити кривично дело, да локалне самоуправе треба да засуку рукаве, наравно и Министарство, међутим, у пракси се десило да су локалне самоуправе највише потписивале и слале решења људима о принудном рушењу и ту се комплетно стало. То је код грађана створило малу забуну, нарочито на сеоском подручју. С друге стране, оно што је добро то је да је Министарство ад хок дозволило локалним самоуправама пријем једног одређеног броја људи који је радио те послове, али то су били људи ангажовани уговорима о повременим и привременим пословима, који нису били довољно стручни и тај посао се доста отегао, а реално, могао је бити бржи.

С друге стране, оно што сматрам да је добро у овим изменама то је да ће се поједноставити процедура око рушења. О томе су већ колеге посланици доста изнели и ја то не бих понављао. Са тим се потпуно слажем, да не треба да се чека завршетак управног спора, већ оно што не може да се легализује, то мора одмах да се руши. Не могу се легализовати објекти на гасоводима, на водоводним инсталацијама, уопште на линијским инфраструктурним објектима и ту се ми апсолутно слажемо.

Оно што бих вас ја замолио, што је врло битно, то је да се ви заложите као потпредседник Владе да се укине Уредба о забрани запошљавања у јавном сектору. Нама је прекопотребан у локалним самоуправама већи број људи који ће се ангажовати, не само код озакоњења. Ми данас овде имамо и допуне и измене Закона о превозу путника у друмском саобраћају. Говорим о таксистима. Таксисти су рак-

рана данас постали, нарочито у мањим општинама у Србији. Таксисти раде потпуно нелегалан или дивљи линијски превоз. Иду испред превозника пет минута ујутру када крену деца у школу, купе путнике по цени аутобуске карте и сви немо гледамо јер немамо довољан број инспектора, како у Министарству тако и у локалним самоуправама, и то је нешто што је потребно. Док не будемо кренули, госпођо министре, да одузимамо возила, не можете ви једног истог човека који ради дивљи такси превоз хватати пет пута. Он добије малу прекршајну казну и поново се враћа и исто то ради.

Док се тако будемо играли са прописима и док не будемо имали довољан број људи који ће јасно моћи да кажу – господо, једном, два пута, трипут, возило иде на лицитацију да га лепо продамо, платимо из тога казну и више проблема нема. Када имате такав пример са дивљим таксистима, када имате пример са рушењем оних који имају, а не да рушимо прво сиротињи, никаквих више ту проблема не би било.

Када говоримо о изменама закона о друмском саобраћају, превозници уопште у Србији данас имају пуно проблема. Долазимо из Шумадије, где је ова година за шумадијског сељака била вероватно и најтежа. Оно што морам да вам скренем пажњу, пошто ми је остало још мало времена, ја бих вас замолио да се као ресорни министар заложите да, док на светским берзама скаче цена нафте, да једноставно Влада Србије размисли о смањењу акциза како би се појефтинио транспорт, јер нама транспортне фирме у овом тренутку доста пропадају. Нама послове узимају превозници из Македоније и БиХ, који имају 25-30% јефтиније гориво него што је код нас. Нама тренутно комплетно воће из Шумадије превозе босански превозници и то је оно што не смемо да допустимо. Ово је пример из живота и то је нешто што вас молим, да се просто сви скупа заинтересујемо око свега овога, јер су нам превозници у озбиљном проблему. Говорили смо одливу возача. Имамо проблем и са дозволама које сте ви доста успешно покушавали да решите, али сада овај проблем са ценом горива је нешто што је доста присутно.

Са друге стране, ми смо овде 2004. године изгласали кредит од Европске банке за обнову и развој за 2.000 километара регионалних и магистралних, односно државних путева на територији Републике Србије. Имамо податак, пошто се овде доста говорило о овом коридору од Појата ка Прељини, ја бих вас замолио – да ли неко од сарадника може да нам да тачно податак колико је од 2014. године до данас завршено километара из рехабилитације од овог кредита Европске банке за обнову и развој?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Ево, даћу вам те информације. Често смо причали о њима, али да се прво вратим од почетка, пошто сте прво причали о Предлогу закона о озакоњењу објеката.

Заиста верујем да ћемо ми моћи много брже да спроведемо процес озакоњења него што је то било у претходном периоду. Заиста ја од тога не одустајем.

Потпуно сам сагласна са вама. Када бисмо гледали шта би била критична тачка у спровођењу закона, а верујем да ћемо то решити, то је заиста питање броја инспектора. Готово све локалне самоуправе су исказале потребу не само сада, него у последње две године за већим бројем грађевинских инспектора и других, али сада причамо, пре свега, о овој области.

Мислим да то није питање да ли ће се укинути Уредба. Мислим да то морамо да урадимо из два корака. Први корак је да свака локална самоуправа још једном мора добро да погледа целу структуру својих запослених, јер ми се чини да се некако није размишљало о ономе шта је приоритет када се запошљавају људи у неким јединицама локалне самоуправе, оно што сам ја могла да видим, дакле прерасподелом запослених, а онда, наравно, и додатним, јер дефинитивно да бисмо закон могли да спроведемо, инспекција мора да постоји и она мора да ради свој посао. Односи се, дакле, и на инспекцију у друмском саобраћају.

Када говоримо о овим изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају, морам да признам да су управо таксисти и удружења таксиста били ти који су иницирали да мењамо овај закон, свесни да се појављује све више дивљих таксиста, да се појављују проблеми у том процесу. Вредност само тржишта такси услуга, рецимо, на територији Београда је 30 милиона евра. То је процена, годишња вредност. Према томе, прво, причамо о великом броју таксиста, причамо о породицама, на крају крајева, које од тога живе, причамо о тржишту које постоји и, наравно, о онима који треба да користе те услуге, тако да у том смислу мислим да смо направили један квалитетан искорак зато што је очито било јасно да јединице локалне самоуправе и градови нису у стању толико детаљно да регулишу ово питање и надам се да ћемо овде имати такође позитиван помак.

Када помињете, такође, превознике, мислим да ту постоје два проблема и мислим да треба да разговарамо са Министарством финансија и заиста ћу то иницирати са министром. Дакле, свакако, заједно са удружењима око акциза са Министарством финансија, али и око још једне ствари која такође мислим да је озбиљан проблем, а то је стајање наших камиона на границама. Ми се све више сусрећемо с тим проблемом. То директно утиче на конкурентност, утиче, наравно, на фирме које то раде,

али утиче, пре свега, на конкурентност целе државе, тако да оно што могу да обећам, то је да ћемо са Министарством финансија сести и видети да ли можемо ове проблеме да решимо.

Кредит који је узет пре неколико година, кредит је 300 милиона, плус из буџета близу 100 милиона евра, од ЕБРД-а, ЕИБ-а и Светске банке, ми смо досада завршили око 100 километара, рехабилитовали, реконструисали око 100 километара путева. У току је још најмање толико израде пројектно-техничке документације. Издали смо потврде за 178,65 километара завршених путева. Према томе, то се ради.

Оно што је ту био проблем, да одмах не буде забуне, није проблем био ни у домаћим извођачима, ни у пројектантским кућама, чини ми се да је на почетку био проблем у процедурама три банке које ту постоје. Значи, имамо Светску банку, Европску банку за обнову и развој и Европску инвестициону банку. Свака је имала своје процедуре и, када смо желели те процедуре да убрзамо, оне нису могле прво између себе да се договоре и ту се доста трпело, али смо то успели, верујем, да решимо и сада то више неће бити проблем. Надам се да сам одговорила.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Снежана Пауновић.

Изволите.

СНЕЖАНА ПАУНОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважена министарко са сарадницима, драге колеге народни посланици, моје колеге су говориле о сету закона који је пред нама. Ја ћу се осврнути на Измене и допуне Закона о ваздушном саобраћају.

У протекла два дана били сте изложени, као и све ваше колеге министри, и неким критикама које са позиције професионалаца вероватно и не разумем. Пробаћу, зарад јавности Србије, да објасним шта је оно што је кроз измене и допуне овог закона предложила Влада Републике Србије, односно пре свега ви као ресорно министарство. Значи, говоримо о наставку усклађивања нашег законодавства из ове области са међународним стандардима и прописима Европске уније.

Када говоримо о примени међународних стандарда, посебну пажњу треба посветити додавању нове главе овог закона, а која је усклађена са Анексом 18 Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству и односи се, пре свега, на безбедан транспорт опасне робе у ваздушном саобраћају. Разлог за ову измену је то што Закон о транспорту опасне робе није предвидео ваздушни саобраћај. Било је неопходно уврстити га на овај начин и дефинисати ову област у склопу закона.

Такође, оно што је законом и што се законом јасније разграничава јесте надлежност државних органа. Ово се посебно односи на одредбе о

заштити животне средине. Овлашћења за доношење прописа у области заштите од буке и емисије издувних гасова преносе се са министарства надлежног за послове саобраћаја на министарство надлежно за послове заштите животне средине, с обзиром на то да је у надлежности Министарства за заштиту животне средине и заштита ваздуха и озонског омотача, али и заштита од буке и вибрација. Ово је још један од показатеља да у раду Владе постоји заиста континуитет.

Предлогом закона је, такође, пооштрен инспекцијски надзор, а све у складу опет са сугестијама Координационе комисије за инспекцијски надзор. Јасно су дефинисана права, обавезе и услови који морају бити испуњени како од стране ваздухопловних субјеката, тако и од стране запослених у ваздухопловним субјектима. Директорату за цивилно ваздухопловство, који је надлежан за обављање ваздухопловне инспекције, даје се могућност да обављање стручних послова може поверити лицу које поседује специјалистичко знање неопходно за вршење стручних послова, а нема звање ваздухопловног инспектора, јер се у пракси наишло на проблем недовољног броја ваздухопловних инспектора.

Кроз ове измене закон ће, такође, дефинисати и услове за постојећу безбедност у ваздухопловству. Подићи ће их на виши ниво. Прецизније је дефинисан и институт вође ваздухоплова, коме се дају овлашћења за предузимање службених мера и радњи, а све у циљу очувања безбедности како путника, тако и самог ваздухоплова и његове посаде. Такође, даје се могућност авио-превозницима да утврде листу путника неприхватљивог понашања, те да из разлога безбедности одбију да такве путнике уопште и превезу. Дакле, измене и допуне ће омогућити слободно тржиште ваздухопловних услуга за које постоји развојни потенцијал, као и унапређење ваздухопловне индустрије и инвестирање у исту.

Ово су само неке од предности измена и допуна Закона које су предложене и ја, нажалост, због кратког времена које ми је остало, и простора за колегиницу Весну, овде завршавам своје излагање уз напомену да ћу, као и сви посланици Социјалистичке партије Србије, подржати сет закона који је на дневном реду. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Оливера Огњановић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, што се тиче Закона о озакоњењу објеката, ове измене и допуне пружиће нове могућности и додатно регулисати ову област. Стаће се на пут нелегалној градњи без дозволе и зарађивању тако што се директно крши закон. Уводи се лакше и брже доношење спровођење решења о уклањању нелегалних објеката.

Овим мерама скратиће се читав процес, јер се досада чекало на окончање судских спорова.

Ове измене закона ће највише сметати тајкунима и неодговорним инвеститорима који се богате тако што избегавају плаћање такси, па ће сада имати забрану промета. Нема више нелегалних продаја. Досада су бесправни градитељи, чак и када би били одбијени, покретали спор на суду и време трајања управног спора користили су да заврше бесправну градњу зграда, продају станове и да се обогате. Шта све то значи? То значи да ће се рушити сви објекти за које су донета решења којима се одбија или одбацује захтев за озакоњење на основу коначног решења. То, поштовани грађани, значи да су Ђилас, Шапић, Стефановић и кумови у великом проблему. Нећемо дозволити више пазл-паркове који коштају 300 милиона, неће више стављати покојнике за инвеститоре и неће моћи да фалсификују и лажу. Мораће, као и сви ми, да плате порез.

Сматрам да је битна новина обавеза да се изврше провере видљивости објеката на сателитском снимку за захтеве поднете по старим законима, како би се спречиле злоупотребе. Међутим, како се не би оштетили они грађани који су градили пре доношења закона, а чији објекти нису пописани услед пропуста грађевинских инспектора, њима ће бити омогућено да буду легализовани.

Жута власт је грађевинску дозволу издавала за око 300 дана. Због велике корупције грађевинске мафије, проблем бесправне градње је остао нерешен. На основу пописа који је извршен на основу овог закона, досада се дошло до базе података од око милион и 600 нелегално изграђених објеката. Усвајањем закона о Изменама и допунама Закона о планирању и изградњи заживеће е-реформа, тј. е-простор и скратиће се рокови за израду планских докумената на највише 12 месеци, што сматрам да је јако добро и да ће донети добре резултате.

На крају бих да споменем пројекат изградње Моравског коридора, ауто-пута од Крушевца до Чачка, за који сматрам да је врло важан, јер ће ауто-пут дужине 110 километара пролазити кроз централну Србију и повезати друмски Коридор 10 са Коридором 11.

Чињеница је да Влада Србије сарађује са свим земљама које желе да инвестирају и могу да допринесу бољитку и развоју наше земље. Лидери смо у региону по привлачењу инвестиција. Ми смо променили стање у држави. Од 2012. године када смо затекли катастрофалну ситуацију, где је Србија била на ивици економске и финансијске пропасти, постигли смо раст БДП-а од 4,5% и сада смо десети на Дуинг бизнис листи. Досадашњи резултати рада Министарства за саобраћај, грађевинарство и инфраструктуру су увелико допринели подизању БДП-а и свеукупном развоју и ја вам, министарко, честитам на томе.

У дану за гласање СНС ће гласати за све предложене законе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Муамер Бачевац. Није ту.

Реч има народни посланик Весна Ивковић.

ВЕСНА ИВКОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, поштована госпођо министарко са сарадницима, поштоване колегинице и колеге народни посланици, у привреди Србије грађевинска индустрија високо је позиционирана, а њен просперитет рефлектује се на пратеће производне гране и области. Зато је од велике важности донети овај сет закона из области грађевинарства.

Што се тиче Предлога закона о грађевинским производима, причала је моја колегиница, тако да бих прешла на Закон о планирању и изградњи. Чињеница је да смо га више пута мењали и дограђивали, последњи пут 2014. године, али је он донео и новине у области планирања и изградње, које су као ефекат имале то да је процес издавања грађевинских дозвола учињен ефикаснијим, бржим и транспарентнијим, а процедуре убрзане.

Доношењем овог закона процедуре издавања биће брже и једноставније, а постићи ће се и већи степен правне сигурности. Када се овим законом успоставе неопходни правни и економски механизми, привући ће се приватне инвестиције које подразумевају изградњу објеката, што ће допринети отварању нових радних места и јачању целокупне привредне делатности.

Да сумирам позитивне ефекте овог закона. То су – смањење трошкова процедура, уштеда времена у добијању дозвола, ефикаснији рад државних органа, смањење цена изграђених објеката. Једном речју, створиће се правни оквир који ће још више да подстакне уређену и контролисану градњу.

Разлог за доношење закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката је да се бесправни објекти врате у легалне токове. Дуго година је масовна бесправна градња бележила пораст, што због великог прилива становништва у градове, пре свега, што због недостатка контроле, али и због непостојања планске документације која би омогућила легалну градњу.

Закони који су досада донети у овој области били су скромног ефекта. Доношење овог закона представља јавни интерес и оно што је најважније, а то је суштина закона, да се незаконито изграђени објекти након решења о озакоњењу уводе у законске токове и уписују у јавну књигу, чиме се стиче правна сигурност, повећава тржишна вредност објекта, олакшава се промет некретнина, као и добијање дозволе за

извођење додатних радова на објекту, као и могућност задуживања стављањем хипотеке на укњижен објекат.

Циљ закона је, једном речју, пружање могућности да се незаконито изграђени објекти уведу у легалне токове, тј. да се озакоње, а не да се руше, јер уколико би се порушили противзаконито изграђени објекти, за последицу бисмо имали значајне економске губитке и несагледив социјални проблем. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, проблем бесправне градње постоји уназад неколико деценија, али је највише ескалирао деведесетих година прошлог века, када се бележи масовна бесправна градња, чији је узрок велики прилив становништва са ратом захваћених подручја, недостатак сваке врсте контроле над бесправном градњом, али и непостојање планске документације која би омогућила легалну градњу.

До ступања на снагу Закона о озакоњењу објеката у Републици Србији је била поднета око 771.000 захтева за легализацију. Након пописа који је у складу са овим законом извршила грађевинска инспекција, утврђено је да постоји још 1.659.307 незаконито изграђених објеката, који до тада нису били евидентирани ни на који начин и за исте није био поднет захтев за легализацију.

Измене закона о озакоњењу и Закона о планирању и изградњи пружаће држави и грађевинским инспекторима и локалној самоуправи нове могућности за још ефикаснију борбу против неодговорних инвеститора који граде без дозволе и покушавају да се обогате на кршењу закона.

Изменама закона предвиђено је да је уместо правоснажног решења којим се одбија или одбацује захтев за озакоњење довољно коначно решење којим се захтев за озакоњење одбацује или одбија. Ова мера би требало да донесе много више уклањања нелегалних објеката него досада, јер се на рушење чекало до окончања предугих управних и судских спорова.

Такође, измене закона предвиђају да сви нелегални објекти имају забрану прометовања до доношења коначног решења о озакоњењу или његовог одбијања и то увођењем забележбе у катастру за све нелегалне објекте који ће онемогућити њихово прометовање.

Потреба за овим изменама произилази из тога што су поједине одредбе материјалног дела важећег закона исцрпљене, па их је неопходно

ставити ван правне снаге, а одређене ускладити са одредбама других нових закона, а све наведено, имајући у виду да озакоњење представља јавни интерес за Републику Србију и Влада Републике Србије као предлагач овог закона се јасно определила да доношење овог закона представља јавни интерес.

Процес озакоњења има шири економски утицај на друштво, националну економију и државни буџет. Поступком и механизмима које овај закон предлаже ствара се основ да се реше вишедеценијски проблеми у овој области и овим законом Влада показује јасну намеру да се коначно стане на пут дивљој градњи у Србији.

Српска напредна странка ће у дану за гласање подржати овај предлог закона као и све друге предлоге који су на дневном реду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала.

Госпођо министре, сарадници, доста је закона на дневном реду, а ја ћу да проговорим само о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката.

Када је прошли пут министар био у Скупштини и када сам ја дискутовао о законима, министар је рекао да је логично да ја то не разумем јер сам ја стоматолог. Онда сам се ја мало потрудио да видим каква је то веза између доктора економских наука и грађевине, па ћете ми оставити за право да сматрам да је исто онолико значајна колико и стоматолога и грађевине.

Даље сам гледао и видео сам да сте већ шест година министар, четири године на овом месту и две године пре тога на месту министра енергетике, а да сте пре тога били као члан Г17 саветник за енергетику и заштиту животне средине тадашњег потпредседника Владе, господина Лабуса. Дакле, дуго сте у политици и дуго на позицијама где је могло да се одлучује. И сада мењамо Закон о озакоњењу објеката и сада мени ту излази читав низ питања на које нисам могао да добијем одговоре. Додуше, чуо сам данас колико је у протеклом периоду озакоњено објеката. Нисам чуо колико је објеката ту порушено.

У ствари, ја почињем да бивам склон закључку, који је можда погрешан, али дозволићете ми да је моје право као неуког народног посланика да закључујем на начин на који сматрам да треба да закључим, чини ми се да се закони само доносе да се нешто исправи, да се нешто легализује. Скоро смо из просвете донели закон да акредитујемо универзитете који нису имали акредитацију, јер су давали и докторске дипломе. Па смо донели други закон да, забога, студент није знао да није завршио факултет, али је уписао докторске студије и да му то исправимо.

А овако сад доносимо закон да неки објекти који су, по мојим сазнањима, настали у периоду вашег управљања Министарством, добију могућност да буду легализовани.

Није проблем с којим се ви сусрећете апсолутно ваш. То траје 50 година. То траје од времена комунизма. И ја ту правим разлику и покушавам да будем конструктиван, како бих ја можда решавао то питање легализације, да дам моје предлоге.

Три су ту различите групе нелегализованих објеката. Прва група су они објекти када је извршена прва похара Србије, када су сељака извукли са села и објаснили му да треба да буде радник, и он је тада, уз прећутну сагласност државе, која је давала добре кредите и јефтини грађевински материјал, градио нужан објекат за свој живот и он је остао нелегаллизован из тог периода. Друга група су они који су тежили мало већем конформизму у том истом периоду па правили по 200 квадрата. Трећа група су ови који су неке задње године, па, признаћемо, и за време вашег управљања Министарством, дизали зграде од пет-шест спратова, нелегално, и сад они, као, нису знали, и сад ћемо ми, као, ту нешто да радимо. Ја не знам шта да радимо, јер улазимо ту у читав низ проблема. Замислите њих који немају могућност да се то легализује, а замислите зграду која је већ уселена.

Ја бих ту предложио да се то све њима лепо ригорозно наплати, обрачунао бих ја њима и камате и сва потраживања. Али шта може да се деси? Може да се деси да тог инвеститора нема, да му се фирма у међувремену загасила, а људи су купили станове. Е, онда имамо један други проблем. Замислите ситуацију, по закону, члан 39. кажемо – уколико објекат није легализован у року од три дана, да му искључимо струју. Струја је прикључивана само ако је био поднет захтев за легализацију. И сад замислите, негде где нису легализовани објекти, како мислимо да изгасимо струју? Како мислимо да изгасимо струју, на пример, у ромском насељу у Краљеву? Како мислимо да изгасимо струју тамо негде ко има више деце, пет-шест, није легализован објекат, не може да га легализује? Све су нам то проблеми.

Министарко, са тиме можемо да се сретнемо. Ја нисам овде злонамеран. Одмах ћу да направим малу дигресију јер ми је времена мало. Јуче сам слушао колеге из топличког краја. Ово вам дође као добронамеран савет. Слушао сам колеге из топличког краја које су причале о ауто-путу који треба да се гради кроз њихов крај, који ја, онако, када сам љут и резигниран, зовем НАТО ауто-путем. Наравно да треба то урадити због Срба из тог краја и ја их све овом приликом поздрављам, али ми дуго причамо о моравском коридору. Сада видимо, како рекосте, да је потписан ових дана меморандум, нећу бити ни злурад, нећу говорити о

амбасадору Скоту и о претходним амбасадорима те нама непријатељске државе и о вашој реакцији у том случају, али хоћу да вам говорим да онда на потписан Меморандум, излази наслов у новинама – ауто-пут Моравски коридор готов до 2019. године.

Ја вас молим, министарко, али вас озбиљно молим, кажите заиста када ви очекујете да ће тај пут бити завршен. Ја вам причам као члан Одбора за инфраструктуру, који две године ту тему покреће на Одбору. Две године ту тему покрећем и стално постављам питања. Зато вас молим да кажете рок. Ту је мој добронамерни савет – будите дужи са роком, реците годину дана касније, па да буде годину дана пре, па да ми будемо сви срећни и задовољни, и ви као тадашњи министар или неки будући министар и становници. Јер је нереално рећи да ће нешто бити завршено 2019. године. У кампањи 2012. године, из Краљева сам, причано је то као предизборно обећање Српске напредне странке – Моравски коридор, Моравски коридор. Шест година прође, још није почео а сад ћемо да га завршимо 2019. године, а знам који је проблем са приобаљем Мораве, са прављењем, са тим делом. Знам колико кошта, јер сам члан Одбора. Тако да, ако вас неко пита ово што сам вас ја питао, ви реците 2025. године, нека је и 2024. године, и ми срећни. Немојте давати рокове и да нам после ти рокови буду кратки.

Или, пазите, шта ми највише смета у свему овоме? Ви када причате, ви заиста не показујете да осећате никакав степен одговорности. Шест година сте ту. Па мора да је неко крив. Па ко је крив ако у Краљеву праве три пута пројекат за затворени базен? Три пута плаћамо пројекат. Па први није ваљао, па хајмо други, па сад правимо трећи, а то народ плаћа. Неко мора да је одговоран. Ко је крив? Ево, у селу на путу из Краљева ка Крагујевцу почео човек да гради на свом имању неки објекат, шталу, шта ли, каже – нема дозволу. Дошла грађевинска инспекција, развукла оне жуте траке и он не сме да уђе. А у градовима се граде зграде са седам спратова и ми кажемо да немамо могућности да то спречимо. Дакле, има могућности да се спречи. Понекад нема добре воље или, можда, нема смелости.

Пар питања сам поставио. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, члан 107 – достојанство Народне скупштине.

Ја не знам шта је са овом изборном листом ових што тврде да је нама Америка непријатељска држава. Можда нама, али не и њима. Па њих је та држава угурала, то нека професорица Вујић објасни, у Парламент без цензуса, није угурала мене.

Друго, господине председавајући, овде се стално спомињу сељаци као главни кривци за нелегалну градњу. Можда неки сељак у Чачку, презива се Обрадовић, дошао из села Вранићи, али он је био грађевински инспектор, радио тамо у „Хидроградњи“, упропастио је, раднике оставио без посла, дошао је, у Чачку имате 44.950 уписаних објеката и 95.326 неуписаних. То што је он дошао са села... Нису криви сељаци за нелегалну градњу, већ грађевински инспектор у Чачку који се презива Обрадовић.

Следеће. Са те исте изборне листе јуче је понављано да ми сељаци треба да оремо, копамо и да седимо испред продавнице и да пијемо пиво. Чак нисмо достојни ни ресторана, треба да седимо испред продавница. То је по мени говор мржње и то се понавља. Зар се ми сматрамо особама мање вредности? То је минимум фашизма. Људи, ако мислите да нама није место у Парламенту, онда сте ви у страшној заблуди.

Препоручујем им да, када следећи пут прођу поред Карађорђа, зачетника нове модерне српске државе, окрену образ, да не гледају у њега, јер је он био сељак. Он је правио државу, а они је разграђују. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Скупштина изјасни? (Не.)
Хвала лепо.

Право на реплику, народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.
Изволите, колегинице.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Имала сам потребу да се јавим јер сам чула замерку да се доносе закони да се нешто исправи. Закони се доносе ваљда да би и наша земља пратила трендове и због тога се раде измене и допуне закона да бисмо пратили трендове, да бисмо даље радили на модернизацији наше земље и да бисмо управо неке ствари исправили и обезбедили одговарајућу примену закона.

Замерке на Моравски коридор – основни проблем је рок у коме ће се моравски коридор урадити. Наравно, ни први ни последњи пут нисмо чули да се критикује нешто што је најавила Влада Републике Србије или председник Србије, и у све се сумња да ничега неће бити, а после видимо да су готови ауто-путеви, да су готове фабрике, да су отворена нова радна места, да су се повећале плате и пензије, али стално овде у Скупштини можемо да чујемо како се сумња у све то што се касније деси.

Ја бих њима предложила да они можда попричају мало са Драганом Ђиласом и да њему објасне где је моравски коридор, с обзиром на то да се сећам да сам 2017. гледала Драгана Ђиласа на РТС-у који није имао појма ни где се налази овај моравски коридор, ни где пролази, па би можда било добро да се то објасни њему.

На крају, желим да завршим ово јављање тиме и понављам питање – да ли је неко од прекопута осудио позивање на вешање на Теразијама? Нека њима служи на част.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Апропо овог првог помињања Ђиласа, мислим да вероватно Ђилас зна где је Пионирски парк, а тешко да зна где је Моравски коридор.

А што се вас тиче, посланиче, ви сте стварно напредовали иако сте стоматолог по струци, то је тачно. Знате, онако, људски да вас питам – да ли ви, вама је упућено питање – да ли ви подржавате да ваш колега изађе и каже како би вешао било кога овде? Причамо о председници Владе и председнику државе. Дакле, онако, ја кажем људски, а ви сте једанпут изјавили човечански. Дакле, да ли ви то подржавате?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Па, госпођо министре, мени не пада на памет да правдам непримерне речи посланика ма које странке, па макар био и народни посланик моје странке. С друге стране, политика Српског покрета Двери никада није било вешање, нити ће икад бити вешање. Али ја морам да вам кажем још нешто. Ја сам, на пример, синоћ у овој скупштини назван животињом. Председник државе ме назива будалом, лудаком, кретенком, лоповом, глупаком, сецикесом, јер ја сам члан опозиције, а никада нико то није осудио. Дакле, ја се јасно и јавно ограђујем од онога што је народни посланик Ного рекао и понављам, Српски покрет Двери никада никога није вешао, нити је то у политици Српског покрета Двери. Толико о томе.

Волео бих да свако ко има име народног посланика, јер на својим плећима носи терет изабраних гласова, не дели овај народ, па да исто на овај начин, као што сам ја реаговао, видим реакцију када ми се каже да сам животиња, а то се дешава у овој скупштини. Узмите стенограм од синоћ, били сте ту. На то нико није одреаговао.

Ја немам проблем. Једанпут сам рекао и рећи ћу још једанпут. Ава Касијан Студенички је рекао – није ми се дало да страдам са свога језика. Тиме сам доста рекао. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: За оне који воле да цитирају велике претходнике, а чини ми се и Његоша врло често, ово је било, овако, његошевски – цилитница не погоди циља. Не може човек да се препозна у

осуди оних који позивају на вешања, да се препозна сам, а онда каже – не, ја то не подржавам. Морате да одлучите да ли ви то подражавате и препознајете се или не.

Шта је питао Александар Вучић? Питао је нешто што занима све у овој земљи. Питао је одакле Драгану Ђиласу 25 милиона евра стечених за време, колико?, четири године обављања државне функције, за четири године бављења политиком. То је логично питање. То занима сваког у својој земљи.

Поставио је питање одакле милиони евра на рачуну Вука Јеремића. Чиме се он бави? Чиме је он то заслужио, зарадио? Кад му постави питање отворено у емисији неко, а поставили су му питање више пута на тим вашим медијима са којима се поистовећујете и ви овде присутни, велики координатори оног савеза тајкунско-љотићевског, знате ко сте, знате, препознали сте се вероватно међу првима, међу свима овима који позивају на вешања и силовања. Е, ви. Дакле, кад то неко пита Јеремића, слеже раменима и муца – па не могу да вам кажем, па није пристojно да вам кажем. Поставио је питање Александар Вучић, опет за тог Јеремића везано, што сваког у овој земљи занима, за шта тачно, за коју тачно услугу је добио оних 200.000 евра од Катарске амбасаде у Берлину. То је питао Александар Вучић.

А они које погађа што их неко подсећа да су се сами идентификовали као следбеници Димитрија Љотића, као следбеници Марисава Петровића, као следбеници оних који су децу на стрељање водили, ти имају проблем не са нама, не са Александром Вучићем, него сами са собом. Тај проблем нек реше интерно, сами са собом свако понаособ, или са онима који до њих седе. Док седе ту где седе, док једном речју не осуђују силовање и позивање на вешање, па то су о чему сада слушају, то су што им пријатељи говоре. Сви су они и Веселиновић и Ного и Ђилас и Јеремић, наставите ви сами, никакве разлике нема.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Очигледно да се у том савезу за промене, за почетак да кажем, одричу свега и свачега. Јуче Веселиновића, данас Нога, бог зна чега све, свак свакога или свачега, једино чега се не одричу и што их окупља су Ђиласови милиони и мржња према председнику државе. Али добро је да је та политика огољена и приказана на овај начин коначно, ево, и у Парламенту.

Вратио бих се на закон, тј. на законске предлоге који су данас пред нама, и почећу опет од овог закона о планирању и изменама и допунама Закона о озакоњењу објеката, јер ми је некако и дат увод од стране

претходног говорника и направио је једну ретроспективу свега онога што се дешавало у прошлости и што је претходило и овој ситуацији и овим законским решењима која су данас пред нама.

Негде имам дојам да је у ствари ово само наставак оног храброг искорака који је направила Влада на чијем челу је био данашњи председник Републике Александар Вучић и наставак борбе против нелегалне градње у Србији.

Међутим, треба знати, министарко, да ово није неки скори проблем. Ово је вишедеценијски проблем у Србији, који своју кулминацију доживљава после 2000. године и власти оног несретног ДОС-а. Вратићу се назад и направити једну ретроспективу шта је то што је претходило свему овоме.

Ви знате да се у то време грађевинска дозвола у Србији чекала две до три године. То је један од узрока. Други узрок је један озбиљан број привилегованих појединаца који су имали ту привилегију да избегну законску регулативу и да граде без потребне документације, који су по правилу били блиски тадашњим властима.

Шта су последице? Последице су веома озбиљне. Последице су то да имате у то време Србију на 175. месту у свету по брзини издавања грађевинских дозвола. Имате озбиљно урушену грађевинску индустрију, када многе велике грађевинске фирме у Србији нестају у оној несретној и пљачкашкој приватизацији. Имате као последицу отпуштање радника из истих тих фирми и на крају, као резултат свега, два милиона незаконито изграђених објеката у Србији. То је крајњи резултат и то је резултат који ће сачекати Владу Александра Вучића и министарства те Владе.

Тада у ствари почиње тај велики посао. Већ сам почетак и велика ствар је било пописивање свих тих објеката, што је поставило темеље за озбиљно решавање и суочавање са овим проблемом. То је нешто што је први пут урађено у историји. Озбиљно је евидентирано и пописано два милиона објеката у Србији.

Данас као последицу, у ствари као нешто што је претходило свему овоме и овим данашњим законским решењима, имате брже издавање грађевинских дозвола, где се чека до неколико дана, у мојој Суботици свега два до три дана, колико знам. Чак се и на сајту вашег министарства Суботица налази као један од пет градова у коме се грађевинске дозволе најбрже издају. Имате озбиљно покретање грађевинске индустрије. Уместо 500 градилишта, колико сте имали активних за време Ђиласа као лидера тог несретног савеза, имате негде око 2.500 активних градилишта у Србији. Исправите ме, министарко, ако грешим.

То је један озбиљан искорак када је ова ствар у питању. Због свих тих олакшаних процедура које су се десиле у међувремену, имате и мањи

број случајева нелегалне градње. Додуше, не могу са неког људског аспекта да критикујем један део људи који су у том периоду успели да изграде своје стамбене објекте и тако збрину породицу и нађу минимум неки сигурности за сопствену породицу, али број тих случајева као последица свих ових законских решења је смањен на минимум. Да би Србија знала, ти случајеви и дан-данас постоје и то нико не може да негира. Међутим, овај закон који је данас пред нама је у ствари наставак борбе против те нелегалне градње. Њиме ћемо, пре свега због грађана Србије, опет направити један храбар искорак.

Морам рећи да то заиста и јесте један храбар искорак, јер ћемо и без судских решења приступати рушењу нелегално изграђених објеката, јер знамо да ти судски процеси у управном поступку у Србији трају и по неколико година.

С обзиром на то, министарко, да правите један овако храбар и реформски искорак, ми смо и досада као посланици Српске напредне странке у овом уваженом дому подржавали такве реформске и храбре законске предлоге и будите сигурни да ћемо на трагу тога подржати и овај који је данас пред нама.

Ја сам овим хтео да направим једну ретроспективу свега онога, да не бисмо у Србији то сакривали некаквим плаштом, шта је то што је довело до ове ситуације и шта је то што радимо да изађемо из онога у чему смо се не својом кривицом нашли.

Мало ћу се дотаћи и овог предлога закона о грађевинским производима, просто, кратко. Мислим да ниједан добронамеран човек, нити посланик у Србији не може бити против тога да се ствари у било којој области живота уређују па и у овој. Ово је први пут, онај закон о којем сам малочас говорио је наставак, а ово је сад први пут да уређујемо једну овакву област када је у питању овај грађевински сектор. Утврђујемо неки минимум квалитета и стандардизацију грађевинских материјала од којих сви данас градимо своје објекте. То ће, пре свега, бити на корист грађанима Србије који ће да граде своје објекте или да прометују некретнине. Знаће који је квалитет тих објеката које купују, како су и којим материјалима изграђени и имаће, да кажем, неке минималне еколошке стандарде, тј. биће задовољени неки минимални економски стандарди.

Што се тиче привреде, мислим да је ту учинак недвосмислен. То ће, пре свега, допринети оном здравом делу привреде који на тржишту наступа са принципа здраве конкуренције, једне здраве тржишне утакмице. Отвориће им једна нова врата великих европских тржишта где су ови стандарди услов и где важе ови стандарди које ви данас нама народним посланицима предлагате кроз овај законски предлог.

Ето, укратко, ова два закона, осврнуо сам се на све оно што смо имали у прошлости, на оно што сте радили од 2014. године посебно до данас. Још једном да вам кажем, с обзиром на то да се ради о храбрим искорацима, о ономе што је Србији било потребно све ове деценије, ми из СНС-а ћемо подржати и ова два, али и остале законске предлоге који су данас пред нама. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала вам на вашем мишљењу и коментарима везаним за законе.

Волела бих само да додам као информацију да је за време Драгана Ђиласа било нешто око 300 градилишта у Београду, а на територији Републике Србије нешто испод 500 градилишта. Године 2015 – 12.000, 2016. године 16.000 градилишта, 2017. године 20.000 градилишта, а у септембру 2018. године 33.249 градилишта активних на територији Републике Србије. Од тога је готово 5.000 градилишта на територији Београда. То су резултати рада који се виде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Марија Јевђић.

Изволите, колегинице.

МАРИЈА ЈЕВЋИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштована министарко, колегинице и колеге народни посланици, на самом почетку желим да истакнем да ће Јединствена Србија подржати све предложене законе који су на дневном реду данашње седнице.

Госпођо Михајловић, у вашем јучерашњем излагању могли смо чути да се на дневном реду налази један потпуно нови предлог закона из области грађевинских производа. Оно што је битно код овог предлога закона је да се њиме уређује тржиште грађевинских производа и подиже се ниво квалитета материјала који се користе у градњи путева, мостова, зграда и других објеката, а такође се остварују и повољније цене за инвеститоре услед конкуренције међу произвођачима.

Мислим да ће нов закон допринети да домаћи произвођачи буду конкурентнији на европском тржишту, јер ће се и у Србији примењивати једнаки стандарди као и у осталим земљама чланицама Европске уније. Сада, када кажемо да ће се примењивати европски стандарди, то значи да они категоришу производ, али да држава треба да одреди који је производ квалитетан, а који није за употребу.

Надзор квалитета треба да буде озбиљан и да се зна шта се тражи од сертификата и ја немам сумње да ће управо и бити такав и да ће инспектори кажњавати све оне који не буду испоштовали степен квалитета робе прописан законом, јер је безбедност наших грађана

најбитнија. Са друге стране, нови прописи даће додатни подстицај развоју грађевинарства и омогућити да објекти који се граде буду пре свега безбедни и еколошки прихватљиви, чувајући животе и здравље људи.

Земље у нашем окружењу већ су донеле овај закон, а ја ћу као илустрацију колико је он битан, изнети податак да је на пример Словенија, након усклађивања свог закона са европским стандардима, само у области производње бетона и бетонских производа у периоду од 2002. до 2006. године повећала број фирми у овој области за 7%, а приход од продаје производа словеначких фирми на територији Европе порастао је у том периоду за чак 80%.

Овај предлог закона представља и предуслов за приступ међународном тржишту, али отвара и приступ тржишту Европске уније. Око 500 милиона потрошача има на том тржишту, на шта ми из ЈС гледамо као добру прилику за домаће произвођаче да своју производњу унапреде за велико тржиште на коме могу да послују.

Што се тиче Предлога закона о ваздушном саобраћају који је донесен 2015. године, новина која је предложена овим изменама и допунама доноси планове изградње самих аеродрома у складу са новим стандардима.

Просто не могу, као посланица која долази из Краљева, да не искористим прилику, када већ говорим о изградњи аеродрома, да вас подсетим колико је битно не само за Краљево, него и за цео Рашки, Моравички и Шумадијски округ, да се Аеродром „Морава“ у Лађевцима стави у функцију. Овај аеродром пре свега има огроман утицај на побољшање економске слике тих округа, отвара могућност да инвеститори виде тај део Србије као повољније место за отварање фабрика. На пример, у Краљеву је почела изградња две велике фабрике које ће до 2023. године упослити 7.500 људи и верујем да ће им отварање овог аеродрома умногоме олакшати пословање.

Оно што је такође од изузетне важности, али пре свега хитности, јесте почетак изградње моравског коридора. То је област од Појате до Прељине, где живи 500.000 становника и послује чак 25.000 предузећа. Можете мислити колико ће и грађанима и привредницима значити боља и бржа повезаност са ауто-путем, а такође је јасно да је од круцијалног значаја за сваког потенцијалног инвеститора близина ауто-пута и аеродрома и нешто што одређује где ће подићи фабрику. Отварањем аеродрома и изградњом моравског коридора би се заокружила слика економско-привредног напретка тог дела Србије.

Када говорим о Предлогу закона о озакоњењу објеката, треба истаћи да ће се њиме омогућити много брже и ефикасније уклањање нелегалних објеката, као и да се онемогући промет, односно продаја

објекта који немају коначно решење о легализацији. Сам проблем бесправне градње постоји уназад неколико деценија и труд и саме Владе и вашег министарства да се овом проблему стане на пут је огroman. У Србији тренутно постоји око два милиона нелегалних објекта и у процес легализације укључене су све службе, али мислим да првенствено треба више да се ради на освешћивању грађана и апеловању да што пре уђу у поступак озакоњења својих објекта. Циљ овог предлога закона је да поступак легализације буде бржи, једноставнији, ефикаснији и, што је за грађане Србије најбитније, јефтинији.

На самом крају ћу поновити да ће Јединствена Србија у дану за гласање подржати све предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Марија Јањушевић. (Није ту.)

Реч има народни посланик Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША Ст. ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Пре него што почнем излагање, хтела бих само вас лично да замолим да убудуће, пошто овде постоје две Наташе Јовановић, народне посланице, мене прозивате као Наташа Ст. Јовановић или Наташа (Станоје) Јовановић, јер долазим у врло непријатну ситуацију. Има и појединих колегиница које имају два презимена, па прозивате једно и друго. Према томе, мислим Наташа Јовановић... Пошто постоје две Наташе Јовановић, инсистирам...

(Председавајући: Али је само једна у сали.)

Тренутно да. Е, тако.

Поштована потпредседнице Владе са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поштована потпредседнице, многи вас критикују али без реалних аргумената јер све што ради Министарство је транспарентно, јер се ради о инфраструктури и грађевинским пројектима који су одмах видљиви и употребљиви. Грађевинарство је стратешки једна од најважнијих привредних грана и обезбеђује објекте, инфраструктуру за све привредне и социјалне категорије.

Огромна је област која обухвата ваше министарство и неки би рекли да је то мушки посао, али ја се не слажем. Жене по својој природи поклањају више пажње детаљима, организованости, самодисциплини и свакако, емпатија и женска интуиција у послу није занемарљива. Тако да је у вашем министарству у правом смислу на делу родна равноправност.

Закони који су пред нама су врло модерни и сви су усмерени на то да се уклоне уочене неправилности у пракси, а са друге стране ускладе са законима Европске уније јер су земље ЕУ радиле многа усклађивања пре нас, а далеко су економски развијеније. Усклађивање у области нпр.

грађевинских производа су радиле и све земље у нашем окружењу. У Србији је седиште нпр. транспортне заједнице Западног Балкана, седиште асоцијације за инфраструктуру и саобраћај у оквиру механизма 16+1 и учесник је у пројекту „Један појас – један пут“. Основни циљ је побољшање повезаности у региону и смањење нефизичких баријера како би се повећао проток робе и људи јер то значи инвестиције, то значи радна места, бољи живот грађана, а то значи и одрживи развој.

Србија се труди да сарађује са свима, иако јој се то замера, који могу допринети бржој обнови и напретку земље, јер једини интерес је добробит грађана Србије. На пример, руски кредит је уложен у модернизацију деонице железничког Коридора 10 и барске пруге, а у плану су нови пројекти, укључујући изградњу новог диспечерског центра, наставак реконструкције пруге, електро радови на деоници Стара Пазова – Нови Сад, затим, део брзе пруге Београд–Будимпешта.

Министарка је имала састанак са представницима Светске банке у Србији да поред изградње Коридора 10 обнове путне мреже, врше реформу у сектору грађевинских дозвола, а веома је важна и реформа предузећа „Путеви Србије“ зарад ефикасног пословања и јасног дефинисања обавеза и одговорности у што квалитетнијем одржавању путне мреже.

Важно је, такође, да грађани Србије знају да је представница Светске банке Карла Гонзалес Карваџал похвалила резултате Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре уз напомену да је Србија модел земљама у региону како да се изазови претворе из прилике у напредак.

Многе моје колеге су причале доста о законима и ја се у потпуности слажем са њима, зато сам своје излагање хтела да формирам на мало другачији начин пошто смо већ на крају овог дугог дана, тако да желим да грађани знају да није занемарљиво што је Светска банка, нпр., као једна веома важна организација, препоручила и поручила да можемо рачунати на њихову подршку и помоћ Србији на путу ка Европској унији. На почетку мог излагања сам поменула родну равноправност а о томе се причало и на састанку са Светском банком, како укључити родну равноправност у сектор транспорта јер жене су веома важан део економског развоја сваке земље и да се мора пружити много већа мобилност жена и приступ транспортном сектору.

Пред нама је десет закона из области грађевинарства и саобраћаја. Измене Закона о озакоњењу објеката и Закона о планирању и изградњи дају грађевинским инспекторима и локалној самоуправи нове могућности за још ефикаснију борбу против неодговорних и бахатих инвеститора који граде без дозволе и покушавају да зарад зараде крше закон. На пример, у

Закону о транспорту опасне робе је неопходна полиса осигурања за штету начињену животној средини. Ми смо овде прошле седмице имали законе из области животне средине и ово је пример и доказ како наша цела Влада ради са једним те истим циљем на заштити животне средине и усклађује своје законе са истим циљем.

Раније смо из вашег министарства имали веома важне и веома реформске законе које смо подржали. Један од њих је свакако и Закон о становању и одржавању зграда. Овде само треба да подвучем да је веома важна контрола.

У дану за гласање подржаћу све предложене законе јер сматрам да су квалитетно сачињени и захваљујем се тиму из Министарства који је сачинио припрему за ову седницу како бисмо се ми народни посланици адекватно упознали са великим бројем закона. Захваљујем свима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Миладин Шеварлић.

(Није ту.)

Реч има народни посланик Милован Кривокапић.

Изволите, колега.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, колегинице и колеге, пре него што кренем са дискусијом везаном за измене и допуне Закона о планирању и изградњи, морам да кажем да је Закон о планирању и изградњи који смо донели пре три године дефинитивно био прекретница у привлачењу инвестиција у нашу земљу.

Дакле, од доношења наведеног закона протекло је довољно времена да се претходне законске одредбе тестирају у пракси и да се изведе закључак о томе у ком смеру треба даље вршити измене и допуне закона како би се одређени концепти додатно дефинисали, унапредили, односно поправили и предвидела се нова решења. Увидела се потреба да се у кратком временском периоду успоставе неопходни правни и економски механизми како би се привукле приватне инвестиције које подразумевају изградњу објеката, што ће допринети отварању нових радних места, како у грађевинарству тако и у другим областима, а што има за резултат јачање целокупне привредне делатности.

Наш председник Александар Вучић улаже огроман рад и енергију да са Владом Републике Србије креира што бољу инвестициону климу, која привлачи стране и директне инвестиције, и то је један од приоритета наше економске политике. Нажалост, за време Владе коју је водила ДС, привреда Србије је разорена и земља уништена. Грађани су остали без посла, без хлеба, без наде и перспективе. Много се радило претходне четири године и свесни смо да наша држава не може бити одмах богатија,

али свакако може бити уређенија и праведнија и у том циљу се и доносе нови закони и измене и допуне постојећих.

Изменама и допунама овог закона решава се више проблема који су се јавили у пракси, а између осталог се омогућава брже и ефикасније доношење измена планских докумената и њихова размена у дигиталном и електронском облику по моделу спровођења обједињене процедуре као и да се инвеститорима омогући још лакше и брже прибављање акта за изградњу уз смањење трошкова, чиме се додатно повећава инвестиција у области грађевинарства.

За Србију су инвестиције основ привредног раста, технолошког напретка, конкурентности и извоза, запослености и прихода. Сасвим је сигурно да ће се новим одредбама увести припремни радови а у циљу несметаних реализација великих инфраструктурних пројеката и створиће се правни оквир који ће још више да подстакне уређену и контролисану градњу. Могу сасвим слободно да кажем да је ово за Србију стратешки важан документ који има за циљ побољшање услова пословања за инвеститоре који желе да граде у Србији, који ће довести до повећања учешћа грађевинарства у БДП-у, затим до повећања укупног привредног раста, унапређења конкурентности српске привреде и отварања нових радних места. Предложена решења ће имати и непосредан ефекат на инвеститоре, привредна друштва, предузетнике, као и на државне органе Републике Србије.

Морам да нагласим да је овај закон изузетно комплексан и потребно је изменама и допунама додатно дефинисати и регулисати одређене области како бисмо у будућем периоду имали користи у смислу додатног смањења трошкова процедура, затим уштеде времена потребног за добијање дозвола, ефикаснијег рада државних органа, што ће за резултат дати смањење цене изграђених објеката.

Сагледавајући свеобухватно ефекте овог закона, Српска напредна странка је мишљења да га треба усвојити јер се на тај начин обезбеђују претпоставке за његову примену.

Други закон који сам припремио су измене и допуне Закона о безбедности саобраћаја на путевима, али га нећу дискутовати да бих осталим колегама оставио времена за дискусију. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

(Није ту.)

Реч има народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

(Није ту.)

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић, још 45 секунди преосталог времена.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Желео бих на крају ове расправе да констатујем да је јучерашње заседање Народне скупштине Републике Србије прекинуто од стране председавајућег када смо поставили низ питања министру о дивљој градњи у Србији и шта је она урадила за шест година власти Српске напредне странке да заустави дивљу градњу, а посебно симбол дивље градње на врху Копаоника, иза кога стоје директно криминалци из редова Српске напредне странке.

Са друге стране, и данас је колега Весовић поставио низ конкретних питања министру, такође је отђутала, а једино што умеју, то је да нападају једног часног грађевинског инспектора који је већ четири године у пензији. Питам се – пошто је Милисав Обрадовић четири године у пензији као грађевински инспектор у Чачку, ко сада омогућава дивљу градњу у Чачку иза које стоји градоначелник Чачка Милун Тодоровић?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Марко Парезановић.

Изволите.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Поштована потпредседнице Владе, некако ми је увек драго када ваши закони дођу у Скупштину, а драго ми је зато што могу доста да причам о томе колико се важних пројеката гради у централној Србији, поготово у граду из ког долазимо, у граду Чачку, колико се гради у последњих неколико година, у време владе Александра Вучића, у време када је Александар Вучић председник Србије, а у исто време и да кажем колико се није градило и колико је Чачак био девастиран у време када су на власти били ови из Савеза за Србију.

Наравно, када причам о свим тим инвестицијама, оно што сам много пута рекао сада ћу и да поновим, и увек ћу понављати, до 2012. године ни један једини километар ауто-пута није изграђен у централној Србији. Сада, захваљујући Коридору 11, који се увелико гради, Моравском коридору, са чијом градњом ће се ускоро кренути, можемо очекивати да град Чачак и централна Србија постану чвориште ауто-путева, што је за будућност овог дела Србије од несагледивог значаја.

Они који нас питају зашто касни Моравски коридор, зашто није раније изграђен, могу своје колеге из Савеза за Србију да питају зашто је 12 година каснио не само Моравски коридор, него и Коридор 11 и сви други коридори у делу Србије где живим ја и где живе моје колеге, дакле у централној Србији.

Када је у питању Закон о озакоњењу објеката, јасно је да је влада из 2015. године, када је и донет овај закон, прва влада која је уопште кренула да се на озбиљан начин бори са проблемом нелегалне градње и да пре тога

нисмо имали апсолутно никакве активности на том пољу. Претходници, питање је да ли су могли уопште само да преброје све нелегално изграђене објекте, а камоли да нешто ураде по том питању.

У том смислу ове измене сматрам да су веома добре зато што је пракса показала да постоје одређени проблеми када се нелегални објекти одмах не сруше и када се њима тргује, и када се у одређене зграде уселе породице са децом. Практика је показала да је тешко у таквим ситуацијама реаговати. Управо ове измене треба да омогуће да овај закон буде ефикаснији.

Ми смо се у Чачку много трудили да пребројимо све нелегалне објекте и било нам је јако тешко и стигли смо до тих неких 95.000 нелегалних објеката, и оно што је било занимљиво јесте да је већина тих објеката изграђена у време када је Милисав Обрадовић био шеф свих инспекција у граду Чачку. Не знам што то појединце боли када је то истина, а поготово оне појединце који би да нам данас држе предавање о нелегалним објектима и да нам причају о томе шта је све изграђено и да први помињу чланове породица.

Пошто је и моја породица током јучерашњег дана поменута, само бих да кажем да бих ја био срећан да су код већине од тих 95.000 нелегално изграђених објеката у време Милисава Обрадовића ту били потпорни зидови и заштитни бедеми, не би нам се дешавале оне катастрофе из 2014. године и 2016. године да је неко мислио на превентиву. Али то су углавном биле зграде, станови, све оно чиме може да се тргује.

Данас нема потребе за тим из простог разлога што је могуће грађевинску дозволу добити за 28 дана. Некада вам је требало неколико месеци или неколико година да до грађевинске дозволе дођете.

Када већ говоримо о свим инвестицијама, волео бих да вам покажем шта је то што данас Савез за Србију нуди нашим грађанима и то се најбоље види на примеру Драгачева. Пошто нису могли да понуде никакве инвестиције за 12 година, они данас грађанима Драгачева нуде, веровали или не, сапун са логом Савеза за Србију. Ево, лепо пише, Савез за Србију Драгачево, на дар грађанима Драгачева. Само што им ја ипак саветујем да овај сапун примене на себи. Прво да га дају Жељку Веселиновићу, а онда и Срђану Ногу. Једино нисам сигуран да постоји сапун који њих може да опере. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику, народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Мислим да је ово коректно са ваше стране и да је ред да ја то кажем.

Наиме, већ два дана се на један бестидан начин овде вређа и клевета један частан човек који је пре четири године отишао у пензију а да није имао ниједну мрљу у својој каријери, о чему зна читав град Чачак.

Читав град Чачак се смејао када је Велимир Илић у своје време, као коалициони партнер Александра Вучића, нападао мога оца и монструозно га вређао и измишљао, говорећи о некаквој корупцији у његовом раду.

Управо је Милисав Обрадовић био инспектор са највише поднетих налога за рушење бесправних објеката у граду Чачку, а ја сам и образложио зашто ти објекти нису срушени. Зато што не добијаш асистенцију полиције, зато што суд пресуђује онако како одговара локалним тајкунима и политичарима и зато што градска управа неће да издвоји средства за рушење нелегално изграђених објеката. Грађевински инспектор је, то грађани Србије треба да знају, немоћан да сруши нелегални објекат ако не добије асистенцију суда, полиције и градске управе.

Дакле, у овој ситуацији имате једног часног и поштеног грађевинског инспектора за кога сви у граду Чачку знају да је управо био најстрожи поштовалац закона и противник нелегалне градње, да би га неко овде два дана и годинама уназад развлачио а да нема никакве судске пресуде, да нема никаквог доказа, да све почива на вери ономе што је рекао Велимир Илић, људи! Човек који је слагао све што је икада у животу изговорио. Уосталом, зар тај исти Велимир Илић није недавно говорио о Александру Вучићу и Андреју Вучићу као највећим криминалцима? Па да и ту верујемо Велимиру Илићу да је у праву, да су Александар Вучић и Андреј Вучић највећи криминалци, па не можете једном поштовати оно што каже Велимир Илић, у случају оца Бошка Обрадовића, а када говори о Александру и Андреју Вучићу, онда Велимир Илић лаже. Па кад лаже Велимир Илић? Одлучите се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реплика, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Па не знам када лаже координатор Савеза за Србију. Године 2013. када је Велимир Илић дао изјаву везано за проблем Градске инспекције за урбанизам у Чачку, господин координатор је рекао за свог садашњег шефа: „Драган Ђилас је ушао у посао са медијима у време режима Слободана Милошевића, када су то могли или страни агенти, попут његовог компањона са почетка Б92 Верана Матића, или поуздани људи брачног пара Милошевић попут Славка Ђурувије или Жељка Митровића, који су касније променили страну. Није познато чиме се бавио и шта је радио до 2004. године док није постао члан Демократске странке. Отада профити његових фирми нагло

расту за неколико стотина пута и за неколико година они постају милионери. Највеће богатство Ђилас је згрнуо препродајом рекламних секунди на РТС-у, ангажовањем својих фирми за услуге у градским управама у Београду, чији је градоначелник, добијањем за клијенте државних предузећа под контролом Демократске странке или страних фирми којима се пре тога омогућава повлашћено пословање или пљачкашка приватизација у Србији, што све представља незабележену врсту медијског монопола“. То је господин координатор рекао за свог садашњег шефа Драгана Ђиласа.

Што се тиче помињања породице, ево, овако изгледа неслобода медија у Србији. Ово вам је насловна страна данашњег НИН-а (показује недељник), где се на најбруталнији могући начин напада отац Небојше Стефановића Бранко Стефановић, а да би господину координатору било јасно ко се овде супротставио америчком амбасадору, на последњој страници НИН-а имате твит госпође Јелене Стевовић, која је, каже, секретар редакције НИН-а: „Ниси ти ту, амбасадоре, да исправљаш новинаре, него да одговараш на питања“, брецнуо се Вучић на америчког амбасадора Скота. То је одговор свима онима који су тврдили како Александар Вучић није реаговао на изјаву амбасадора Скота да Косово није тзв. држава, него права суверена држава.

Иначе, господин координатор би такође требало да зна да је његов велики пријатељ, амбасадор САД-а, пре два дана...

(Председавајући: Приводите крају.)

Ево, завршавам, господине Арсићу.

... Посетио Градски одбор Демократске странке у Вршцу и том приликом је поклатио Градском одбору Демократске странке у Вршцу, његовом коалиционом партнеру, књигу „Америка, историја у уметности“, а вршачке демократе су његовој амбасадорској екселенцији поклатиле збирку познатог сликара и мултимедијалног уметника Живка Грозданића Гере „Герикатуре“.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 104. Пословника.

Господине председавајући, указујем на ово, али ценим вашу попустљивост зато што сте колеги Обрадовићу дали реч, без обзира на то што нико није поменуо ни његову партију, ни његову посланичку групу, а ни њега самог. Ваше дискреционо право по 3. ставу је било такво и ви сте њему дали реч, али при томе је он изнео неколико неистина и тиме повредио достојанство Народне скупштине.

Дакле, службени податак указује на следеће, да је тај инспектор и шеф инспекције Обрадовић у Чачку у катастру имао 44.950 уписаних објеката и имао је 95.326 неуписаних објеката. Дакле, ни сваки трећи није био уписан. Толико о части, поштењу, моралу итд.

Ценим вашу попустљивост што дозвољавате слободу збора и говора. Јесте да се они не појављују, појаве се само када имају нешто да кажу, иако у Народној скупштини тај исти колега Обрадовић каже опозиционом представнику – ти не можеш да говориш, изађи напоље! Толико о њиховој демократичности, толико о њиховој правди, толико о њиховој демократији, толико о њиховом поштењу.

На крају, нешто сам приметио. Приметио сам и ја да је тај грађевински инспектор пре четири године отишао у пензију. Нема више дивље градње у Чачку.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ристичевићу, колега Обрадовић је добио право на реплику на спомињање посланика из његове посланичке групе.

По Пословнику, народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Поштовани председавајући, члан 107 – достојанство. Увреде на рачун породице председника Александра Вучића и прескакање истине од стране координатора који је синоћ са некрунисаним краљем противзаконите градње Миланом Стаматовићем у Новој Вароши просипао економску и патриотску демагогију. Зашто тада на тој трибини нису рекли и објаснили како је Милан Стаматовић, иначе металостругар, као председник општине сам себе овластио да буде начелник општинске управе, а као такав потписао локацијске услове за 1.000 квадрата градње њему подобних људи на Златибору?

Да ли је објаснио његов колега из савеза за не знам ти шта грађанима да се не сећа када је на Златибору спроведен поступак јавне набавке? Да ли је објаснио да је стотине милиона динара ненаменски потрошених средстава његов колега, који је синоћ Нововарошане убеђивао у њихово поштење, по извештају државног ревизора потрошио, а прошао са опортунитетом. Не смемо то да коментаришемо. Смемо да се чудимо.

Каже – ако смо то радили, што нас не хапсите? Па није наше тужилаштво. Задње су они флертовали и задње са тужилашством су они радили и чек, када је у питању тужилаштво, хајде да видимо како ће да реагује, него све некако заборависмо шта он мисли о томе што његов човек прети вешањем председнику Србије и председници Владе. Захваљујем.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, немате право на реплику.

(Александар Мартиновић: Има право, он је шеф целој опозицији.)

Па није он шеф целе опозиције, колега Мартиновићу. Нису они још регистровани. Ја знам шта су посланичке групе.

Цитирао је један ваш чланак ни у каквом негативном контексту.

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче господине Арсићу, поштовани народни посланици, поштовани грађани Србије, поштована министарко са сарадницима.

Драго ми је, поштована министарко, што сте врло често овде међу нама у овом високом дому Народне скупштине. То говори о вашем преданом раду али и ваших сарадника и о вашој посвећености. Зато немојте да бринете што сте ова два дана били мета увреда, јер они који су вас вређали не знају ништа друго него да вређају. Немају идеје и немају програме. Видите како свакодневно нападају нашег председника Александра Вучића управо зато што оставља велике победе иза себе. Напомињем да га нападају управо они који би дали веру за вечеру.

Посланик Двери Срђан Ного, поштовани грађани Србије, позвао је на брутално убиство премијерке Ане Брнабић и председника Републике Александра Вучића. Оптужио је премијерку да је хрватски шпијун кога треба обесити насред Теразија и додао: „а онда треба то урадити и председнику државе Александру Вучићу“.

Поштовани правници Србије и адвокати, да ли можете веровати да ово изговара један правник и један адвокат? Па није можда ни чудо пошто припада фашистичкој организацији која негује Љотића, Љотићеву баштину и нису се никад одрекли тога.

Погледајте другог народног посланика, Ђорђа Вукадиновића званог Влах, који је 17.10.2018. године у 16 сати и једну секунду изрекао: „Маријан Ристичевић је сељак и треба да седи испред сеоске кафане и испија пиво, а не да седи у Парламенту“. Тиме је унизио не само уваженог народног посланика Маријана Ристичевића, који је један од најактивнијих и најредовнијих у овом високом дому, него је увредио и све пољопривреднике и наше сељаке. Ја га позивам, ако има мало храбрости, нека се извини не само Маријану Ристичевићу него свим нашим сељацима широм Србије.

Уважени народни посланици, само неколико реченица о Закону о озакоњењу објеката. Према овом предлогу закона о озакоњењу објеката који нису легализовани јер не испуњавају услове прописане законом, моћи ће да се руше одмах након другостепене одлуке, то је важно, односно на основу коначности. Више неће морати чекати исход евентуалног управног спора и то је врло битно и то је врло важно. Држава сада преузима ризик накнаде штете у случају да управни суд реши супротно, међутим, по

новом предлогу, по новим одредбама, и власник парцеле на којој је изграђен бесправни објект биће одговоран за нелегалну градњу, и то је врло важно.

Поштовани грађани Србије, овај савез за другу пљачку Србије, како се зове, Савез за промене, прва је била када су били у ДОС-у, у којој седе Драган Ђилас звани Ђики Мафија, Вук Јеремић звани Вук Потомак, Бошко Обрадовић у народу звани Лупетив, Јанко Веселиновић звани Јанко Станокрадица, украо је стан у Обровцу Милице Баџи у Браће Курјаковића 7, Ђорђе Вукадиновић у народу познат као Ђорђе Влах, Саша Радуловић звани Краљ Стечаја, Борис Тадић звани Липицанер, Балша Божовић звани Голобради Гусар са Малдива, ишао да летује тамо, Саша Јанковић звани Сале Прангија, убио му се човек у стану пиштољем или топом, прангија значи мали топ или пиштољ, Ненад Чанак звани Гиџоје Неша, Чеда Јовановић звани Чеда Шмркановић, Сергеј Трифуновић звани Пишоје, тај је изјавио да би пишао по гробу председника Републике, Душан Павловић звани Дуле Порнићанац, снимао филмове и више нема прст образа да се појави у овом високом дому, Душан Петровић звани Душан Кравоубица, наредио да се покоље 250.000 крава за годину дана, и на концу Срђан Ного звани Вешалоубица од данас, појавило се у једном листу већ данас, у сутрашњем наслову, јер је, видите, позивао на убиство и на вешала Ану Брнабић и нашег уваженог председника господина Вучића, нису придавали важност грађевинарству, већ су уништавали пљачкашком приватизацијом државу Србију.

Испумпали су, поштовани грађани, 51 милијарду евра из земље. Уништили су нашу прошлост. Уништили су нашу садашњост. Уништили су они будућност наше деце, а да су остали на власти још само годину дана, уништили би и наше корене. И ево их поново. Окупили су се у савезу за другу пљачку Србије. Поново су у том савезу, а то је један савез превараната, лажова, лопужа, луфтигуза и, како мој колега Ристичевић каже, варајића, пељешановића и мутибарића.

Српска напредна странка гласаће за овај закон. Хвала.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По ком основу, колега?

(Бошко Обрадовић: По три.)

По три?

(Бошко Обрадовић: Поменуо је народни посланик Бошко Обрадовић. И Ђорђе Вукадиновић исто...)

Ево, први се пријавио Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Дакле, што се тиче САД-а, мислим да нема већег пријатеља онима који су нас бомбардовали од актуелног председника Србије Александра

Вучића, који се онако лепо грлио са Билом Клинтоном, ратним злочинцем, на састанку фондације Била Клинтона. Али да не дужим, знају сви колико он воли све ратне злочинце, од Тонија Блера до Била Клинтона.

Овде је важније следеће питање – како сте овако расположени да будете против бившег режима, а недавно сте за председника општине Мајданпек поставили господина Поповића, у два мандата председника општине Мајданпек из редова Демократске странке? Тада вам је био лопов и криминалац, а сада, када је прешао у ваше редове, сада је најбољи кандидат за председника општине и ви сте га као Српска напредна странка поставили за председника општине. То је ваш проблем и са Драганом Ђиласом. Да је Драган Ђилас пристао да постане потпредседник Вучићеве владе, данас би био највећи економиста света. А кад је одбио да буде заједно са вама у Српској напредној странци и није пристао да буде Горан Весић, онда је, наравно, све ово друго што ви помињете.

Значи, сваки жути, тзв. жути кога ви оптужујете да је криминалац и лопов, одличан је кад пређе у редове Српске напредне странке и онда му дајете аболуцију за сав лоповлук – Горан Весић, Синиша Мали, нови председник општине Мајданпек.

Кључна ствар, Срђан Ного. Што не поменете грађанима Србије и кажете о чему је причао Срђан Ного у тој емисији због које га оптужујете и лажно преносите његово мишљење? Причао је о мигрантској кризи и последицама тога што хоћете у Србију да доведете више стотина хиљада миграната као услов да би Србија ушла у Европску унију. То је била тема. А да сам се ја јавно оградио од те изјаве, јесам на конференцији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, због достојанства Народне скупштине, не интересују ме разлози, апсолутно. Значи, сваки човек има право на свој став. Овде је била реч, немојте да правдате ту изјаву никако, овде не, бар кад ја председавам, да, уколико неко нешто уради, треба да буде обешен јавно на Теразијама. То се никад није десило да је било који народни посланик изјавио за ових 16-17 година, колико се бавим политиком. Никада се није десило. Претило се хапшењем, претило се овим, претило се оним, и то је за осуду, али убиство – не, никада.

(Бошко Обрадовић: Да сте ми дозволили да завршим, чули бисте.)

Ви сте рекли како смо ми погрешно протумачили. Не, ми смо протумачили онако како је речено. И молим вас, што се тога тиче, да Скупштину оставите на миру.

Затражите реч. Остало вам је још 20-ак секунди. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Дакле, ја сам се још јутрос у 10.00 сати на конференцији за медије у Чачку јавно оградио од изјаве народног посланика Двери Срђана Нога и рекао да су његове речи непримерене и неприкладне али да је тема мигрантске кризе важна и да не можете

сакрити истину од грађана Србије да намерава да Србију и празна српска села населите мигрантима. То је изјава.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Обрадовићу.

(Маријан Ристичевић: Повреда Пословника.)

По Пословнику, народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, нећемо да бежимо, као што каже професор књижевности, ни да каснимо, па ћемо на време да рекламирамо ову повреду Пословника.

Лако је оградити се од Нога. Хајде се оградите од Ђиласа. Хајде се оградите од себе.

Каже Бошко Обрадовић – истовремено позивам часне официре Војске Србије и МУП-а да ухапсе председника Србије. То је позив на пуч. Кажњиво Кривичним закоником, члан 309.

(Бошко Обрадовић: Тако је, стојим иза тих речи.)

Истине ради, ми нисмо потписници Даблинског документа. Дакле, на нас се не односи. То се односи на земље Европске уније, на Швајцарску, Норвешку и Лихтенштајн, колико се ја сећам. Дакле, сасвим измишљен податак.

Ја Европу нећу да браним од миграната. Они су им дозволили, заједно са пријатељима који су угурали ове у Парламент, они су им разрушили државе, нисам ја. Ја имам саосећање према тим мигрантима, али свакако Србија неће бити земља за мигранте, нити је Србија то потписивала.

Али, боже мој, нека се огради мало од своје изјаве. Нека се огради мало од Ђиласа. Они говоре о слободи медија, а при томе траже да се медији забране. Он седи са онима који су забранили „Национал“, тада водећи лист у Србији. Они су забранили, чини ми се, још неколико часописа. Растурање подгоричког „Дана“. Ти његови садашњи пријатељи су упали у БК телевизију са дугим цевима и забранили је. То су они који се залажу за слободу медија. То су они који се залажу за укидање ријалитија.

Овде имате Пеђу Д Боја, Б 92, емисија Драгана Ђиласа и његове фирме, овде ти је разголићени тај човек, са вршњаком, и како су то звали, вадио будалу. Кад је требало узети Пионирски град, отети деци да Ђилас направи новац, онда је то могло.

(Председавајући: Колега Ристичевићу, приводите крају.)

Онда нису били за забрану ријалитија. С ким си, с њим си. С ким си, онакав си. И зато Бошко Обрадовић треба... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ђорђе Вукадиновић, право на реплику.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Просто не знам шта рећи пре с обзиром на то да је уважени колега Атлагић успео да изрекне гомилу материјалних нетачности, лако проверљивих нетачности и неистина у вези са мојом маленкошћу, а вероватно и у вези са свим другим о чему је говорио, што иначе увек ради, и успут да направи толико фаулова да би председавајући увек могао да га прекине с обзиром на начин како квалификује људе. Даје им измишљене надимке и имена итд. Онда се при томе позива на неке као медије или неке неименоване изворе, који су тако не знам када некога назвали.

Знате како бисмо ми могли овде цитирати како називају не господина Атлагића, али рецимо вашег председника, како се назива у неким преосталим медијима и на друштвеним мрежама? Али ми то, наравно, нећемо да радимо.

Он је мене двоструко погрешно протумачио, односно интерпретирао цитирајући овај записник. Ми можемо да преслушамо снимак. Ја никада нисам нити бих, али то из другог разлога, увредио његовог колегу и цимера овде у Скупштини тако што бих га назвао сељаком. Мислим да би то била увреда за сељаке. Управо, читав смисао мог обраћања и мојих интервенција јесте био да се тај дотични говорник који се стално позива на достојанство Скупштине, а заправо је увреда за достојанство Скупштине и сваку институцију у којој седи, он се заклања иза сељака, он се заклања иза часног имена сељака.

Овде има много пољопривредника, господине Арсићу, много пољопривредника, људи који су са села или живе од пољопривреде. Никада нико од њих... Значи, часно обављају своју дужност. Само један постоји, само један постоји који злоупотребљава то. Као што има један испред Скупштине који стално галами и представља бруку за породице жртава косовског насиља и терора косовског 1999. године, тако има један у Скупштини који се стално заклања... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 107, господине Арсићу.

Мислим да је овде брутално погажено достојанство Народне скупштине. Господин који је мало Влах мало Србин, мало ДСС мало НС, мало Ђилас мало Јеремић, питај бога више шта, на најбруталнији могући начин је увредио Маријана Ристичевића рекавши да је брука за сваку институцију у којој седи човек попут Маријана Ристичевића.

На страну то што он изгледа не зна шта значи реч цимер. Цимер је неко са ким делите собу. Ја колико знам, Марко Атлагић са Маријаном Ристичевићем не дели собу. Можда господин Влах дели собу са Борисом Тадићем, пошто је Маријан показивао неке фотографије где су Борис Тадић и господин Влах у онако доста блиским физичким односима.

Али мислим да сте овај напад на најбруталнији могући начин на личност једног народног посланика морали да осудите и да зауставите, као што сте морали да реагујете на његову алузију на господина Симу Спасића који предводи породице Срба које су настрадале на Косову и Метохији. Брат Симе Спасића је киднапован од стране шиптарских терориста на Косову и Метохији још 1998. године. Симо Спасић је отворио спомен-собу српским жртвама на Косову и Метохији које су страдале од руке шиптарских терориста, а господин Вукадиновић је заборавио да је странка на чијој је листи изабран за народног посланика 2001. године пустила на слободу на стотине шиптарских терориста који су осуђени за тероризам у периоду од 1998. до 2000. године, и сад се сакрива иза овог пословника и прави се невешт.

Исти тај Ђорђе Вукадиновић, који сад показује прстом, ја бих волео да устане, па да видите како је поново одевен, као да је дошао у кафану. Извукао кошуљу изнад панталона и он држи лекције некоме о достојанству Народне скупштине.

Тај исти Ђорђе Вукадиновић је опљачкао „Народну лутрију Србије“ за 2,5 милиона евра, а никада није попунио ону срећку за игре на срећу. И сад нам такви људи окупљени око Драгана Ђиласа држе лекције о моралу.

Ми смо овде, господине Арсићу, суочени са једном врло чудном појавом. Кад неко спомене Српску напредну странку, онда могу да реагујем или ја или може да реагује колега Орлић, као заменик председника посланичке групе. Овде када се спомене Ђилас, па сем посланичке групе овде једне опозиционе сви могу да реагују, односно један човек може да реагује у име свих. Ако споменете Вука Јеремића, може да реагује координатор. Ако споменете Бориса Тадића, реагује координатор. Ако споменете ДС, реагује координатор. Ако споменете Душана Петровића, реагује координатор. Па они имају сто пута више права него ми иако су сто пута мање гласова освојили на изборима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мартиновићу, они покушавају, не можемо да их...

(Александар Мартиновић: Хајде, устани да те виде људи!)

Колега Мартиновићу, па нема потребе.

Морам да вас исправим. Само из Казнено-поправног завода „Забела“ пуштено је 1.247 шиптарских терориста. То је чисто ради јавности.

А молим колеге посланике да прилагоде своје дискусије и да не вређају више.

Значи, за било ког народног посланика, који је изабран на изборима, не можете да кажете за њега да је брука у Народној скупштини, и ту се потпуно слажем са колегом Мартиновићем.

Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, члан 108. и 109.

Поштујући и даље вашу толеранцију, ја се надам да ћете једном Ђорђу Вукадиновићу дати опомену.

Али да кренемо о увредама. Он каже да ја њега вређам зато што сам показао ове фотографије. Ја тврдим да фотографије нису фото-монтажа. Ја тврдим овде да су он и Борис Тадић један до другог припијени. То се на фотографијама види. Ако сам ја тиме њега увредио, што се он са њим тако сликао? То је његов проблем. Ја не видим ту увреду.

Овде је уговор са „Народном лутријом Србије“ на 2.400.000. Ја сам тврдио да је он срећни добитник а да није играо игре на срећу. Такође сам тврдио да је био на листи влашке националне мађине. Јесте или није? Јесте музичар или није музичар? А он је мени на то одговорио да ја треба да орем земљу, ево, овде су и господа из Министарства, и да седим испред продавница са сељацима да пијем пиво. Ја сам на то одговорио – без обзира на то што је то увреда за све сељаке, господине Мартиновићу, то је увреда за све сељаке, то значи да они седе пред продавницом, пију пиво итд. – ја сам рекао да је мени част да сам као сељак у овом парламенту, да ми је отац био сељак, да ми је деда био сељак, да ми је прадеда био сељак, да ја ни сањао нисам да ћу бити једног дана у овом високом дому. Мени су бирачи указали посебну част зато што нисам морао да мењам националност да бих био изабран у овај високи дом. Посебну част су ми указали бирачи и ја им овим путем захваљујем. Хвала им од срца што су ме пет пута бирали а да при томе нисам мењао ни занимање, нисам мењао ни веру, ни нацију.

Још на крају да кажем – ја ћу да орем за своју земљу, да копам, да сејем, да садим. Он је навикао само да бере. Он и не бере, он је навикао да му набрано Тадић набаци, 2.400.000, што је 240 пензија сељачких – оних сељачких пензија које се зарађене жуљевитим рукама, црним од зноја и земље – 240 пензија је добио одједном, још мени приговара.

Па онај Карађорђе, који је покренуо оснивање нове српске државе, што држи три прста овако са десне стране кад се улази у Скупштину, он ће Ђорђу Вукадиновићу једном тако од камена пустити руку на главу зато што вређа сељаке. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Сада одређујем паузу, у складу са чланом 112, од пет минута.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

Реч има народни посланик Ана Чарапић.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе са сарадницима, грађани Србије, даме и господо народни посланици, пре свега, у име Српске напредне странке желим да вам честитам што сте од државе која је 2012. године била готово на ивици банкротства успели да направите државу кранова, дизалица и градилишта. Држава Србија је данас синоним за изградњу, било да су у питању путеви, ауто-путеви, железнице, станови, мостови, болнице или пак аутобуске и железничке станице или аеродроми.

Такође, честитам вам што сте успели да држава Србија данас постане апсолутни лидер у региону када су у питању страни инвеститори. Честитам вам што сте успели да запослите скоро 180.000 људи и тиме стопу незапослености, која је 2012. године била готово 27%, смањите на 11,9%, колико је она износила у другом кварталу 2018. године према званичним подацима Републичког завода за статистику. У овом моменту надам се да је стопа незапослености још нижа.

Зашто ово говорим? Зато што је управо највећи раст стопе запослености остварен у области грађевинарства, и то 6,3%, затим следе саобраћај и складиштење по стопи од 2,9% и на крају трговина на велико и мало и поправка моторних возила по стопи од 1,8%. Честитам вам, такође, што грађани Србије од данас имају највећи раст БДП-а у региону, а и у Европи су међу највећим. Колико је важна делатност грађевинарства потврђује чињеница да је управо најзначајнији раст бруто додате вредности остварен у сектору грађевинарства, и то за други квартал 2018. године 22,9%, али, такође, најзначајнији раст реалне бруто додате вредности је остварен и у првом кварталу у области грађевинарства.

Знате, кад вам независни државни орган, тј. Фискални савет каже да сте остварили добре резултате у 2018. години, то је заиста тако. Управо у Извештају Фискалног савета под називом „Фискална и економска кретања у 2018. години и препоруке за буџет за 2019. годину“ стоје оптимистичнија очекивања од чланова Фискалног савета него од самих чланова Владе. Фискални савет предвиђа да ћемо у 2019. години имати раст, односно суфицит у буџету, и то ће бити четврта година заредом где ће Република Србија имати суфицит у буџету, што се није десило у задњих, па да кажем слободно, 20 година, а можда и 30.

Када је у питању јавни дуг и смањење јавног дуга, ту су усаглашена мишљења и чланова Фискалног савета и чланова Владе и предвиђа се да ће у 2019. години јавни дуг у потпуности да се приближи безбедној зони БДП-а, значи биће око 50%, што је заиста фантастично имајући у виду да је пре само шест година јавни дуг био готово 80% БДП-а.

За грађане Србије и за привреду је значајно што ћемо у 2019. години издвојити 28 милијарди динара више него у 2018. за инфраструктурне пројекте, и то за изградњу путева, пруга и мостова, значи издвојићемо укупно 280 милијарди динара.

Када су у питању предлози закона, могу слободно рећи да су они одлични и за грађане и за привреду. Конкретно, закон о грађевинским производима је добар зато што се наше законодавство и наши стандарди усаглашавају са законодавством и стандардима ЕУ, а то, заправо, значи да ће и грађани и привреда имати безбедније, сигурније, јефтиније и квалитетније производе који су у складу са стандардима за заштиту животне средине, а са друге стране, произвођачи ће моћи да конкуришу европским произвођачима и по цени и по квалитету производа, што је заиста одлично.

Када су у питању Закон о планирању и изградњи и Закон о озакоњењу објеката, они су такође добри за грађане и за привреду и циљ ових закона јесте да се у потпуности анулира број нелегално изграђених објеката, а највећу корист од тога има буџет и, наравно, грађани.

Закони из области друмског, железничког, ваздушног и водног саобраћаја такође су добри и њихов једини циљ је да се настави раст промета добара, али и број превезених путника и у наредном периоду.

Изнећу само један податак. Ако посматрамо само период од 2013. до 2017. године, промет превезене робе је већи за 300%, а број превезених путника за 60%. Грађани Србије треба да знају да смо само за првих осам месеци 2018. године имали за пола милиона више превезених путника, посматрано само у ваздушном саобраћају и на два међународна аеродрома, „Константин Велики“ у Нишу и Аеродром „Никола Тесла“ у Београду, него за целу 2012 годину. Значи, пола милиона путника више у 2018. години за само првих осам месеци него у целој 2012, што је заиста одлично.

Дакле, Србија је данас апсолутни лидер у региону по више основа. Захваљујући мерама Владе, стабилизованим финансијама, консолидованим финансијама, највећем приливу страних директних инвестиција, ми смо успели да договоримо да у 2019. години повећамо најнижу цену рада по часу. Она у овом моменту износи 143 динара, а у наредној години од 1. јануара 2019. године биће 155 динара, а циљ Владе Републике Србије је, заправо, да најнижа зарада у Србији буде у висини минималне потрошачке корпе, која је у овом моменту 36.000 динара, а то се није десило у задњих 20 година.

Још једном, потпредседнице Владе, и вама и свим члановима Владе честитам на оствареним резултатима и желим вам још већи суфицит у

буџету, још већи раст БДП-а, а грађанима Србије веће плате и пензије у будућем периоду.

Посланичка група Српске напредне странке ће свакако подржати сет свих законских решења, која су заиста одлична. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Милан Кнежевић.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважена министарко, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, пре него што бих нешто рекао о законима, хтео бих само да прочитам једну информацију, која је од 17. октобра, а која каже да је Србија скочила на листи глобалне конкурентности за пет места.

Значи, Србија је напредовала за пет места на ранг-листи Глобалног индекса конкурентности за 2018. годину, зауевши 65. место међу 140 ранжираних земаља. Значи, Србија је по анализираним институционалним, политичким, економским и другим индикаторима скупила и има скор од 60,9 поена, што је за 1,7 поена боље у односу на прошлу годину. Да још напоменем да је од бивших земаља Југославије једино испред Србије Словенија, која је на 35. месту. Иначе, све друге, и Хрватска, и Македонија, и БиХ, и Црна Гора су нижерангиране.

Значи, овај глобални индекс конкурентности, мада поједини опозициони посланици не признају, поготово из Савеза за промене, ни анализе ММФ-а и многе друге анализе, али да прочитам још једанпут. Значи, анализирани су институционални, политички, економски и други индикатори. Зар ово није показатељ да и ова влада ради најбоље што може и да сваке године, и моје колеге су рекле, у свим овим сегментима који су анализирани напредујемо, да идемо и да смо лидери у региону?

То сам хтео. Ето, то је информација од 17. октобра. Ако скок за пет места на листи глобалне конкурентности ништа не значи, онда немам речи, јер сам чуо неке реакције са супротне стране.

Што се тиче сета закона који данас разматрамо, практично овде имамо један нов закон, а то је Предлог закона о грађевинским производима, а сви ови други закони су допуне и измене закона о планирању и изградњи, озакоњењу објеката, ваздушном саобраћају, транспорту опасне робе, да не читам.

У суштини, Влада је анализом у оквиру Министарства утврдила да постоје многобројни проблеми у функционисању и раду у овим областима које ми данас разматрамо, и о којима имамо измене закона. Значи, ове измене закона су произишле из жеље да се поправе законска решења, да се побољшају не само као слово на папиру, него су произашле из проблема који су постојали у функционисању свих ових сегмената које данас разматрамо, тако да ове измене закона представљају напредак, побољшање и разрешавање проблема у свим областима.

Увек кажем да су измене закона нешто што треба да буде животно, јер код многих чланова закона, када се крене у практичну имплементацију, могу да се уоче многе неправилности и проблеми који нису виђени, тако да се изменама побољшава закон, а самим тим се побољшава и боље регулише област на коју се односе ти закони.

Само да поменем ово због грађана, пошто нећу много времена да узмем мојим колегама које су иза мене, само да знају, овај први закон о грађевинским производима је ново законско решење, које на јединствен начин треба да уреди област грађевинарства. Зашто је то значајно? Неке колеге су поменуле, грађевинарство је стратешки једна од најважнијих привредних грана, јер обезбеђује објекте инфраструктуре за све остале привредне и социјалне категорије, као и да побољшава упосленост. На овај начин, са једне стране имамо правну регулативу коју досад нисмо имали, а са друге стране, усаглашавамо је са ЕУ и наши производи грађевинарства могу да буду конкурентни, а то ствара и позитивне ефекте на инвеститоре, на одговарајућа јефтинија улагања и средства у овој области.

Значи, закони који су вредни и које ћемо сигурно моје колеге и ја подржати у дану за гласање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Звонимир Ђокић.

Изволите, колега.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована потпредседнице Владе, министарко са сарадницима, желим да у овом кратком времену истакнем за јавност неке веома битне измене у Закону о озакоњењу објеката због којих сматрам да су предложене измене и допуне добре и да их треба усвојити.

Прво, прецизирано је да ниједан објекат који је изграђен после ступања на снагу Закона о озакоњењу у новембру 2015. године није и не може бити предмет озакоњења јер је Влада Србије чврсто стала на становиште да нових рокова за озакоњење објеката неће бити и да ниједан објекат који је изграђен без дозволе после 2015. године не може бити озакоњен, а дивљој градњи се коначно мора стати на пут.

Друго, добро је због ненормалне ситуације да нпр. у Београду по евиденцији Секретаријата за јавни приход града Београда само 5% озакоњених објеката плаћа порез на имовину, иако је држава омогућила власницима нелегалних објеката да их озаконе по симболичним таксама. Дакле, било би нормално да сви плаћају порез на имовину, а овим изменама и допунама закона су у обавези да као власници објеката за које надлежни органи утврде да се могу озаконити, поднесу пријаву за утврђивање пореза на имовину као услов за даље вођење поступка.

Треће, увођењем обавезне провере, обавезне видљивости на сателитском снимку из 2015. године за све објекте који се озакоњују спречавају се злоупотребе у смислу лажирања датирања поднетих захтева. За грађане је то веома битно јер и сами могу извршити увид у сателитски снимак код органа надлежног за послове озакоњења, код грађевинских инспектора или код служби за катастар непокретности и онда тек да донесу личну одлуку да ли ће се упустити у авантуру куповине станова, рецимо, изграђених после 2015. године без неопходних дозвола.

Следеће, као једну од најважнијих промена у новом закону и најважнију меру за заустављање бесправне градње и спречавање злоупотреба истичем могућност да се објекти који нису озакоњени, јер не испуњавају законске услове најчешће, јер се налазе на јавним површинама или у зони забране градње руше већ после другостепене одлуке, тј. одлуке о жалби. Не мора више да се чека исход евентуалног управног спора коме су прибегавали незаконити инвеститори као начину да решење одложе за још неколико година колико би трајали управни поступци, а за то време би незаконити инвеститори успевали да заврше бесправну градњу зграда, да на превару продају станове и да их уселе и да тако додатно закомпликују извршење решења управног суда.

Тачно је да држава сада преузима ризик накнаде штете у случају да управни суд реши супротно, а могуће је да се и то деси, али држава сада стиче могућност да оне најгоре случајеве бесправне градње на јавним површинама или у зонама забране градње, као што је нпр. зона аеродрома, сруши одмах по коначности решења.

Следеће, да би грађани додатно били заштићени од превара незаконитих инвеститора, уводи се обавезна јавна евиденција свих покренутих поступака озакоњења у јавном регистру тј. катастру, тако да сви грађани могу бити упознати да ли је за зграду у којој желе да купе стан покренут процес озакоњења и да им ти подаци буду јавно доступни. С обзиром на то да је само у граду Београду тренутно око 270.000 предмета за легализацију, од чега је преко 75% величине до 200 м², добро је и то што је дата могућност за град Београд да повери део послова градским општинама и тако убрза завршетак озакоњења који за све започете поступке мора бити окончан у року од пет наредних година. Захваљујем се на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Студенка Ковачевић.

Изволите, колегинице.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштована потпредседнице Владе, пред нама је сет врло важних предлога закона, а ја ћу се осврнути на Предлог закона о превозу путника у друмском саобраћају.

Измене су садржане у одредбама које се тичу такси превоза и будући да су локалне самоуправе неоправдано прописале веома различите услове обављања такси превоза и да су различито примењивале овлашћења која се односе на издавање ТХ таблица, настали су одређени проблеми у пракси. Највећа последица је, заправо, интензивна појава нелегалног обављања такси превоза у смислу огромног броја лица која без прописаних одобрења обављају такси превоз. Елиминисањем појава неовлашћеног обављања јавног превоза путника, нелојалне конкуренције, као и сузбијањем осталих негативних појава у јавном превозу путника у друмском саобраћају, адекватно ће се уредити ова делатност.

Такође, констатована је све учесталија појава да субјекти који су регистровани као пружаоци услуге изнајмљивања возила са возачем, тзв. лимо сервис, у ствари не обављају ту услугу, већ обављају јавни превоз. Такси удружења и синдикати су реаговали на ову појаву, те се овим законом лимо сервис дефинише као јавни превоз и прописани су услови за обављање ове делатности, као и санкције за незаконит рад.

Да би контрола спровођења закона била адекватна, осим републичке, општинске и градске инспекције, овлашћења за вршење надзора су дата и комуналној полицији. Такође су проширена права и дужности инспектора током вршења инспекцијског надзора, а поред наведеног, овим предлогом се дефинишу и санкције за лица која кроз инсталирање и рекламирање електронских апликација за обављање такси превоза обављају ову делатност, а немају одговарајуће одобрење.

Сва ова решења су креирана са једним циљем, а то је да се значајно смањи сива економија у области превоза путника. Дакле, суштина је да се неће дозволити да се у области превоза путника појаве предузећа која немају одговарајућа одобрења, а не да се забрани конкуренција. То је јако важно због безбедности саобраћаја, а и са аспекта безбедности корисника услуга јавног, односно такси превоза. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто на листама посланичких група више нема пријављених за реч, пре закључивања заједничког начелног и јединственог претреса питам да ли желе реч председници, односно представници посланичких група или још неко ко није искористио своје право из члана 96. Пословника.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, уважена министарко, поштовани грађани, оно чиме сам желео да закључим расправу у начелу када је у питању Закон о планирању и изградњи јесте још једном тај однос према струци.

Не слажемо се са тим да Инжењерска комора буде потпуно отета, да буде склоњена у страну, да 28.400 инжењера буде, заправо, кажњено због пропуста министарства које ви водите у случају највећих и највиталнијих пројеката у Републици Србији, попут Коридора 10 и оног чувеног рушења потпорног зида у Грделичкој клисури.

Оно што је важно за грађане јесте да је ово још једна порука да они који су са највећим знањем, они који су све изградили у овој земљи и они који су изградили све у бившој Југославији, на неки начин се кажњавају зато што СНС и ова влада желе апсолутно да контролишу сваки сегмент овог друштва.

Струковна удружења која су досада била независна, попут Инжењерске коморе Србије, биће потпуно овисна о политичкој вољи оних који воде Владу Републике Србије, а то је СНС. Сам назив Комисија за одузимање лиценце већ говори о једној врсти уцене, политичке уцене оних инжењера који досада имају ту лиценцу. Како ће се водити избори у Инжењерској комори Србије коју СНС није могла да победи, ево, већ колико година заредом? Да ли ће сада свако од инжењера морати да гласа онако како каже партијска централа, а у том случају ће му се оставити лиценца, или ће се одузимати оним непослушнима који не мисле као СНС или као, у овом случају, ви који водите то министарство?

Оно што је још веома важно јесте да се овим законом омогућава дивља градња. И не само дивља градња која буја од 2012. године до данас, него дивља градња у том смислу што ће се многи објекти у Београду који већ постоје, који буду реновирани или реконструисани, моћи да се потпуно измене. Овај закон омогућава СНС-у у Београду да мења изглед Београда. Омогућава Српској напредној странци у општинама и градовима широм Србије да мења изглед општина и градова. То је оно што је лоше, зато што, попут Београда на води, цела Србија ће сада постати један велики Београд на води.

Сматрамо да је веома лоше када се на овај начин заобилазе закони и Устав Републике Србије, Закон о експропријацији. Сада ви можете сами да кажете, по вашој вољи, шта је јавни интерес и да нечију парцелу, нечију кућу, нечију имовину потпуно одузмете и на тај начин кажете – не, овде мора сад да прође тај и тај објекат јавне намене.

Дакле, веома лош закон, закон који уноси правну несигурност и закон уз који ионако лоше стање у Републици Србији, и када је живот грађана у питању, апсолутно наставља да постоји.

Оно што је за крај важно, јесте да ћемо гласати против овог закона. Покушаћемо амандманима да спречимо ову првобитну намеру Министарства и вас лично, и завршавам, последња реченица, потрудићемо се да заштитимо сваког грађанина Србије који има проблем када бахати инвеститори покушавају на сваки могући начин да угрозе њихов свакодневни живот. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Оно што је, заправо, важно да грађани Србије знају, а тиче се Коридора 10 јесте да директор „Коридора Србије“ јесте рекао да се десило то што се десило, односно десио се један одрон, али је он исто тако казао, то нисам чула у протекла два дана, да се то очекивало и да је управо због тога већ постојала пројектно-техничка документација. Такође, подсетићу да је казао да тај одрон није успорио ни на који начин даљу изградњу Коридора, а оно што је најважније и што грађани Србије треба да знају јесте да ће добити још један модеран, стабилан и безбедан ауто-пут.

Што се тиче Инжењерске коморе, министарка је већ одговарала на то, а ја бих рекла да је у основи ових јављања пре свега то што Ђилас вероватно бесни што не може да контролише све у овој земљи како је раније навикао. Он је нама могао да покаже претње медијима, претње новинарима, претње одузимањем лиценци. Он је навикао да буде бог и батина, а сад му је то некако измакло из руку и то су, вероватно, основи њихових јављања. Оно што они могу да покажу овде јесте једно нељудско понашање, позивање на насиље. Они показују силу и они показују да су апсолутно сагласни са тиме да се некоме прети, да се позива на вршење кривичних дела, да се позива на силовање, да се позива на убиства, да се позива на вешања највећих државника Србије на Теразијама.

Што се тиче општина и градова, општине и градови више нису досовске паланке. Општине и градови у Србији су сада модерни и прате европске стандарде. Европски су градови и општине. Ради се на развоју југа. Ничу свуда фабрике, нова радна места. Ја само желим да се тако даље и настави.

Завршила бих ово јављање уз поруку, уз повремену акцију „Окречите Београд“, а сви ћете знати на шта ја мислим. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По ком основу, колега?

(Балша Божовић: Онако.)

Онако реда ради или како колега Мартиновић каже – кад неко спомене Ђиласа и Јеремића сви имате право да тражите реч?

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

БОРЋЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Имам мало времена, ви сте ми га, наравно, ограничили, нисте ми дали ни реплику, ни по Пословнику, господине председавајући, а то иначе радите, тако да вам не замерам много. Трошим преостало време овлашћеног представника.

Што се тиче овог закона, остало је Србија видела и грађани су видели, и нећу да трошим време на одговоре на те клевете и глупости, али оно што нису глупости, то су закони који ће ступити на снагу и који ће нешто значити грађанима Србије. Ово остало је ријалити. Наравно, ријалити у коме се власт односи бахато и показује своје право лице према малобројним народним посланицима из опозиције. Али то је њихова слика.

Што се тиче Закона о озакоњењу, ја сам рекао госпођи Михајловић, она се није удостојила одговора, да ту има и добрих ствари и да се неке ствари морају поздравити. Ја не спадам међу оне који генерално пљују по свему што дође из владајуће коалиције као што, узгред буди речено, по мени и неким мојим колегама пљују, дословно пљују, колеге са друге стране. Значи, има добрих решења. Али шта је спорно? Спорно је по мом мишљењу и по нашем мишљењу ово делегирање Инжењерске коморе. Без обзира на све проблеме којих ту има, ми заправо струку дерогирамо и то је генералан став и, рекао бих, приступ ове власти.

Још спорније, што се грађана тиче, саобраћај у Београду ће бити још тежи и још ће се отежаније људи кретати кроз град уколико се *CarGo* онемогући да ради. Ви сте рекли да то не значи да ће усвајање овог закона значити, али власник те апликације тврди да ће тако бити. Значи, лош нам је саобраћај, тешко је. Није ту нико крив. Није само једна власт за то крива, али ће бити лоше ако ми још ово мало возила и људи који се баве тиме, још додатно спречимо да се тиме баве.

Последња ствар коју сам рекао, да ли ће након сета ових ваших закона, ни на то нисте одговорили, јасно ми је зашто да ли ће након сета ових закона бити лакше или теже срушити објекте попут овог објекта на Панчићевом врху. Дакле, да ли ћете олакшати овим рушење нелегалне градње или то неће бити олакшано?

Последња ствар. Чињеница је да је ова власт шест година на власти. Чињеница је да није завршен ни овај главни, ни ова жила-куцавица, Коридор 10, који су многе власти обећавале. Није завршена, увек се одлаже. Шест година, госпођо Михајловић. Отварају се неки други правци. Чули смо за моравски коридор, такође.

Дакле, ја не кажем да се ништа не ради, али мислим да је у оваквој ситуацији улагање средстава и енергије на овај ауто-пут за Тирану и Драч,

без обзира на то што ће неким крајевима то користити, лоша порука и да заиста делује као да је то нешто што неко други од Србије тражи, а не да је то витални интерес грађана Србије поред свих ових других праваца који вам требају. Као што рекох, шест година моравски коридор, шест година није завршен ни овај главни, жила-куцавица према Македонији. Помиње се градња ауто-пута према... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Вукадиновићу, протекло је време.

Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Дакле, када се овде помену изрази попут глупости, плувања, заштита дигнитета Народне скупштине, а помене се и струка, само не знам шта је овде конкретно струка када је реч о претходном говорнику, да ли је по струци Влах или по ком основу.

Апсолутно је неприхватљиво да се нама овде обраћа и тобож узима у заштиту Народну скупштину и њено достојанство човек који не само да је трговао тим националним осећањима, што наравно нико не може да прихвати као исправно понашање и као доказ било какве људске врлине, и не само да, и то је тачно, помињало се и данас, да је у времену када је кроз врата избачен из своје претходне посланичке групе од стране садашњег председника ДСС-а, јавно именован као човек који је пилићарски уцењивао, тражио 300.000 динара месечно, дакле да тај човек и такав човек нама говори о врлинама. Него, у дану када најбруталније, најгрозније могуће позива њихов пријатељ, колега и њихов узор да се на Теразијама јавно обеси Ана Брнабић, да се на Теразијама јавно обеси Александар Вучић, овај човек који је себи дао за право да опет овде нешто моралише и придикује, реагује знате како? Е, сада ћу да вам кажем како. Тај велики борац и храбар тип, храбар искључиво на друштвеним мрежама, на тим друштвеним мрежама прокоментарисао је тај случај скандалозним речима, каже – на Теразијама је окупатор вешао родољубе, тако да, по том мишљењу, локација не долази у обзир.

Њему је прихватљиво да се обесе, њему је прихватљиво да се ликвидирају и Ана Брнабић и Александар Вучић, само сматра да нису родољуби, па локација није у реду. Значи, може да се убија, може да се дивља, али не може на Теразијама. То су поруке човека који ће опет да дође у ову салу и опет да прича шта је прихватљиво а шта није прихватљиво. Од таквих нама не треба ни реч више, не осуде, не елементарне људскости, него никаква никад више.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Као што рекох, ја више волим да полемишемо, али члан 104, право на реплику.

Не, не, повређено је право на реплику. Дакле, ја мислим да колега Орлић, ево сад вам ја дајем прилику да ми одговорите, колега Орлић треба поштен да буде и цитира цео твит. Ја сам рекао – не...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, ви одговарате колеги Орлићу, а притом рекламирате повреду Пословника, члан 104. Ви нисте ни затражили реплику, члан 104. се односи на реплику. Значи, нисам ни могао да прекршим Пословник. Ви сте тражили повреду Пословника, а онда сте то користили као право на реплику.

(Ђорђе Вукадиновић: То сви раде.)

А то сви раде? Па мало теже.

Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Уважена министарко, имајући у виду да приводимо крају ову расправу, мислим да је време да ова демагогија коју смо чули са моје десне стране коначно престане и да се ова завршница која се везује за ово заседање, барем када је у питању начелна расправа, спроведе на достојанствен начин, а то је да се укаже искључиво на закон и искључиво на оно што смо досада стално потенцирали као нешто што са становишта крајње добрих намера подразумева могућност побољшања квалитета закона.

Овде сте чули чисту демагогију да се неко заклања иза Инжењерске коморе и да, тобоже, угроженим правима чланова Инжењерске коморе покушава да себи прикупи политичке поене. Нити су угрожена права Инжењерске коморе, нити је Инжењерска комора подведена под било какав или било чији јарам. Једноставно, Инжењерска комора може да функционише онако како свака коморска организација треба да функционише. То што досада нису функционисали како треба, то је њихов проблем, и то је искључиво њихова кривица.

Морам због грађана Србије да поменем један случај који се десио управо у време власти оних који су са моје десне стране, а то је случај када се на Златибору негде 2010. године, одмах након изградње једног огромног апартманског комплекса са чак неколико десетина хиљада квадрата, непосредно након изградње, пре усељења, и на срећу пре усељења у те апартмане, комплетан апартмански комплекс срушио, односно урушио. Не дај боже да је дошло до усељења и не дај боже жртва. Шта је епилог? Епилог је да одговорни пројектант нити је одговарао, нити му је фалила длака с главе. Да ли је Инжењерска комора тада реаговала и да ли је Инжењерска комора тада била под нечијим јармом? Да, била је под нечијом контролом. Очигледно је да јесте, али тај очигледно није

нашао за сходно да било шта предузме. То није једини случај. Тих случајева има много.

Према томе, да ми не бисмо робовали демагогији и били таоци демагогије, грађанима Србије је јасно да овде нико не жели никога да дискриминише. Ја сам поносан што сам члан Адвокатске коморе која функционише фантастично и где Министарство правде нема апсолутно никакве претензије да Адвокатску комору постави под некакву шапу. То не треба да се тумачи, нити треба ни у ком случају да се потенцира, како то господа кажу, да је Инжењерска комора, не знам како, доведена у дискриминаторски положај. Заиста нема апсолутно никакве вредности за било какав даљи коментар.

Оно што желим да изразим као једну велику захвалност то је захвалност за ваше разумевање, и вас и ваших сарадника, што сте прихватили одређене добронамерне сугестије које се односе на закон. Нећу понављати неке наводе које сам истакао у начелној расправи, али желим да скренем само пажњу да заиста Одбор, имајући у виду да смо, стицајем околности, можда баш на те кључне тачке пропустили да укажемо амандманима, да Одбор треба да одреагује, јер, илустрације ради, када су објекти од посебне важности, објекти јавне намене и уколико ти објекти имају посебан утицај на околину, онда заиста власник објекта који се озакоњују треба да да изјаву којом ће истаћи да неће тражити штету уколико су та штета и штетне последице узроковане или могу бити узроковане јавним објектом, и то само уколико је у тренутку када објекат озакоњује то знао или је морао знати.

Конкретно, ако је господин, било који, с ове стране или са било које друге стране, њих има много, изградио свој објекат поред поплавног таласа, а зна да тај поплазни талас може сваког тренутка да наиђе, и поред тога тражи са пуним капацитетом да му се објекат озакони, е па онда мора да трпи одређену последицу, јер за ту чињеницу опасности и зна и мора знати у моменту када се доноси решење о озакоњењу. Зато је наш предлог да се формулација исправи, јер постоје и логика и смисао да она буде исправљена.

Оно што желим на крају да истакнем, мислим да је јако важно, ви сте овим корпусом закона, односно предлога закона, како сам то и у начелној расправи истакао, учинили један помак. Ја вас молим да не буде последњи, да се и даље изналазе решења која ће омогућити што ефикасније озакоњење, јер након овога, уважена министарко, нама следи један период у коме ћемо имати врло деликатну ситуацију, а та ситуација подразумева следећу последицу. Имаћемо озакоњене објекте, имаћемо оне објекте који су изузети из озакоњења.

Оних који су изузети из озакоњења, по одредбама овог закона, није мали број. То је огроман број. Ако дође до оне последице која је нежељена последица, а то је рушење објеката, бојим се да ће то бити један изузетно деликатан посао са бројним потресима, па чак и социјалне природе. Хајмо да тражимо начине кроз рестрикције, кроз одређене репресивне мере новчаног кажњавања или било чега другог што подразумева све оно што неће повредити материјална добра и што неће угрозити материјална добра и да натерамо све оне који су се годинама и деценијама огрешили о закон и остали ван закона. То је начин на који бисмо можда могли доћи до решења овог проблема. Само рушење бојим се да неће допринети да се проблем генерално реши.

Још једном и на самом крају, подршка у дану за гласање од стране посланика Социјалистичке партије Србије за сет ових закона уз амандмане које смо предложили, а надам се да ћете их прихватити, а сигуран сам да ћете и ове одборске на адекватан начин размотрити, оценити и као одборске прихватити. У сваком случају подршка СПС-а стоји. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Другарице и другови, даме и господо, уважена госпођо министре са сарадницима, имали смо у овој начелној расправи прилике да чујемо све и свашта. Ја се дивим храбрости појединаца у чији се заиста интегритет човек баш може децидирано уверити да, између осталог, сузе роне над Комором инжењера и заиста је веровати да искрено о томе размишљају они који тврде да се нису сликали са Борисом Тадићем, а сликали су се, они који тврде да њихов лото листић није закључен, а да није уплаћена никаква свота за тај лото листић, они који тврде да нису били на влашкој листи, а били су на влашкој листи, а ви процените сами колики је њихов интегритет да би уопште о било чему могли да говоре.

О Инжењерској комори, о ономе што је заиста била нужна мера, дао је себи за право да говори неко ко је диплому Правног факултета добио у „Бонафидесу“ испијајући кафице. Ја се не усуђујем да говорим о инжењерима иако сам се 20 година бавио адвокатуром, многе упознао приликом вештачења, имао прилике да их процењујем из разноразних углова. Ја себи то право не дајем. Али очигледно да што мање знаш, себи све више права дајеш и ја верујем да је данас над Инжењерском комором плакао неко ко није у стању да напише ни обичну молбу за пријем у Инжењерску комору а камоли шта друго, а слободан сам да то закључим јер није у стању да преброји ни колико члан 107. Пословника има ставова. Пре неки дан смо од тог уваженог колеге чули да рекламира повреду

Пословника члана 107. став 3. Убио сам се покушавајући да нађем тај 3. став, али не постоји, тако да можда за неки будући Пословник и предложимо да буде став 3, да се човек више не брука својим великим знањем стеченим у „Бонафидесу“.

Али да ову начелну расправу вратимо у оне озбиљне токове, јер је тема превише озбиљна и заиста се тиче грађана Србије из сваког од могућих углова, а највише из оног о којем је говорио мој уважени колега Неђо Јовановић малопре.

Ја се апсолутно слажем с тим да живот диктира умногоме како ће закон изгледати и не видим ништа лоше у томе што се, чим Министарство уочи одређене проблеме, у одређеним процедурама приступа изменама и допунама закона. Нећу се сложити са свим решењима и предлозима, али, боже мој, различитости су сасвим нормалне. Нешто ћемо о детаљима расправљати кроз амандмане и једноставно не треба у овом тренутку губити време, али питање је о различитим размишљањима када су буквално нијансе у питању.

Онај ко не зна да су приходи локалне самоуправе практично најважнији, које она сама остварује, урбанизам и инспекцијски послови, управо ме тера на нешто што мислим да је заиста кључна ствар коју ово министарство може да поправи. Без обзира на забрану запошљавања, сматрам да ово министарство мора, управо због свих ових предложених закона који су данас на дневном реду, да инсистира код републичке владе да се локалним самоуправама одобри запошљавање људи, стручних, оспособљених који ће радити на пословима легализације и на свим будућим пословима који су везани и за урбанизам и за инспекцијске послове. Зашто? Ми не бисмо данас уопште разговарали о легализацији да су нам инспекције од краја деведесетих година и почетка 2000. радиле свој посао бар мало, не бисмо данас имали стотине хиљада објеката који су изграђени без грађевинских дозвола на местима на којима је то практично немогуће.

Ви покушавате, и ми заједно са вама покушавамо да ово доведемо у законске оквире који су прихватљиви, али то није довољно. Ми морамо да размишљамо о будућем кораку. Ако не будемо на овакав начин размишљали о томе да у локалним самоуправама треба више људи, али не који ће радити неке друге послове, него управо послове из области урбанизма и области инспекција које су везане за урбанизам, онда ми овај посао не водимо на одговарајући начин, не размишљајући о томе шта је следећи корак који нас чека.

Поред овога, ја имам једну велику молбу за ово министарство. Знам да закон не може да се пише па да се одређене позиције изузимају само из закона. Када кажем позиције, мислим на одређене територије. Ми имамо,

нажалост, да су поплаве о којима је колега Неђо Јовановић на један други начин говорио, у Обреновцу, и још у неким другим градовима али за Обреновац децидирано знам, у потпуности уништиле сву грађевинску документацију, значи комплетну архиву Градске општине Обреновац. Све је то уништила поплава и ни једног јединог папирића тамо више нема. Уништена је комплетна архива Суда, уништена је архива Катастра и ми сада имамо једну озбиљну ситуацију која ће се појавити као проблем у будућој пракси. То је реконструкција предмета и достављање и прибављање одређених доказа, које чак и ови закони траже а они једноставно не постоје више. Морам вас подсетити да је држава у обавези да поседује тако нешто. Да ли је потребно вршити измене и допуне закона о поплавама па на тај начин релаксирати начин реконструкције предмета када су у питању грађевинске дозволе, потврде, докази да је неки објекат изграђен уз грађевинску дозволу или на одређени начин охрабрити и помоћи локалној самоуправи да са овако мало доказа које може да прибави и има изврши реконструкцију предмета и тиме се стави у службу грађана Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

Реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена потпредседнице Владе, даме и господо народни посланици, ево, на крају начелне расправе о предлозима закона из надлежности Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре ја могу да констатујем да озбиљних замерки на законе није било, што потврђује да су предлози закона добри. Осим на хитност поступка и осим напада, наравно, на Александра Вучића и његову породицу, на Српску напредну странку, па чак и поименце на неке посланике СНС-а, можемо рећи да конструктивних предлога није било. Видећемо даље у расправи у појединостима, када будемо конкретније говорили о предлозима.

Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре је протеклих година остварило озбиљне резултате, пре свега у ваздушном саобраћају. У периоду од 2013. до 2017. године увећан је саобраћај у превозу путника за 60% и робе за 300%, а број прелета преко Србије и летова унутар Србије за 80%. Овакве резултате прати и привредни ефекат. Укупни, директни приходи увећани су за 60% у 2017. години и износе око 70 милијарди динара, док се укупни индиректни приходи процењују на више од две милијарде евра. „Ер Србија“ је у 2018. години награђена највећом оценом за безбедност. Позитивни ефекти очекују се и од поступка концесије Аеродрома „Никола Тесла“, која је вредна милијарду и по евра. Овај поступак значиће повећање броја путника за 15 милиона годишње. У буџет Србије директно иде 501 милион евра, а непосредне

инвестиције „Вансија“ биће око 730 милиона евра. Годишње ће у буџет Србије ићи шест до 16 милиона евра.

У Србији је од 2012. године изграђено више од 250 километара ауто-пута и обновљено око 2.000 километара магистралних и регионалних путева, а у плану је и нови инвестициони циклус. Акценат је на Коридорима 10 и 11. Започети су радови на многим деоницама. Неки радови су завршени, неки се приводе крају и чека се пуштање у саобраћај. Од животне важности за грађане је, наравно, и моравски коридор, дакле, изградња ауто-пута Појате–Прељина, дужине 110 километара.

Желим да поменем и јефтине станове за припаднике снага безбедности. Већ смо ове године говорили о томе, а прошле недеље су представници Владе са председником Александром Вучићем дефинисали сва кључна питања. Дакле, већ има више од 23.000 пријављених. До 1. маја ће кренути изградња у седам градова, прво у Врању и Нишу. Ради се о огромном пројекту, који се дешава по први пут у новијој историји, да држава гради станове за припаднике снага безбедности и ја сам надам да ће свакако овај пројекат бити модел за наредни период.

Предложеним изменама и допунама радиће се надаље на овим, али и на другим питањима. Наставља се борба против дивље градње, против бахатих и неодговорних инвеститора. Спречавају се злоупотребе у поступцима озакоњења. Ради се на реформи застарелих поступака. Стварају се услови за даљи развој привреде. Ради се на привлачењу нових инвестиција.

Због свега напред наведеног, Посланичка група СНС ће врло радо подржати ове предлоге у дану за гласање. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Сагласно члану 98. став 4. Пословника, закључујем заједнички начелни и јединствени претрес о предлозима закона из тачака од 1. до 10. дневног реда.

Прелазимо на 11. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (јединствени претрес).

Пре отварања јединственог претреса, подсећам вас да, сходно члану 97. Пословника Народне скупштине, укупно време расправе за посланичке групе износи пет часова, као и да се ово време распоређује на посланичке групе сразмерно броју народних посланика чланова посланичке групе.

Молим посланичке групе, уколико то нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч са редоследом народних посланика.

Сагласно члану 192. ставу 3. Пословника Народне скупштине, отварам јединствени претрес о Предлогу одлуке о изменама Одлуке о

избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Да ли представник предлагача жели реч? (Не.)

Да ли председници, односно представници посланичких група желе реч? (Не.)

На листама нема пријављених за реч, те на основу члана 98. става 4. Пословника закључујем јединствени претрес о Предлогу одлуке.

Овим бисмо завршили са данашњим радом. Настављамо у понедељак са почетком у 10.00 сати.

(Седница је прекинута у 18.45 часова.)